

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 146

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 4 de novembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 10083/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema de control tarifari integrat. (**Ajornada**). 6795
 - 2) RGE núm. 10093/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, sobre política de taxes. 6795
 - 3) RGE núm. 10227/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a nomenament del nou director general d'IB3. 6796
 - 4) RGE núm. 10081/14**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a traspàs de promoció turística just i suficient. (**Ajornada**). 6797
 - 5) RGE núm. 10087/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de col·laboració en relació amb el Pla d'autoprotecció de les festes de Ciutadella. 6797
 - 6) RGE núm. 10089/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques del Servei de neteja del litoral. 6798
-
-

-
- 7) **RGE núm. 10095/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a designació d'alts càrrecs. 6799
- 8) **RGE núm. 10096/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model d'atenció a la dependència. 6800
- 9) **RGE núm. 10090/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures fiscals per incentivar l'activació econòmica. 6801
- 10) **RGE núm. 10092/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fumigacions aèries. 6802
- 11) **RGE núm. 10084/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre creixement econòmic. 6803
- 12) **RGE núm. 10086/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistema de cita prèvia a la Conselleria de Família i Serveis Socials. 6804
- 13) **RGE núm. 10094/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carrera professional als pressuposts 2015. 6805
- 14) **RGE núm. 10088/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Servei d'oncologia radioteràpica a Menorca. 6807
- 15) **RGE núm. 10082/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema de control tarifari integrat. 6807
- 16) **RGE núm. 10085/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les condicions de vida de les persones diabètiques. 6808
- 17) **RGE núm. 10091/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació. 6809
- 18) **RGE núm. 10099/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a pressuposts del 2015 i Pla d'equilibri financer. (Ajornada). 6810
- 19) **RGE núm. 10097/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperar serveis als ciutadans. (Ajornada). 6810
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10131/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a seguretat alimentària. 6810
- III. MOCIONS:**
- 1) **RGE núm. 9256/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8850/14. 6815
- 2) **RGE núm. 9871/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a funció de servei públic de la radiotelevisió autonòmica, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4567/14. 6823
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de llei RGE núm. 8525/14**, agrària de les Illes Balears:
- 1) **RGE núm. 9299/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 6830
- 2) **RGE núm. 9520/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 6832
-
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem el plenari del dia d'avui.

Els volia informar que a causa d'un problema tècnic les votacions hauran de ser a mà alçada, per tota la resta tot funciona, tot va bé, llevat d'això, que les votacions hauran de ser a mà alçada.

Començam amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10083/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Monerri i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema de control tarifari integrat.

Primera pregunta, RGE núm. 10083/14, relativa a promoció del teixit cultural de les Illes Balears, presentada pel diputat Sr. Manuel José Monerri i Barberá del Grup Parlamentari Popular, la qual és ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 10154/14.

I.2) Pregunta RGE núm. 10093/14, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, sobre política de taxes.

Segona pregunta, RGE núm. 10093/14, relativa a política de taxes, que formula el Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, sense cap dubte en aquest pressupost proper de 2015 un dels punts forts i fonamentals és la reforma fiscal, la reforma de tributs i d'aquestes... de la modificació de tipus impositiu i de taxes, en concret d'aquesta darrera de taxes, és sobre el que li volíem preguntar. Per això, la pregunta queda formulada tal com es va presentar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Boned, en la mesura en què el Govern aprova un projecte de llei de pressupostos generals de la comunitat autònoma que contempla la bonificació del 100% de fins a 47 taxes d'inici o ampliació d'activitat o bonificació del 100% de les taxes de revisió de grau de dependència i discapacitat o la baixada del 20% de tota la resta de taxes autonòmiques en la mesura que això s'inclou dins el Projecte de llei de pressupostos generals de la comunitat autònoma aprovat pel Govern, és evident que el Govern considera que aquestes bonificacions són adequades a l'activitat econòmica de la nostra comunitat per a l'any 2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, quan vulgui.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, diu vostè que es tracta de compensar col·lectius que han fet un gran esforç aquests darrers anys, així ho ha comentat en la presentació dels pressupostos, però li diré que més que això del que realment es tracta és d'una mesura purament i simplement electoralista, sense unes eleccions l'any que ve, Sr. Marí, no hauria fet vostè aquesta proposta de modificació tal com l'ha presentada.

I li he de dir que si realment els interessien aquests sectors més perjudicats aquests anys, per cert, he de dir que perjudicats i jo diria més que perjudicats, castigats per vostès, vostès el que haurien pogut fer és, entre altres coses, eliminar ja les taxes abans del que ho fan en aquesta proposta i li ho dic perquè fa uns mesos el nostre grup va presentar en aquest parlament aquesta mateixa proposta i, quina casualitat, el Grup Parlamentari Popular va votar en contra d'aquesta eliminació de taxes de dependència i discapacitat. Ara sí que ho han de fer per al 2015, quina casualitat, any electoral.

Encara vol fer creure vostè, Sr. Conseller, que efectivament no són electoralistes? Ens volen fer creure que amb aquestes taxes ajuden aquests col·lectius. Sr. Conseller, amb aquesta reforma la majoria de ciutadans d'aquestes illes no podran fer el que vostè afirma que és estalviar o gastar més, diu que és el que podran fer a partir d'ara. Això, Sr. Conseller, només ho aconseguiran quan deixin de congelar salaris, quan deixin de retallar-los entre un 40% i un 50%, aquests salaris, quan el treballador tenguí un treball digne, estable i no un treball a precari, mal pagat. Així no pot estalviar ni gastar més ningú...

(Algunes aplaudiments)

Miri, Sr. Conseller, no enganya ningú, amb la seva proposta de reforma fiscal no aconseguirà que aquestes illes, igual que la resta d'Espanya, deixin de ser el país de la Unió Europea on més s'ha incrementat la desigualtat, i aquí està passant això, els rics són més rics, els pobres són més pobres i aquesta reforma fiscal no arreglarà el pro...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo hauria de dir allò de *así es si así os parece*, vostè fa aquesta afirmació sobre l'electoralisme del Govern, els governs prenen decisions després de guanyar unes eleccions i abans de guanyar-ne unes altres perquè hi ha eleccions cada quatre anys.

Miri, la política fiscal que proposa el Govern en aquests pressupostos de 2015 té com a objectiu estimular un tercer motor de la nostra economia que és el consum en la mesura en què nosaltres podem fer-ho, en la mesura en què nosaltres podem fer-ho, i el consum ja s'està reactivant en les nostres illes, duim un any i mig amb vendes positives del petit comerç. Avui surten les dades sobre les vendes d'automoció, un sector fonamental en el consum a la nostra economia.

Si vostès varen proposar bonificar el 100% de les taxes per a la revisió de grau de dependència i la revisió de grau de discapacitat, li he de donar la raó. Si ho varen proposar, el Govern ho incorpora al Projecte de llei de pressupostos de la comunitat autònoma i creim que hi estam d'acord, igual que incorporam també, per exemple, deduccions a I+D+I que va proposar el Grup MÉS i creim que hi estam d'acord i podem fer les coses. No em sap pas greu reconèixer-li la iniciativa en aquest àmbit.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 10227/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a nomenament del nou director general d'IB3.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 10227/14, presentada en substitució de la RGE núm. 10100/14, relativa a nomenament del nou director general d'IB3, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom i una prèvia, cada vegada em torn més fan d'aquestes preguntes d'autofelicitat, cada vegada les trob més descarades, diria que atrevides i... no temeràries, però sí atrevides.

La pregunta: pensa el Govern impulsar un nou director general d'IB3 sense carnet de partit i per majoria qualificada del Parlament?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Vicepresident, quan vulgui, per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE
PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, efectivamente, el Gobierno tiene pensado impulsar un acuerdo entre el resto de fuerzas políticas para nombrar al próximo o al futuro director general de IB3 y desde luego por mayoría cualificada, como no puede ser de otra manera, porque es lo que establece la ley.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, Sr. Gómez. Sembla un acte de contrició, Sr. Gómez, especialment venint de vós.

Escòcia, independència, fa sis mesos mirava un reportatge sobre Escòcia i demanaven als ciutadans escocesos sobre aquest tema, i un va dir que no, que no era partidari de la independència i no ho era perquè no volia perdre la BBC. La BBC és un exemple de televisió pública, rigorosa, independent, transparent, la BBC, que la paguen tots els ciutadans, una marca mundial de prestigi.

I què tenim aquí, Sr. Gómez? Vós, Sr. Gómez, vàreu presidir com a vicepresident IB3 sis mesos, vós, imagina el vicepresident del Regne Unit presidint la BBC?, s'ho imagina? Costa, eh?, costa... o el Sr. Alfonso Guerra. Vós dimitiu i entra un exsenador del PP, no hi ha ningú pus? No hi ha ningú pus? Quan dimiteix nomena un senyor amb carnet del Partit Popular durant deu anys, tots els membres del Consell de Direcció, tots, són del Partit Popular, Sr. Gómez. On és la pluralitat?, i ara, al final de legislatura, vénen a implorar?

Primer de tot el que han de fer és fer dimitir aquest senyor director general i posar com a mínim un senyor independent sense carnet i ara al final de legislatura no ens han de venir a implorar acords quan durant tota la legislatura no han estat capaços de fer-ho. Ara implora una cosa en educació, implora unes coses en economia, implora coses en això.

Que és que es veuen venir l'aixopluc de l'any que ve?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat, gràcies. Té la paraula el vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE
PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, veo que usted, Sr. Diputado, ni se conoce la ley ni conoce la historia. No me imagino a la oposición de Escocia, del Gobierno de Escocia bloqueando los acuerdos para nombrar a un futuro director general de la televisión pública ni al consejo de dirección...

(Alguns aplaudiments)

Aquí, esto sucedió y nuestra ley, nuestra ley precisamente dice lo que dice y si este servidor tuvo que presidir o dirigir durante seis meses el ente público fue por las circunstancias que fueron. Le recuerdo que en aquellos momentos hicimos un gran esfuerzo para intentar pactar...

(Remor de veus)

...tanto el director general...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...como el consejo de dirección...

(Remor de veus)

Y para su conocimiento, porque veo que lo desconoce, el Partido Popular lo que hizo fue trasladar a la mesa de negociación para ocupar el puesto de director general el que propuso el sector, no lo eligió el Partido Popular, el que propuso el sector, y no les vino bien. Lo que hicimos también fue que del resto de miembros del consejo de dirección, que eran ocho miembros, les ofrecimos el 50%, es decir cuatro miembros, a no ser que ustedes quisieran tener mayoría en el consejo de dirección, creo que las condiciones que les dábamos eran, creo, más que... digamos buenas, pero ustedes no quisieron y ¿por qué no quisieron?, porque prefirieron, y se dijo en su momento, que el Partido Popular eligiera en solitario el consejo de dirección para poder hacer causa política de este tema, esa es su responsabilidad.

En cuanto a que hemos nombrado a un miembro del partido, creo que la gestión del Sr. Ruiz le avala porque cogió una televisión que ustedes cuando gobernaban siempre manejaban unos presupuestos por encima de los 80 millones y el Sr. Ruiz la trajo a 30 millones...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Cogió un ente público con una deuda por encima de los 85 millones...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...y la ha dejado en 5 millones. Por lo tanto, la gestión que este señor que usted dice con carnet del PP, la gestión, la buena gestión, la brillante gestión está ahí, desde luego dista mucho de la que ustedes realizaron cuando gobernaban.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 10081/14, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a traspàs de promoció turística just i suficient.

(La quarta pregunta, RGE núm. 10081/14, de la diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, queda ajornada per a la propera sessió plenària mitjançant l'escrit RGE núm. 10154/14)

I.5) Pregunta RGE núm. 10087/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de col·laboració en relació amb el Pla d'autoprotecció de les festes de Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 10087/14, relativa a conveni de col·laboració en relació amb el Pla d'autoprotecció de les festes de Ciutadella, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, les festes de Sant Joan de Ciutadella tenen unes característiques que les fan úniques, sense cap tipus de dubte són un autèntic espectacle, ple d'emocions, de llum, de color, són d'un atractiu inqüestionable, són d'un atractiu de primera magnitud; de fet açò ha permès que siguin conegudes molt més enllà de les nostres fronteres i que avui siguin un reclam per a desenes de milers de persones cada any.

Aquest és el problema, mentre que la quantitat de gent que vol gaudir de les festes de Sant Joan s'ha multiplicat geomètricament en unes poques dècades, en canvi l'espai per on recorren els cavalls i recorre la festa és el mateix de fa centenars d'anys, Ses Voltes són les mateixes, el carrer Santa Clara és el mateix, el pla de Sant Joan és també el mateix i no els podem eixamplar.

Sant Joan té, per tant, un problema claríssim de massificació, a açò s'hi ha d'afegir un component de risc molt elevat, els Jocs des Pla o el Caragol d'Es Born, per exemple, són moments de la festa on totes les precaucions són poques, on certament és impossible evitar en un cent per cent la possibilitat d'un accident a causa de les característiques pròpies de la festa i de la quantitat de gent aglomerada.

Els lamentables esdeveniments ocorreguts a la darrera edició de les festes de Sant Joan va fer saltar totes les alarmes i es va arribar a la conclusió unànime que era imprescindible prendre noves mesures per intentar evitar en un futur situacions com les que vàrem viure el passat mes de juny.

És per açò que vaig estar molt content, i més com a ciutadellenc, que el Govern es volgués implicar de forma més directa en una qüestió com és aquesta que supera clarament l'àmbit municipal, i ho ha fet amb la signatura d'un conveni de col·laboració entre la Conselleria d'Administracions Públiques, el Consell Insular de Menorca i l'Ajuntament de Ciutadella a fi de confeccionar un pla d'autoprotecció de les festes de Sant Joan.

M'agradaria, idò, destacar i agrair aquest fet, aquesta implicació tant del Govern com del Consell Insular de Menorca en les festes de Sant Joan de Ciutadella amb la vista posada que aquestes transcorrin en la màxima normalitat possible i sense accidents.

És per tot açò que voldria fer la següent pregunta: quin són els objectius de la Conselleria d'Administracions Públiques amb la signatura del Conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Ciutadella i Consell Insular de Menorca en relació amb el Pla d'autoprotecció de les festes de Ciutadella?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostès coneixen les festes de Sant Joan són unes festes singulars i emblemàtiques que congreguen a multitud de gent arribada de la resta de l'illa de Menorca, de les altres illes, d'altres comunitats i d'altres països.

Com molt bé ha dit el diputat, aquestes aglomeracions de gent comporten perills, perills importants, que fan necessari que aquestes festes disposin d'un pla d'autoprotecció on quedi definit el sistema d'accions i mesures encaminades a prevenir i controlar els riscos de les persones i dels béns, per garantir una organització i una resposta a les emergències de forma eficaç, de forma ràpida i de forma ordenada, que puguin definir perfectament qui són les autoritats i les responsabilitat en cas de qualsevol accident o qualsevol risc.

Per açò la Conselleria d'Administracions Públiques fa feina conjuntament amb l'Ajuntament de Ciutadella i conjuntament amb el Consell Insular de Menorca per a la redacció i la implantació d'aquest pla que, entre altres qüestions, té la funció de fer primer una anàlisi dels riscos, fer una descripció dels mitjans humans que poden aportar totes les administracions i materials i les mesures d'autoprotecció, un manual d'actuació en cas d'emergència perquè cadascú pugui saber exactament com ha d'actuar, un mecanisme de coordinació per evitar descoordinacions entre les administracions i els organismes que puguin actuar, així com un responsable concret i definit de la situació.

És per açò que els proper dies formalitzarem el conveni amb l'Ajuntament de Ciutadella i amb el Consell Insular de Menorca en el qual es donarà forma a aquest compromís adquirit i mitjançant aquest compromís destinarem el personal i els tècnics de la Direcció General d'Emergències en base a Menorca per assessorar i aportar tota la seva experiència i coneixements tècnics en aquesta matèria. A més, aquesta proposta serà útil per a altres esdeveniments i altres municipis que tinguin una situació similar.

En definitiva, senyors i senyores diputades, el Govern donarà suport a l'Ajuntament de Ciutadella i al consell insular amb els mitjans tècnics perquè Sant Joan sigui més segur i tinguem manco possibilitats d'accidents, els accidents sempre poden ocórrer, però manco possibilitats d'accidents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 10089/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques del Servei de neteja del litoral.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 10089/14, relativa a tasques del Servei de neteja del litoral, que formula la diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, un dels primers problemes que va trobar vostè a la conselleria quan va prendre possessió dia 18 de juny de l'any 2011 va ser precisament que no s'havia adjudicat el Servei de neteja de litoral. Crec que en unes illes com les nostres la importància de la prestació d'aquest servei a ningú no se li escapa que és cabdal. De la bona qualitat de les nostres aigües en depèn a part de la qualitat de les nostres platges, de les nostres praderies de posidònia també la nostra imatge turística arreu del món.

En aquell moment el pressupost que es va poder adjudicar va ser de 800.000 euros i comptàvem amb 23 vaixells repartits: 12 a l'illa de Mallorca, 5 a Menorca, 4 a Eivissa i 2 a Formentera. Aquella temporada es varen recollir 35.000 quilograms de residus que anaven flotant per la mar.

Després d'aquests tres anys, Sr. Conseller, ens agradaria que ens explicàs quina han estat els resultats de la temporada 2014 i quina valoració en fa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori a través de la seva empresa pública ABAQUA ha dut a terme com cada any la neteja del litoral a les nostres illes. Les embarcacions d'ABAQUA que aquest estiu han netejat les aigües de bany a les platges i cales de les Illes Balears han estat un total... han retirat un total de 46.913 quilos de residus en el període comprès entre els mesos de juliol i setembre i ha estat una..., quan ha acabat el servei de l'estiu.

Aquest resultat representa un increment d'aproximadament un 25% més respecte de l'estiu passat. Aquest fet també està directament relacionat amb l'augment que hi ha hagut del nombre d'embarcacions que han treballat en les aigües de les Illes. Aquest estiu han estat un total de 33, 10 més de les que teníem durant la temporada de 2013. Hem de tenir en compte que el Govern ha incrementat del pressupost que hi havia destinat a la campanya 2013, nosaltres l'hem incrementat, hem passat de 450.000 euros a 1.100.000 euros, la qual cosa suposa pràcticament un 122% més de pressupost. Aquest pressupost, aquest augment de pressupost ha suposat per a aquest servei una clara aposta pel manteniment d'un nivell òptim de les nostres aigües, sobretot tenint en compte que això afecta molt la nostra imatge com a destinació turística.

Per illes, a Mallorca s'han destinat 513.333 euros; a Menorca hi ha hagut un pressupost total de 256.000 euros, i a les Pitiüses hi ha hagut un total de 330.000 euros.

A més, dins el nou contracte signat pel Govern amb l'empresa adjudicatària d'aquest servei el farem ja durant tres anys, és a dir, li donam estabilitat a aquest sistema per no trobar-nos precisament amb el que ens vàrem trobar nosaltres.

També es preveu un servei de neteja durant l'hivern amb dues barques que estan enllestides i a punt per si hi ha qualche incidència de brutícia dins la mar durant la temporada d'hivern.

Una altra novetat que hem incorporat enguany ha estat que a la vegada que es feia aquesta feina s'ha fet un control de tot allò relacionat amb els grumers, cada dia s'han passat estadístiques per fer un pla definitiu per controlar tots aquests grumers.

També, com és habitual, el que més s'ha trobat dins la mar han estat sobretot plàstics, unes 18 tones, després ja fustes i derivats, 12 tones, algues 6,5 tones i matèria orgànica 5,6 tones. És a dir, en total crec que hem de dir que hem fet una feina bona, les platges han estat en molt bones condicions i esperem que així sigui durant els pròxims anys.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 10095/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a designació d'alts càrrecs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 10095/14, relativa a designació d'alts càrrecs, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentar Socialista. Te la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gómez, des del principi d'aquesta legislatura el Govern s'ha esforçat per llançar un missatge d'austeritat, que havia d'abastar els alts càrrecs, i de reducció del sector públic, però el cert és que els fets els han desmentit. Per posar només un exemple, mantenen un recurs judicial contra una sentència que va anul·lar la pujada dels sous dels alts càrrecs de Presidència mentre vostès ofeguen els funcionaris, i ara per arreglar un tema del Partit Popular d'un candidat a l'alcaldia de Calvià el nomenen director del Centre Balears Europa, càrrec, per cert, que estava vacant des de fa un any i mig.

Creu, Sr. Vicepresident, que aquesta política de nomenaments ajuda a recuperar la confiança ciutadana?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la política de designación de altos cargos de este gobierno siempre ha sido la misma, intentar elegir a los mejores para conseguir los mejores resultados.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Miri, Sr. Vicepresident, malgrat que l'afectat decideixi o no acceptar el càrrec que vostès li han posat a disposició, el cert és que vostès ja havien planificat i fet públic que d'IB3 el Sr. Ruiz se n'aniria al Centre Balears Europa. Una altra cosa és que el Sr. Ruiz, atès tot el que s'ha armat després d'aquesta no nascuda designació, hagi decidit no acceptar aquest càrrec, però, Sr. Gómez, jo crec que això diu molt poc respecte del seu discurs d'austeritat, mentre per una banda capolen els funcionaris retallant els seus drets laborals i econòmics per l'altra fan el contrari amb una presumpta política d'austeritat d'alts càrrecs.

Sr. Vicepresident, crec que seria molt millor que aquests diners els destinassin, per exemple, a posar més recursos al Consell Consultiu, per exemple, ja que el que intenten és buidar de competències aquest organisme a través d'un altre projecte de llei.

Sr. Gómez, no val fer un discurs d'austeritat, de reducció del sector públic i mentre mantenir càrrecs per si un cas els fan falta i poder omplir de cara a les eleccions o a candidats de cara a les eleccions autonòmiques i locals.

Sr. Vicepresident, creu, com la portaveu va dir el passat divendres, que el Centre Balears Europa necessita ara un impuls quan estan a quatre mesos d'estar en funcions? Si no és el Sr. Ruiz, Sr. Vicepresident, hi posaran un altre director?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, usted desde luego se mueve muy bien en el charco de la demagogia...

(Remor de veus)

Mire, el coste, la comparación, el coste de altos cargos en su gobierno, en el Gobierno del pacto, eran 9,7 millones de euros, en el Gobierno del Partido Popular 7,2 millones de euros. Yo creo que la diferencia es más que evidente.

Mire, este gobierno siempre ha intentado poner al frente de las instituciones y de los organismos públicos a los mejores para conseguir siempre los mejores objetivos, personas que tienen un alto sentido del servicio público y comprometidas con la regeneración política que ha puesto, que ha impulsado el presidente Bauzá. Desde luego todo lo contrario de lo que hicieron ustedes, y me sabe mal que sucediera así, porque su principal política de designación de altos cargos era, en primer lugar, colocar a todos los suyos donde fuera y como fuera y, en segundo lugar, intentar controlar a los colocados de los otros partidos que también formaban parte del gobierno del pacto. Esa era su primera intencionalidad política, sí, sí.

En cuanto a la designación del Sr. Ruiz al frente del CBE se le propuso porque consideramos que es una persona preparada, que tiene un buen currículum, que conoce la materia y que tiene una buena trayectoria, y él, después de reflexionarlo, pues, ha pensado, ha decidido que quiere tener más tiempo para dedicarse a la campaña para alcanzar la alcaldía de Calvià, cosa que nosotros respetamos totalmente.

Mire, no me hable de enchufismos en el último momento porque precisamente en el CBE ustedes cuando gobernaron, el Gobierno del pacto, designó a un alto cargo que ni aparecía por allí, incluso había que llevarle los documentos a su casa para que los firmara, se dedicaba a estudiar y cuando aparecía lo hacía en *calçons curts* y chancletas. Por lo tanto, la diferencia es más que evidente.

Le recuerdo una cosa, el Sr. Ruiz habría sido un buen director gerente del CBE como sin ninguna duda va a ser un buen alcalde de Calvià.

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 10096/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model d'atenció a la dependència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 10096/14, relativa a model d'atenció a la dependència, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, creu vostè que el model d'atenció a la dependència que aplica la seva conselleria és positiu?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada. Creo que en el sistema de dependencia nuestra conselleria, el Govern, ha introducido cambios totalmente necesarios, muy positivos, incluyendo incrementos presupuestarios que hacen que la evolución del sistema de dependencia cada vez sea más positivo.

Gracias.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Bé, después de la publicitat, passarem a la informació. Miri, les dades de la gestió del sistema a la dependència són tan dolentes, hi ha tanta gent esperant un servei que ha hagut vostè d'inventar-se un succedani autonòmic denominat Servei d'Ajuda a Domicili d'Alta Intensitat, un servei desenvolupat mitjançant conveni amb els ajuntaments amb l'objectiu de rebaixar la llista d'espera de les residències. Li recordo que a dia d'avui hi ha més de mil persones esperant una plaça.

Bàsicament aquest nou programa té la finalitat de substituir places residencials per unes hores d'atenció domiciliària, vostè ha ofert aquest programa als ajuntaments imposant les seves condicions sense parlar amb els professionals dels serveis socials, sense conèixer les necessitats dels municipis. Els ha presentat un conveni amb el preu tancat, amb un nombre de nous usuaris tancat i amb un requisit, que els nous dependents atesos pel Servei d'Ajuda a Domicili d'Alta Intensitat fossin persones en llista d'espera per entrar a una residència.

Avui es confirma que aquest nou servei és un projecte fracassat, dels 67 municipis de les Illes Balears només 20 han signat el conveni, 14 a Mallorca, 5 a Eivissa i 1 a Menorca. Aquest és el grau de confiança que genera el seu programa.

Nosaltres creim en l'ajuda a domicili que donen els ajuntaments des de fa més de 30 anys i creim que és una vergonya que a la vegada que els retallen recursos econòmics i competències en matèria social els vulguin vendre un servei que ja desenvolupen, un servei que no resoldrà el gran problema de tenir persones grans dependents a casa seva sense rebre l'atenció especialitzada que necessiten. Vostè ha dissenyat un projecte d'atenció amb relació a les seves necessitats polítiques, no amb relació a les necessitats de les persones dependents de cada municipi.

Deixi de vendre fum, deixi de tapar la realitat, una realitat que confirma que s'ha tret de la màniga un mecanisme per continuar sense crear ni una sola plaça residencial en tota la legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Diputada, lo que le tengo que reconocer es la capacidad que tiene de sorprenderme. Artículo 15, artículo 15 de la Ley de promoción de la autonomía personal y atención a las personas en situación de dependencia, aprobada por un gobierno socialista, aprobada cuando el Sr. Rodríguez Zapatero era presidente del Gobierno, en el artículo 15 establece catálogo de servicios, y uno de ellos es el servicio de ayuda a domicilio, que usted me está diciendo que yo me he inventado. Ojalá tuviese la capacidad de poder inventarme estas cosas, pero lo único que hemos hecho es poner en marcha un servicio que está previsto en la ley que ustedes también aprobaron, que está en fase de proyecto piloto, está en fase de proyecto piloto y que aún no ha acabado, que lo hemos hecho con los ayuntamientos, pero que es muy diferente al Servicio de Ayuda a Domicilio que dan los ayuntamientos, por eso se llama Servicio de Ayuda a Domicilio de Alta Intensidad, porque tiene más horas que los servicios de ayuda a domicilio que dan los municipios.

Y está en fase de proyecto piloto, con lo cual usted está analizando los resultados que supuestamente usted la información que ha recogido no sé donde, porque le puedo decir que el proyecto...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

... el proyecto de Servicio de Ayuda a Domicilio de Alta Intensidad aún está en fase de proyecto piloto y todavía no tenemos los resultados analizados.

Dicho esto, le puedo decir, usted que me dice que estamos recortando, en julio del 2011, cuando llegamos al Gobierno, el 43% de personas que estaban en el sistema de dependencia estaban esperando recibir una prestación, un servicio, un recurso. A día de hoy, los últimos datos, junio del 2014, es un 20% el que está esperando, sigue siendo una cifra alta, pero desde luego entre el 43% de personas en el sistema esperando una ayuda o un recurso a tener el 20%, desde luego lo que le puedo decir es que los cambios que estamos introduciendo son positivos. Mañana, además, le podremos explicar los presupuestos del 2015 que ya le puedo informar que en materia de dependencia este gobierno, que ustedes acusan de haber recortado el sistema de dependencia, destina un 30% más de presupuesto y de recursos al sistema de dependencia que ustedes en el 2011, le guste o no, porque los números son los números.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 10090/14, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures fiscals per incentivar l'activació econòmica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 10090/14, relativa a mesures fiscals per incentivar l'activitat econòmica, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Ahora, Sr. Conseller de Hacienda, ahora que hemos sido capaces durante estos años de poner en orden las cuentas de la comunidad autónoma maltrechas, como ustedes saben, hasta el 2011 por los excesos cometidos en perjuicio de la mayoría, digo que ahora es tiempo de reflexionar sobre los modelos presupuestarios y económicos que no funcionan, y ya sabemos todos cuáles son, y aquellos que son capaces de reducir el paro, crear empleo, estimular el crecimiento por encima de la media española y europea y al tiempo estimular el consumo. Todo, además, cumpliendo los objetivos de déficit que aseguran estabilidad y prosperidad para el futuro.

Llegados a este punto, y tras el anuncio del presidente Bauzá sobre la consecución de una gran reforma fiscal en las Islas Baleares que beneficiará a todos los ciudadanos en el presupuesto de 2015, Sr. Conseller, nos gustaría preguntarle en qué consisten las medidas fiscales que se han propuesto por el Gobierno de las Islas Baleares con tal de incentivar la actividad económica en nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Fidalgo. Iniciamos en nuestra comunidad la salida de esta gravísima crisis económica de la mano de nuestro sector exterior, de nuestro sector turismo, de las exportaciones. Al mismo tiempo, el Govern adoptaba las medidas legislativas necesarias para incrementar en nuestra comunidad la inversión privada e incrementamos la inversión pública en los presupuestos del 13, en los del 14, lo vamos a hacer también en los presupuestos del 15, la inversión pública donde toca, la inversión pública donde tiene sentido añadiendo valor a nuestra actividad económica.

Es evidente que si llevamos también un año y medio con cifras positivas de nuestro pequeño comercio, si llevamos una tasa interanual de crecimiento del 4,1 de las cifras de negocio del sector servicios ahora lo que propone el Govern es incentivar aún más nuestra demanda interna, nuestro consumo, porque necesitamos ritmos de crecimiento de nuestra actividad económica mayores que nos permitan obtener mayores cotas de ocupación, mayores cotas de empleo.

Esto es lo que se propone hacer el Govern con esta reforma fiscal, incentivar nuestro crecimiento aún más y estimular nuestro crecimiento aún más para conjurar un peligro, para conjurar el peligro de que tengamos crecimientos económicos tenues durante muchos años, lo cual nos impediría obtener mayores cotas de empleo, que al final rebajar el desempleo y generar mayor ocupación es el principal objetivo de las políticas del Govern porque las tasas de desempleo, aunque es verdad que se han ido reduciendo durante estos dos años, aún son altas. Y este es el principal desequilibrio que tiene nuestra actividad económica.

Por lo tanto, podemos hacerlo de dos maneras, podemos decirle a los ciudadanos, déme usted todo el dinero que ya diré yo dónde lo gasto, y así se demuestra la ineficacia de este tipo de políticas durante los últimos cuatro años, o decirle a los ciudadanos, vamos a intentar dejar mayor renta disponible, dejar mayor renta disponible, porque la renta es de los ciudadanos, dejar mayor renta disponible en sus bolsillos para que sean ellos los que adopten las decisiones de consumo, de ahorro o de inversión. Lo vamos a hacer rebajando el IRPF, rebajando los impuestos directos en sucesiones y donaciones y en patrimonio y lo vamos a hacer bonificando las tasas de inicio y ampliación de actividad. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 10092/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fumigacions aèries.

Desena pregunta, RGE núm. 10092/14, relativa a fumigacions aèries, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, presidenta. Crec que la pregunta és prou clara en els seus termes i, per tant, així la formulam.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, amb relació als tractaments que s'han fet per combatre la processionària només puc repetir el que ja he dit altre vegades, s'ha utilitzat un producte de baixa toxicitat catalogat com a triple A i amb la informació que tenim a dia d'avui els tractaments s'han fet d'acord amb les autoritzacions que tenim del Ministeri d'Agricultura i d'acord amb els protocols establerts que inclouen respectar les distàncies de seguretat a poblacions i, per tant, també a centres educatius. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, quan vulgui.

EL SR. BONET I BONET:

Respecte, Sr. Company, això és el que li hauria de merèixer l'opinió de les associacions de mares i pares de la nostra comunitat, respecte, consideració, preocupació, comprensió, no acusar-los de voler treure un rèdit polític. Quin rèdit polític veu la seva conselleria davant la denúncia del director d'un centre educatiu o davant la denúncia d'una associació de pares i mares? Li hem de recordar que qui s'ha queixat de les fumigacions aèries, per molt que vostè ens argumenti que no passa res, són persones que s'han vist afectades, cultius ecològics, zones d'alt valor natural, no només associacions de mares i pares, agricultors, caçadors, biòlegs, ecologistes, usuaris d'hortos urbans i, encara més, fins i tot els regidors de diversos ajuntaments, fins i tot els seus companys del PP, com a Muro o a Esporles, que han votat mocions en contra d'aquesta campanya de fumigacions. A tots aquests vostè els acusa de voler treure rèdit polític o de crear alarma social, que va ser la resposta de la seva conselleria la setmana passada.

L'única alarma social l'han creada vostès, han creat alarma social no només negant-se a donar la raó a la gent que feia denúncies sinó que negant-se a informar i tractant amb supèrbia qui ha qüestionat aquesta campanya. Hem patit els seus excessos verbals, però també els excessos amb les fumigacions, excessos que queden claríssims quan comprovam que ha fumigat vostè un total de 23.148 hectàrees en el conjunt de Balears, 20.428 a Mallorca. Per què li esment aquestes xifres? Sap quina és la mitjana d'hectàrees fumigades a altres comunitats autònomes, segons els informes de la seva conselleria? València, Aragó, Extremadura, Castella-La Manxa, Galícia o Madrid estan per sota de les 7.000 hectàrees en total, 8.100 a Múrcia, 15.000 hectàrees a Catalunya; sols Andalusia ens supera amb 41.000 hectàrees, certament, però Andalusia és desset vegades més gran que les Illes Balears.

Ja li vàrem dir la setmana passada que aquesta campanya ha estat un despropòsit del principi fins al final, i vostè mateix deu haver arribat a la mateixa conclusió quan ha suspès la campanya abans d'hora i sense complir els objectius marcats. Toca ser un poc humil, Sr. Conseller, reconèixer els errors, reconèixer els excessos, reconèixer que no ha informat suficientment ajuntaments i col·lectius que en podrien ser afectats, com li varen demanar en les seves al·legacions a la memòria de la modificació puntual del Pla de control integral de la processonària del pi els consells insulars de Formentera i d'Eivissa, als quals vostè ha fet molt poc cas.

No s'escudi en el ministeri, com ha fet, perquè arreu de l'Estat fins i tot membres del Consejo Superior de Investigaciones Científicas qüestionen les autoritzacions excepcionals, que no resulten ser-ho tant, que està donant el ministeri per aquestes fumigacions aèries, ignorant que la Unió Europea, i avui li ho torn repetir, diu d'aquestes fumigacions que "*deben prohibirse en general, ya que puede causar efectos negativos significativos en la salud humana y en el medio ambiente.*" Sols li demanam seny i autocrítica, Sr. Conseller, i fins ara han estat absents de la seva gestió...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo crec que hem hagut de fer una campanya per atacar la processonària. Clar, vostès s'obliden en tot moment dels problemes que dona la processonària, no només al paisatge; no n'han parlat gens ni mica perquè no els interessa parlar-ne. Jo veig el que els hagués interessat, a vostès: que no féssim cap tractament i ara el debat seria que s'han mort els pins perquè no hem fet tractament de processonària, tenim els al·lots de les escoles amb molts de problemes que han hagut d'entrar a hospitals per mor de la processonària... Aquí facem el que facem, Sr. Bonet, vostès tanmateix la seva política és intentar erosionar tot el possible el Govern. No els interessa el que puguem aconseguir.

Jo crec que vostè el que ha de coincidir amb mi, Sr. Bonet, és que tenim un greu problema de processonària, que els darrers anys ens ha crescut moltíssim fent els controls normals que s'anaven fent, i nosaltres hem hagut de prendre, perquè així ens ho han recomanat els nostres tècnics de la Direcció General de Medi Natural, hem hagut de prendre unes decisions i ha estat aquesta, decisió que potser políticament no són molt correcta perquè erosiona, perquè això a tothom l'espanta veure segons què.

Però jo ja d'entrada celebr que la seva pregunta hagi anat d'una altra manera. La setmana passada era que fumigàvem damunt els col·legis; això ho diuen companys seus. Amb aquesta pregunta vostè ja reconeix que no hem fumigat damunt col·legis; de fet la informació està penjada a les pàgines web perquè pugueu veure tots els vols com han estat, i això és el que nosaltres hem intentat, donar el màxim de transparència, Sr. Bonet, en un tema que és delicat facis el que facis. Hem emprat un producte que és el de més baixa toxicitat que podem emprar en aquest cas; l'hem emprat perquè amb una passada basta per a un parell d'anys, en teoria, i ho hem fet sobre una sèrie d'hectàrees. No hem acabat abans d'hora, Sr. Bonet, aquí el tractament té un ventall de dies on es pot fer, i la climatologia ens ha anat bé perquè es fes més aviat, però hem acabat les hectàrees que teníem previstes, no hem fet altra cosa.

I li vull recordar també una altra cosa, Sr. Bonet. Tenim declaracions de responsables de pneumologia que diuen que després de quaranta anys, quaranta anys, utilitzant aquest producte no es coneixen casos importants de toxicitat. Això no vol dir, ja ho sap vostè, que el risc zero no existeix, i estic realment preocupat per aquests temes, no es pensi que no, igual que tot el Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 10084/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre creixement econòmic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 10084/14, relativa a dades sobre el creixement econòmic, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, fa just una setmana coneixíem els pressuposts per a l'any 2015, els pressuposts del canvi, de la recuperació, els pressuposts que demostren que és possible donar la volta a la truita. Alguns diuen que són electoralistes, jo diria que són realistes amb la situació econòmica de les nostres illes, una situació que ha passat de la recessió i la depressió al creixement, i per això el canvi en aquests pressuposts. I és que acabarà la legislatura i alguns encara es demanaran què ha passat i com ho hem fet.

Fa mesos també que anam veient el bon comportament de tots els sectors econòmic i la recuperació d'alguns dels més afectats per la crisi. Per això avui ja podem parlar d'un creixement econòmic que no es donava des del 2007. Casualitat? No, molta feina i una acció política clara, responsable i encaminada precisament al creixement econòmic. Per això avui els analistes dels mitjans nacionals ens atorguen ja a dia d'avui creixements del 2% del PIB, liderant per dos anys consecutius la davallada de l'atur i estant al capdavant del creixement econòmic a nivell estatal. I aquest creixement se superarà l'any que ve, i això no només ho diu el Govern, són dades constatables que fa mesos pronosticaren el servei d'estudis del BBVA i la patronal CAEB. I això per alguns poden ser només nombres, per a altres serà electoralisme, però la realitat és que aquest creixement tindrà unes conseqüències directes sobre l'ocupació i la creació de llocs de feina, i també en el pressupost disponible, i els ciutadans continuem esperant que l'oposició deixi del seu electoralisme permanent i felicitat tota la societat de les Illes Balears per fer-ho possible.

Per això li demanam, Sr. Conseller, com valora les darreres dades de previsions de creixement econòmic per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados, Sra. Diputada, la reflexión que usted acaba de hacer es una reflexión que hay que trasladar tantas veces como sea necesario. Al principio de legislatura en el año 2011 nuestro presidente tenía claro un objetivo, una meta, que era la reactivación económica y por tanto la creación de puestos de trabajo. Tres años después, y hoy es un día que podemos señalar, llevamos dos años disminuyendo las cifras de desempleo y dieciocho meses creando empleo, y esto con cifras de crecimiento del 2013 cercanas al cero y del 2014 que esperamos que acabe con un 1%, es decir, con cifras que hasta ahora se daban dentro del ámbito económico como no cifras de crecimiento que generaban empleo. Esta comunidad las está generando y está creando empleo neto y está creando una economía que ha cambiado los signos y ha cambiado la forma de hacer.

El año 2015 vamos a crecer por encima de un 2%; por encima de un 2% significa empezar a hablar de crecimientos como en los años previos a la crisis. Empezamos a hablar de crecimientos estables basados en sectores que son principales en nuestra economía y generadores de inversión y generadores de empleo, y esto viene por una hoja de ruta definida hace tres años, y hoy tenemos claro cuáles son los siguientes pasos que tenemos que hacer, pero había que hacer el primero, que era ajuste del déficit, pagar a nuestros proveedores y reformas necesarias, reformas estructurales a nivel de comunidad y a nivel de país para que se pudiera empezar a crear empleo. Indicadores como el consumo, indicadores como la confianza empresarial, indicadores como los afiliados en el ámbito de autónomos, indicadores que salen cada día demuestran que la economía está saliendo y la economía empieza a generar un empleo estable.

Pero también es verdad que tenemos que empezar a desarrollar acciones y políticas complementarias a las que teníamos, y eso es lo que los presupuestos del año 2015, como bien ha explicado el conseller, incorporan; incorporan más renta disponible al ciudadano, incorporan mayor inversión de las administraciones, e incorporan la capacidad de la toma de decisión de inversión de las empresas a través de deducciones que, como bien han dicho, ha sido también un debate en el cual hemos cogido ideas y se han incorporado al presupuesto.

Por tanto ¿cuál es la reflexión? Sabíamos lo que teníamos que hacer, se ha demostrado con datos, se está demostrando, sabemos lo que tenemos que hacer a partir de ahora.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 10086/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sistema de cita prèvia a la Conselleria de Família i Serveis Socials.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 10086/14, relativa a sistema de cita prèvia a la Conselleria de Família i Serveis Socials, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. En materia de servicios sociales, casi más que en cualquier otra área de gobierno, no sólo es importante dedicar recursos, establecer programas de ayuda a las personas que más lo necesitan, mejorar las prestaciones u otras iniciativas, como ya está haciendo este gobierno, sino que es fundamental facilitar el acceso a los ciudadanos, darles toda la información que necesiten y promover un acceso lo más directo y ágil posible.

Las administraciones están sin duda para servir a los ciudadanos, y debemos seguir trabajando cada día para hacer más sencilla cualquier tramitación o gestión administrativa. En el caso de los servicios sociales debemos poner un especial esmero, puesto que estamos hablando en la mayoría de ocasiones de que cuando se acude a ellos es porque se está pasando una situación personal complicada y se necesita más que nunca una respuesta eficiente y urgente por parte de la administración. Además estamos hablando de un tipo de servicios que tienen una importante demanda de información, solicitudes, documentación, etc. Sin ir más lejos el Servicio de atención al ciudadano y calidad de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales en el año 2013 resolvió un total de 202.628 consultas, de las cuales el 59% fueron presenciales y el resto telefónicas.

Con el fin de cumplir con el objetivo mencionado de facilitar estos accesos y tramitación a la ciudadanía, tras una fase piloto de seis meses, el pasado mes de septiembre y fruto de la colaboración entre la Conselleria de Economía y Competitividad y la de Familia y Servicios Sociales se creó el servicio de cita previa de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales. Se trata de un sistema que ya está funcionando con éxito desde hace años en otros departamentos del Gobierno, como es el caso del Ibsalut.

Por este motivo, Sra. Consellera, me gustaría que nos explicara cómo funciona el sistema de cita previa para la Conselleria de Familia y Servicios Sociales que el Gobierno ha puesto en marcha recientemente.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada. Como usted bien ha dicho este gobierno inició el pasado 1 de septiembre el servicio de cita previa para la Conselleria de Familia y Servicios Sociales con el objetivo de facilitar las gestiones que tengan que realizar los ciudadanos y agilizar también la atención que reciban por parte de la administración.

¿Cómo funciona este servicio? Pues de dos formas; una de ellas es mediante la cual los usuarios pueden llamar al número de teléfono 971 22 57 97, desde las 8 de la mañana hasta las 8 de la tarde de lunes a viernes, y los sábados de 9 a 2, donde serán atendidos por alguno de los 84 operadores que trabajan en el *call center* de la Fundación Bit ubicado también el Parc Bit; también pueden utilizar para ello, cualquier día del año y a cualquier hora, la página web de la conselleria. En cualquier caso la cita será recordada y confirmada por mensaje telefónico con dos días de antelación al teléfono facilitado. De esta manera si alguien no puede acudir podrá modificarla y anular la cita que tenía con tiempo suficiente para que esta cita pueda ser aprovechada por otra persona. Así, quienes quieran realizar trámites de cuestiones como las prestaciones de dependencia, certificados de discapacidad, pensiones no contributivas, tarjetas

básicas, etc., podrán ser atendidos enseguida al llegar a las oficinas porque contarán con una cita previa otorgada con anterioridad.

Este servicio ha sido puesto en marcha junto con la Conselleria de Economía y Competitividad a través de la Fundación Bit, a quines agradezco su colaboración y que se ocupan del sistema tecnológico de funcionamiento. En este sentido los operadores han sido formados no sólo para dar cita sino para contestar a las preguntas más frecuentes que pueden hacer los usuarios de los servicios sociales. Este sistema funciona de momento en Mallorca, es decir, pueden pedir cita las personas que tengan que acudir a las dos oficinas de Palma, a la de Inca y a la de Manacor, y se irá implantando al resto de las islas.

Durante seis meses se ha llevado a cabo una prueba piloto para estudiar los tipos de llamada, la necesidad del usuario de acudir físicamente al centro, los recursos y la formación que precisa el personal, para asegurarnos así que a partir de día 1 de septiembre, desde que se puso en marcha, ese servicio funcionaría a pleno rendimiento y de manera lo más óptima posible. Hay que remarcar también que no todos los trámites precisan de cita previa, como puede ser solicitud de certificados tipificados, recogida de impresos, presentación de facturas, o simplemente acudir para solicitar información sobre plazos, requisitos, y evidentemente tampoco se necesita cita previa en los casos de alguna urgencia que esté justificada.

En cualquier caso este gobierno considera que este servicio presenta importantes beneficios para los ciudadanos porque así les podrán atender de una forma más personalizada y se podrán estudiar los expedientes con anterioridad para dar una respuesta en el menor tiempo posible.

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 10094/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carrera professional als pressuposts 2015.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 10094/14, relativa a carrera professionals als pressuposts 2015, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sortim de la crisi econòmica, Sr. Conseller de Salut; un cop més vostè ha acotat el cap i per prioritzar un objectiu de dèficit per sobre de l'assistència sanitària ahir entre 70 i 90 professionals sanitaris ja no fan feina, eventuais, reforços, substituïts, a atenció primària i a hospitals. Poc importa si no hi ha metge o infermera, si un centre retalla el seu horari i tanca més prest, si se suspelen consultes o el malalt s'ha de desplaçar 20 quilòmetres. La qualitat assistencial torna a estar ferida i els professionals sanitaris treballen en pitjors condicions. Alguns estaven fent feina sense contracte signat. Una vergonya, Sr. Conseller.

El Servei de Salut va desenvolupar un model de carrera professional per acord de Consell de Govern el 2006, i el març de 2007 el PP, amb clara intencionalitat electoral, la va posar en marxa; va passar a ser un dret reconegut l'anterior legislatura, i professionals i organitzacions varen elaborar els seus indicadors de carrera, tots menys un sindicat. L'any 2011 es va procedir al procediment ordinari d'accés, i vostès una de les primeres decisions el juliol de 2011 va ser anul·lar-la.

Ara tenim el projecte de pressupost. Pensa vostè incorporar la restitució íntegra del dret a carrera professional?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, una vegada més, i ja ens hi té acostumats, vostè s'extralimita en les seves afirmacions, fins i tot surt dels termes en què ha formulat la pregunta. Em centraré a la resposta concreta de la carrera professional, i el que li puc dir és que el Govern fa feina per donar compliment a la proposta de resolució número 72 que es va aprovar aquí en el passat plenari, com a propostes de resolució una vegada passat el debat sobre l'estat de l'autonomia, en la qual m'hagués agradat comptar amb el seu suport i que vostè no va votar a favor, i és de continuar negociant amb els professionals per tal de desenvolupar, sota uns eixos molt concrets, una carrera professional.

Per tant, Sr. Thomàs, jo entenc el seu oportunisme i el seu electoralisme, i m'agradaria comptar amb vostè per tal de negociar de bon de veres; el que passa és que no crec ni que s'adonàs del que era el que votava en aquella proposta de resolució.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. THOMÀS I MULET:

La realitat de l'atenció sanitària avui és la que és. Si vostè no la vol veure ja hi estam acostumats. Miri, això és el que varen fer els professionals el 2011, que vostè va boicotejar, i ara resulta, sí, efectivament, que amb els que vostè va boicotejar aquesta carrera professional ara estan negociant, no amb tots, sinó només amb els que ho varen boicotejar. I què negocien?, i per què negocien?, i per què ho fan d'esquena a tothom? Què els va prometre el Sr. President la setmana passada, a aquest sindicat?, què li va prometre? Tornaran a fer el que varen fer el 2007?, perquè jo li ho torn demanar: ara en pressupost restituirà el carrera professional per a tots els professionals sanitaris?, o només per a alguns? Per a qui, quan i on? Transparència, no reunions secretes només amb un...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Crec que tots els membres d'aquest parlament han sentit les seves paraules, i voluntat d'ajuda, cap ni una. Vostè intenta fer la campanya pel seu compte, igual que també la va intentar fer amb aquest document que ara mostra, i és tan lamentable que un conseller de Salut vagi a presentar aquest document als professionals sanitaris i li contraprogramin una hora després aquestes assemblees per explicar exactament el contrari del que vostè deia als professionals. Per tant no em digui que aquest document és un document de consens i acceptat per part dels professionals, perquè realment vostè sap que això varen ser els seus darrers pitjors mesos a la conselleria quan va intentar desenvolupar aquests indicadors.

(Alguns aplaudiments)

Dic això i també m'he referit a la proposta 72, que m'hagués agradat comptar amb el vot favorable del Grup Socialista i que no s'apuntàs per un tema exclusivament electoralista ara a fer aquesta pregunta. El que diu la proposta 72 és que insta el Govern a negociar. Per tant els termes verbals que vostè ha utilitzat són del tot incorrectes, i es comença a fer feina a partir d'aquesta proposta de resolució aprovada per aquest parlament.

Per tant, Sr. Thomàs, jo el que crec és que li he de dir que dels errors s'aprèn. Els errors que vostè va cometre en el desenvolupament d'aquesta carrera, que sap que no es podia...

(Remor de veus)

...que no es podia aplicar, i que per tant el Govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

...és seriós i es comprometrà a allò que pugui pagar. I li diré més, com un darrer botó de mostra: vostè sap que en els centres d'atenció primària vostè va prometre incentius l'any 2010 que a dia d'avui encara no s'han pagat perquè els va prometre sense partida pressupostària. Això un govern seriós i responsable no ho fa; vostè ho va fer com a conseller i nosaltres aprenem d'aquests errors en carrera i en pagament d'incentius, i no repetirem els errors que vostè va fer. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 10088/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Servei d'oncologia radioteràpica a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 10088/14, relativa a servei d'oncologia radioteràpica a Menorca, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, entre les millores de la sanitat pública a Balears dutes a terme durant aquesta legislatura pel Govern del Partit Popular, destaca l'increment de metges especialistes que es traslladen de forma periòdica i regular a Menorca. D'aquesta manera s'eviten nombrosos desplaçaments dels pacients menorquins, juntament amb els seus familiars, a l'hospital de referència. Tota vegada que el seguiment de les seves patologies es pot dur a terme a la seva illa de residència.

El Govern, conscient de les dificultats i molèsties que pateixen aquests ciutadans, gestiona ara la posada en marxa, mitjançant conveni amb diferents centres i residències de Palma, d'un programa d'allotjament per a aquells malalts que necessiten ser atesos a Son Espases, sense haver d'avançar els costos d'estada.

El Grup Parlamentari Popular rep i valora amb sorpresa que hi ha grups de l'oposició que encara surten a reivindicar la construcció d'una residència prop de Son Espases, quan durant el seu govern a l'anterior mandat, res van fer per donar resposta a aquesta petició que ara qualifiquen d'històrica. Però no tenen empatx a exigir des de l'oposició tot allò que no van fer quan governaven, ara açò sí, gastar sense mesura, endeutar la comunitat i anar-se'n sense pagar. En canvi, la gestió de Govern del Partit Popular són fets i són realitats. A més d'haver promogut el desplaçament dels metges especialistes a Menorca, impulsa i executa avui la implantació de l'oncologia radioteràpica a Menorca.

Per tant, Sr. Conseller, quina és l'actuació duita a terme per posar en marxa aquest servei que permetrà tractar a la seva pròpia illa als pacients oncològics de Menorca?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Amb el principi de justícia social que el president va emmarcar en el seu dia quan es varen anunciar els tràmits per posar en funcionament el servei de radioteràpia, tant a l'illa de Menorca com a Eivissa, per tal d'acostar aquesta prestació sanitària i evitar desplaçaments d'aquests pacients que per a un tractament de poc temps han de venir, però molts de dies, a l'illa de Mallorca, Menorca necessitava el disseny i la construcció d'un búnquer que Eivissa ja tenia. Per tant, dia 23 d'octubre es va publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* per un preu de licitació màxim d'1,5 milions d'euros, l'execució d'aquesta obra que podrà possibilitar i que es fa en paral·lel en l'adjudicació del contracte de serveis per desenvolupar el tractament d'oncologia radioteràpica.

Per tant, el Govern vol complir amb els compromisos, va fent passes per tal d'acostar de cada vegada més aquesta realitat, gràcies a la decisió d'un govern tot en conjunt, per tal de poder acostar aquesta oncologia radioteràpica a l'illa de Menorca i a l'illa d'Eivissa, i em permeti que li digui que si a Eivissa no estava planificat, ni en el projecte inicial ni al modificat, Menorca encara estava molt més enfora d'aconseguir aquesta prestació sanitària...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

...perquè no n'havien ni parlat mai.

Per tant, aquells que ara intenten desmentir amb paraules allò que no varen ser capaços de fer, aquest govern farà les passes per traslladar en fets i realitats aquesta prestació sanitària. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 10082/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del sistema de control tarifari integrat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 10082/14, relativa a implantació del sistema de control tarifari integrat, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Los datos avalan la gestión de este Govern también en materia de transporte público, cumpliendo el objetivo de transportar más pasajeros con menor coste público y mejorando las prestaciones del servicio. 1,3 millones de pasajeros más ha transportado en el 2013 el Consorcio de Transportes de Mallorca respecto al 2010, último año completo del Govern del pacto. Pero costando 3,6 millones de euros menos que le costaba al anterior gobierno. Siendo este camino hacía la sostenibilidad la mejor garantía de futuro de la prestación del servicio de transporte público. Además, en este camino de la sostenibilidad que lleva a cabo este gobierno, también es importante el esfuerzo que realiza en pagar las grandes deudas y rebajar gastos, fruto de la pesada mochila dejada por la mala gestión llevada a cabo por los responsables políticos del transporte público durante la pasada legislatura, como ha constatado y rechazado esta cámara.

Un hecho muy significativo de esta mala gestión es el descontrol encontrado por la inexistencia de un sistema de control tarifario en los accesos al servicio de tren y metro, con un 27% de usuarios que ni pagaban la tarifa correspondiente, además del uso indebido de las tarjetas, mermando los ingresos tarifarios, además de no saber los usuarios reales del servicio, prueba muy clara de que no efectuaban ninguna planificación al no conocer la demanda real, que repercutía en no controlar los gastos de explotación. Ante tal desastre y sus graves consecuencias, este gobierno inició la implantación de un sistema tarifario integrado en todas las estaciones de tren y metro de SFM. Este nuevo sistema de control de accesos se hace de una manera progresiva y lo previsto recaudar adicionalmente permitirá así autofinanciar la inversión. Tal integración tarifaria además mejora la calidad del servicio hacía el usuario, siendo importante conocer cómo se encuentra tal proceso.

Por todo ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, le formulo la siguiente pregunta, ¿en qué situación se encuentra la implantación del sistema de control tarifario integrado que lleva a cabo el Consorcio de Transportes de Mallorca y Serveis Ferroviaris de Mallorca?

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, durant aquests darrers anys hem vist com el servei ferroviari, com bé ha dit vostè, ha crescut notablement, especialment pel que fa a les inversions en nova via. I és ver també que amb menys pressupost hem aconseguit transportar molts més viatgers. La preocupació fonamental que hi ha hagut a altres moments per part d'altres gestors, especialment aquells que proposen el tren com a eix fonamental de la seva acció de transports, era fer créixer la longitud de la xarxa per damunt de qualsevol altra consideració, en lloc de consolidar allò que ja teníem, anàvem a fer més coses. La línia Manacor-Artà n'és un bon exemple.

La veritat és que comptam amb una xarxa ferroviària d'una certa envergadura, a la qual s'han passat per alt aspectes fonamentals quant a la prioritat de les inversions, com he comentat. Vull recordar aquí que no tenim la xarxa ferroviària, per exemple, completament electrificada i sabem tots que podem fins a Inca amb electricitat, però després hem de baixar i per anar a Sa Pobla i per anar a Manacor i ho hem de fer amb diesel. Això hauria d'haver estat una prioritat abans d'invertir altres coses.

I també veim, i això és el que ens ocupa ara, com no ha existit la més mínima preocupació per la informació bàsica que haurien de tenir tots els gestors d'aquests tipus d'infraestructures, per saber després també quines actuacions s'han de dur a terme. És a dir, per tenir una bona anàlisi, per saber després quines actuacions s'han d'emprendre.

És imprescindible que quan se supera un determinat nivell de servei, conèixer amb certesa què passa a la xarxa i contestar amb una senzilla pregunta, com es mouen els nostres usuaris? No hem estat capaços de saber-ho encara a dia d'avui i no ho sabrem fins que no tinguem implementat aquest sistema. Fins ara, com li dic, tenim una resposta estadística, però és evident que això no és suficient.

Si a més a més afegim que en els darrers anys s'ha detectat un ús fraudulent de les instal·lacions per part d'algunes persones, s'entén perfectament que s'han d'adoptar determinades mesures. I per això es va prendre la decisió de resoldre definitivament aquells problemes, per fer de la xarxa ferroviària una xarxa tancada, una xarxa estanca amb barreres i passos tarifaris a cada estació i amb un sistema de videovigilància centralitzat de darrera generació. Amb aquesta inversió s'aconsegueixen els dos objectius fonamentals que perseguïem, un conèixer amb exactitud els moviments dels usuaris i per tant, gestionar d'acord amb aquesta informació. I l'altre minimitzar i fins i tot anul·lar les pràctiques irregulars que es varen detectar en el passat. El cost d'inversió serà d'aproximadament uns 4,5 milions d'euros i si no hi ha res de nou, a finals d'any el tendrem implementat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.16) Pregunta RGE núm. 10085/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les condicions de vida de les persones diabètiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 10085/14, relativa a millora de les condicions de vida de les persones diabètiques, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, estam parlant d'una malaltia crònica que afecta moltíssima gent a la nostra comunitat autònoma, per tant, per autogestionar la diabetis és important que cada persona que pateixi aquesta malaltia, estigui en condicions de reaccionar de la manera més favorable possible davant qualsevol circumstància de la vida, incloses aquelles circumstàncies que siguin inesperades.

Per aquest motiu és imprescindible tenir un coneixement d'aquesta malaltia, per tal que es puguin prendre les mesures adients, per tal de tenir la major qualitat de vida possible. Per això són importants controls periòdics de sang i d'orina, segons cada persona i segons el grau de malaltia que pateixin. Però a més a més de fer els controls necessaris, és també imprescindible dur a terme una correcta prevenció, adaptant els horaris dels menjars, de la injecció d'insulina, programant el menú de cada dia i si s'ha de fer un alt esforç o activitat física, s'han de prendre aliments rics en hidrats de carboni.

Per tant, podem afirmar que una correcta informació per...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Senyors diputats, per favor silenci!

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

No m'hauria imaginat mai que l'oposició tengués tan poc respecte pels malalts diabètics, sincerament!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, podem afirmar que una correcta informació per a aquests malalts diabètics és necessària, així com els autocontrols periòdics. Recentment s'han desenvolupat els tallers que tenen per objectiu millorar les condicions de vida d'aquests malalts. I per això volíem saber Sr. Conseller, quina valoració fa vostè d'aquests tallers i de quina manera pensa que poden contribuir a la millora de la qualitat de vida d'aquest col·lectiu.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La valoració és molt positiva, hem d'emmarcar aquest projecte dins l'estratègia balear de diabetis. En el desembre de l'any 2012 es va dissenyar en tres fases, ja hem conclòs les dues primeres i ara estam intentant entrar dins la fase del pacient expert. Això permetrà una major coneixença de com afrontar, com abordar la seva patologia, integrant l'educació diabetològica com una eina de tractament. Com dic, això ha estat possible gràcies al servei de planificació sanitària, gràcies a la subdirecció de cures

i gràcies a la gerència d'atenció primària, a més de les associacions de malalts que també hi han volgut contribuir. Han estat molts els professionals que s'hi han interessat, més de 455 en aquestes dues primeres fases.

Per tant, jo ho valor positivament. Crec que és una bona iniciativa per acostar encara més el grau de coneixença d'aquesta patologia, que crec que hauríem de redoblar esforços per incrementar encara més la formació d'aquests professionals i acostar-la encara més als diferents centres de salut.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 10091/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 10091/14, relativa a dades d'ocupació que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Economia, avui de nou ens arriben bones notícies sobre les xifres de l'atur. Avui han sortit les dades relatives al mes d'octubre, que implica que durant 24 mesos consecutius, dos anys seguits, l'atur davalla. Dos anys, senyores i senyors diputats, dos anys dels tres i mig que duim governant, un canvi de tendència, fruit d'unes reformes i uns canvis que ha impulsat aquest govern de forma intensa i sense descans.

Fa unes setmanes se feien públiques també les dades de l'EPA relatives al tercer trimestre: 10.300 llocs de feina més en un any, l'atur més baix des de l'any 2009. Les estadístiques positives són una constant que, a més, van evolucionant cada vegada millor. N'hi ha que continuen criticant qualsevol reforma que dugui endavant el Partit Popular. Ho veurem avui amb la Llei agrària i ho veurem aquests dies amb la tramitació del pressupost de l'any 2015. N'hi ha que fan el mateix discurs de sempre, sense adonar-se que la realitat evoluciona de forma favorable i positiva. Aquest no a qualsevol canvi i reforma, és també un no als indicadors positius. És un no als 10.300 llocs de feina més en un any. És un no als 24 mesos consecutius davallant l'atur. I és un no a l'any i mig generant ocupació neta.

Sr. Conseller d'Economia, sabem de la seva feina intensa, coordinant l'acció econòmica d'aquest govern, basat en un model d'estímul a la iniciativa privada. I per això ens alegrem que avui reculli els seus fruits amb aquestes darreres dades sobre l'atur, de les quals volem demanar-li la seva valoració. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Sí, hoy es un día para trasladar el optimismo a la ciudadanía y para trasladar el optimismo a todo el tejido productivo y decirle que gracias, que vamos por el buen camino, que nos queda mucho que hacer, pero que los datos van refrendando que las cosas bien hechas dan resultado.

Hoy tenemos 75.513 personas apuntadas en el Servicio de Ocupación, son 6.973 personas menos que el mismo mes del año pasado. Pero si nos comparamos con el 2012 hay 11.638 personas menos apuntadas al paro. Es decir, 24 meses consecutivos, mes tras mes, disminuyendo las cifras del paro. Pero además dentro de ellas baja el paro de larga duración, baja el paro juvenil. Desde el 2012 el paro juvenil no deja de bajar.

Datos de afiliación, creación de puestos de trabajo, afiliaciones a la Seguridad Social, 15.381 personas más que el año pasado; 15.381 personas más que tienen trabajo, comparado con el mismo mes del año pasado; 18 meses generando empleo neto.

Si vamos por sectores, empieza también a identificar los cambios de nuestra economía. Vinculados al paro, sectores como la construcción disminuye un 20% los datos de desempleo, la industria un 15,5%, el comercio un 10%. Si miramos por islas, Mallorca disminuye casi un 10% la cifra de desempleo, Menorca un 7,7% e Ibiza un 0,1%.

Decir que los contratos de larga duración, es decir los contratos indefinidos, este mes tenemos 4.000 contratos más de personas con contratos indefinidos.

Y la reflexión última es que mientras en la legislatura anterior cada día se perdían de media 32 puestos de trabajo, a día de hoy cada día se crean 16 nuevos puestos de trabajo. Es decir, de perder 32 puestos de trabajo al día, a generar 16 puestos de trabajo al día.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 10099/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a pressuposts del 2015 i Pla d'equilibri financer.

LA SRA. PRESIDENTA:

La divuitena pregunta, RGE núm. 10099/14, presentada pel Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS, queda ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 10154/14.

I.19) Pregunta RGE núm. 10097/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperar serveis als ciutadans.

La pregunta dinovena, RGE núm. 10097/14, presentada per la Sra. Francesca Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista, queda ajornada atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant escrit RGE núm. 10154/14.

II. Interpel·lació RGE núm. 10131/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a seguretat alimentària.

Per tant, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 10131/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a seguretat alimentària.

En nom del Grup Parlamentari MÉS té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Sr. Conseller de Salut, aquesta interpel·lació sobre salut alimentària tindrà dos grans blocs: un referit als animals de terra per a consum humà i l'altre als animals marins per a consum humà.

Del primer bloc referit als animals de terra per a consum humà, hi ha una clara diferència de competències. Quan l'animal és viu, la competència sobre la seva salut recau sobre la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient, i quan l'animal és sacrificat per al consum humà, recau sobre la Conselleria de Salut. Durant ja fa molts de mesos el Grup Parlamentari MÉS fa preguntes al conseller d'Agricultura sobre el seguiment de la sanitat o de la salut animal, ho feim a través de preguntes sobre l'ús de les vacunes i les extraccions de sang als animals vius perquè pensam que a través d'aquests dos indicadors podem conèixer quin control fa el Govern sobre la salut animal. Vostè sap i el conseller d'Agricultura també, que la vacunació i una adequada extracció de sang, és un dels principals indicadors de salut animal, especialment en aquelles malalties que poden ser transmeses dels animals als humans, com és la brucel·losi, la tuberculosi i la lligada a la coneguda malaltia de les vaques boges.

Bé, a través d'aquestes preguntes ens hem assabentat de tot un seguit d'informacions. Ens hem assabentat per exemple que els ramats de caprí i d'oví investigats per brucel·losi ha baixa la seva extracció de sang, si l'any 2010 varen ser 2.160 els ramats; l'any 2011, 1.959; l'any 2012, 1.977, i l'any 2013, 1.587. La disminució en el nombre de ramats sembla que té una explicació i és a causa de la declaració de les Illes Balears com a territori oficialment lliure de brucel·losi ovina i caprina, fet que suposa fer una disminució progressiva del nombre de mostres fins arribar durant l'any 2015 només a un 5% dels cens d'animals oví i caprí.

El mateix succeeix amb el conegut com el de les vaques boges, així les mostres recollides per fer el control de les malalties l'any 2009 havien de ser 985; l'any 2010, 822; l'any 2011, 898; l'any 2012, 701; i l'any 2013 només varen ser (...) vuitanta-dues. La diferència és perquè a partir de l'any 2011 s'augmenta l'edat dels animals susceptibles de recollida de mostra de 36 a 48 mesos en el cas de bovins morts en l'explotació.

Per fer tots aquests controls la comunitat autònoma des de fa més de 62 anys -va ser un servei que posava en funcionament l'antiga diputació provincial- comptava amb una plantilla de veterinaris i altres tècnics que realitzaven la funció de control i supervisió de la salut animal. El Govern va reduir l'any 2012 aquesta... empresa pública que era i suprimí 31 càrrecs tècnics, entre ells veterinaris, farmacèutics i altres, que s'encarregaven del seguiment de la salut animal. Segurament coincidirà amb mi que aquests tècnics que eren de l'IBABSA algun mèrit tenien i l'estructura que havien creat algun mèrit tenia, per controlar aquesta sanitat o aquesta salut animal que periòdicament millorava, que Europa ens ho va reconèixer i va reduir la necessitat de vacunes i la necessitat de mostres de sang.

No succeeix així amb la tuberculosi, en el tema de la tuberculosi es continua necessitant una supervisió i un control, i des que no hi ha aquesta plantilla de tècnics per supervisar i controlar la salut animal, vostè mateix ens ha contestat a través de preguntes parlamentàries que els han fet que els decomissos i el nombre de bovins, ovins i caprins detectats a l'escorxador afectats de tuberculosi ha augmentat. La tuberculosi que arriba als escorxadors dels ramats ha augmentat a la nostra comunitat autònoma des que no hi ha control i supervisió adequats i com hi havia fa dos anys a la nostra comunitat autònoma. Des de quan ha augmentat?, idè des de l'any 2012, casualment des que s'ha reduït aquest plantilla. Aquests veterinaris tenien assignades unes zones i eren els responsables de garantir que cada animal tengués les vacunes adequades. Ara això no es fa.

L'any 2009, zero decomissos; l'any 2010, zero decomissos; l'any 2011, zero decomissos; l'any 2012, 2 decomissos bovins i 2 decomissos ovins; l'any 2013, 2 decomissos; l'any 2014, primer semestre, 6 decomissos bovins i 11 caprins, de tuberculosi, detectats a l'escorxador que abans no es detectaven perquè hi havia un control de la salut animal. I li dic això perquè vostè és el responsable quan arriba a l'escorxador. S'ha passat d'una explotació afectada a 6 l'any 2012, a 8 l'any 2013 i a 10 l'any 2014, dins el primer semestre del 2014.

Vostè sap que les barreres entre malalties animals i humans no existeix, tenim el cas de l'ebola malauradament que ens ho ha demostrat. L'axioma dels veterinaris de l'època dels romans que deia *higia pecoris, salus populi* és absolutament real, la salut dels animals és la salut del poble, no invertir en la salut animal afectarà la salut humana.

El que em preocupa, Sr. Conseller de Salut, és que la mateixa pregunta li vàrem formular a vostè i no la va contestar, però també li vàrem formular al conseller d'Agricultura. Vostè ens va contestar adequadament, ens va dir la informació que tenia, però el conseller d'Agricultura ens va contestar que no ho sabia perquè no tenia accés a aquestes dades, que no era la seva competència, que no és la seva competència és cert, que no ho sabia ens preocupa, perquè vostè sap que el procediment

correcte seria que una vegada detectat a un escorxador un tema d'animals amb tuberculosi es notificàs a la Conselleria d'Agricultura, la Conselleria d'Agricultura ha de revisar les granges o explotacions afectades, i la Conselleria de Salut una vegada identificades les granges afectades ha de fer l'anàlisi a totes les persones relacionades o que hagin tingut contacte amb aquests animals. Doncs el conseller d'Agricultura ens contesta per pregunta parlamentària que no té informació d'això, que s'ha detectat tuberculosi als escorxadors i que ells no ho han revisat.

Per tant, la nostra pregunta és a vostè, perquè nosaltres ja les hi vàrem formular en comissió a ell i ell està encantat de la seva gestió, quantes reunions ha mantingut a la Conselleria d'Agricultura per abordar aquest tema des de l'any 2012? S'ha fet això que nosaltres li acabam de dir, tuberculosi detectada a l'escorxador, reunions amb la Conselleria d'Agricultura, detecció a la granja i valoració de les persones?, s'ha fet?

Quines noves mesures ha recomanat introduir la Conselleria de Salut a la Conselleria d'Agricultura arran d'aquest augment d'animals sacrificats a l'escorxador des de l'any 2012? També ens preocupa perquè a la memòria de salut pública de l'any 2012 i l'any 2013 no consta cap acció realitzada en aquest sentit, de salut pública.

L'altre grup d'animals terrestres que ens preocupa i que no estan amb la supervisió adequada és la cabanya porcina. Vostè coneix bé la idiosincràsia de l'ús del porc a les Illes Balears, especialment a Mallorca, qui té un tros de terra sol tenir una truja o un verro per fer matances, i la majoria de pagesos en tenen més d'un o d'una. Aquells animals s'han de vacunar tres vegades de la malaltia d'Aujeszki, aquesta evolució ha quedat absolutament malament, l'any 2009, 20.325; l'any 2013, 13.928, per justificar aquesta baixada el conseller d'Agricultura va dir a la compareixença de dia 23 d'octubre que la cabanya porcina havia baixat un 30%.

Faci el que hem fet nosaltres, Sr. Conseller, telefoni a veterinaris, a diversos veterinaris, i sabrà que no és cert el que diu el conseller d'Agricultura, no hi ha hagut una baixada de cabanya porcina i manco d'un 30%.

Què ha passat? Que varen tenir un control i una supervisió i ara no hi és, el conseller en lloc de fer una supervisió, el conseller d'Agricultura, envia una carta als pagesos i els pagesos s'autosupervisen, s'autosupervisen o no s'autosupervisen. És més, el que no fan és registrar els animals a la cartilla i, per tant, el que tenim és que hi ha animals que són vius i que quan són sacrificats es mengen, però no estan registrats.

Un altre tema, perquè se m'està acabant el temps, és el tema dels animals marins. Arran de la investigació d'Ocean l'any 2013, vostès varen fer un anunci d'una investigació per valorar des de la Conselleria de Salut, per investigar els metalls pesants del peix a través d'una mostra. Els metalls que s'investigaren eren mercuri, plom i cadmi per conèixer els riscos d'intoxicació.

Els animals escollits eren locals, no migratoris i de gran grandària, era el cap-roig, l'anfós, la xerna, el rap, la morena, el congre, el déntol, el lluç i la serviola. Quin ha estat el resultat d'aquestes proves?, perquè vostè ja ha de tenir el resultat d'aquest mostreig, el mostreig estava anunciat el febrer, quins han estat els resultats d'aquestes proves? Ens pot explicar l'augment de mercuri present al peix detectat el primer semestre de 2014? Tenim una resposta parlamentària seva que diu que hi ha un augment en relació amb el 2013 de peix amb mercuri detectat.

Ens pot explicar també l'augment de norovirus presentat a (...) detectat el primer semestre? I també, ens pot informar de les alertes alimentàries notificades pel sistema coordinat d'intercanvi ràpid d'informació al segon semestre de 2014?

Ja ho ha vist, són sis preguntes que li he fet en una interpel·lació i m'agradaria que ens contestat concretament a aquestes preguntes. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Govern té la paraula el conseller Martí Sansaloni.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Gràcies, Sra. Santiago, molt bé a l'inici de la seva interpel·lació, diferenciava vostè l'àmbit competencial de la Conselleria d'Agricultura de l'àmbit competencial de la Conselleria de Salut. De fet, nosaltres començam la nostra tasca d'inspecció i de supervisió una vegada que l'animal arriba a l'escorxador i començam totes les deteccions que als diferents protocols i als diferents controls tenim definides, per donar compliment tant a l'article 43 de la Constitució Espanyola com a l'article 31.4 de l'Estatut d'Autonomia com a la Llei 16/2010, de salut pública de les Illes Balears, correspon a la Direcció General de Salut Pública i Consum amb una actuació coordinada amb la Direcció General de Medi Rural a més dels diferents ajuntaments i consells insulars.

És important destacar també que hem de ser capaços de controlar tota la cadena alimentària i cadascun dins l'àmbit de les seves responsabilitats. Per això tenim elements de coordinació administrativa, i a més recordarà vostè que vàrem treure el Decret 12/2013, de 5 d'abril, on vàrem crear el Consell Autòmic de la Seguretat Alimentària i la comissió d'aquesta coordinació administrativa entre els diferents membres, com deia, de la Direcció General tant de Medi Rural com també d'altres col·legis professionals i de la mateixa direcció general de Salut Pública. Al Servei de Seguretat Alimentària li correspon l'avaluació, la gestió i la comunicació de risc dels aliments i, a més, donar l'informació, l'educació i la promoció de la salut als usuaris de les nostres illes.

Tenim sota la nostra responsabilitat 92 persones dedicades a aquests controls, de les quals 47 són titulats superiors que fan aquestes tasques de control exhaustives tant als escorxadors com als diferents establiments.

Durant l'any 2013 ha pogut veure com l'activitat inspectora s'ha incrementat respecte dels anys anteriors per tal d'apostar per aquesta seguretat alimentària i tenir el més controlats possible els diferents departaments que comercialitzen productes alimentaris.

Així, vàrem fer 10.326 actuacions a fabricants, elaboradors, magatzems i distribuïdors incrementant un 40% respecte de la memòria de l'any 2011. Per tant, dins l'àmbit d'actuació de la Conselleria de Salut i de la Direcció General de Salut Pública les actuacions s'han redoblat per tal d'incrementar la seguretat alimentària dels nostres ciutadans. Podria destacar-ne el control sobre la carn, la llet, els ous, els cereals, els menjars preparats, les begudes tant alcohòliques com les que no, els additius i els aromes. Les actuacions principalment es varen destinar a menjars preparats, a establiments hotelers i de restauració per tal d'apostar per aquesta seguretat alimentària a la qual... dins l'àmbit competencial una vegada que l'animal ha entrat a l'escorxador hem de vetllar per la seva seguretat. Hem fet més de 1.250 actuacions a distribuïdors, a magatzems polivalents i 1.576 de controls de carn, peix, ous, llet i derivats.

Per donar-li algunes dades, perquè vegi que incrementam la nostra capacitat d'investigació i d'inspecció quant a menjars preparats hem incrementat més d'un 20% les actuacions fetes, també hem inclòs nous productes.

Vostè feia referència a la responsabilitat en molts de casos de la Conselleria d'Agricultura i la Direcció General de Medi Rural, nosaltres feim aquestes comissions interdepartamentals a les quals ens intercanviam la informació sensible i comunicam aquelles deteccions que els tècnics consideren que s'ha de posar en coneixement per tal de fer una actuació concreta dins l'àmbit del benestar animal i de la seguretat que és competència de la Direcció General de Medi Rural.

Com comprendrà amb l'entrada d'aquest nou decret incrementam des de fa poc més d'un any, incrementam, la transmissió d'aquesta informació per tal de tenir més seguretat als nostres ciutadans.

Salut notifica a Ramaderia periòdicament totes i cadascuna d'aquelles deteccions que són sensibles i, a més, pel que fa a les dades d'escorxadors que vostè deia, les tasques de control que du el Servei de Seguretat Alimentària al control d'escorxadors a les nostres illes, que en tenim 7 d'animals d'abast i 3 d'aus, la funció principal dels serveis d'inspecció veterinària és controlar tot el procés des que arriba l'animal a l'escorxador fins que s'obté la carn, per així garantir que només seran declarades aptes per al consum humà aquelles que no presentin cap risc per a la salut pública ni per a la sanitat animal.

Durant l'any 2013 es varen fer un total de més de 14.500 hores de control per part dels serveis veterinaris oficials de la Conselleria, el més exhaustius possible i, com comprendrà, els decomissos quan incrementes l'exhaustivitat, que va en pro de la seguretat alimentària el que li voldria destacar és que no han estat estadísticament significatius perquè si vol li pas a donar el nombre d'animals sacrificats. Vostè ha parlat de taxes de 2, 4 i 6 decomissos, en l'espècie, per exemple, bovina es varen sacrificar 10.412 animals durant l'any 2013, quant a porcs, 132.553, per tant, com comprendrà la relativitat d'aquestes dades és molt baixa, però això ens ha de dur a incrementar els nostres serveis d'inspecció i comunicar al servei de ramaderia per tal de ser el més exhaustius possible.

El nombre de mostres que vostè també ha pogut veure des dels escorxadors per part dels nostres serveis d'inspecció han estat també molt importants perquè el nostre eix principal és mantenir la seguretat alimentària a tota la cadena.

El que li vull destacar és que tampoc no vàrem descuidar el que són les xifres de detecció de mercuri i de metalls pesants d'acord a uns estudis que havia ofert Oceana, li seran facilitats en resposta breument per tal que vostè pugui tenir també aquestes dades. El que li vull destacar és que nosaltres no descuidam el que són les nostres funcions inspectores i col·laboram amb els serveis també de ramaderia per tal de fer una feina conjunta i de garantir els màxims paràmetres de seguretat alimentària als nostres ciutadans que és una, com li deia, de les tasques que tenim encomanades per normativa bàsica com pugui ser tant la Constitució com la Llei de salut pública com el nostre Estatut d'Autonomia.

Vostè entendrà, Sra. Santiago, que dins les diferents atribucions que tenim a la Direcció General de Salut Pública hem de redoblar esforços i pot comprovar a les memòries tant de 2011, 2012, 2013 que no hem descuidat gens aquesta tasca inspectora en el nombre de mostres, en l'actuació que s'ha fet per tal de posar al ciutadà com a eix principal i vetllar per aquesta seguretat alimentària.

No entraré en casos puntuals perquè són coses molt tècniques, són coses que els mateixos manescals, apotecaris que es destinen a tal efecte a la Direcció General de Salut Pública i de Consum el que fan és actuar amb la màxima professionalitat i ho fan amb molt de coneixement de causa. Per tant, el que vull és lloar aquesta feina inspectora i de seguretat alimentària que duen a terme els diferents tècnics d'aquesta direcció general que, com li dic, són més de 90 persones que es dediquen a vetllar per aquesta seguretat alimentària.

No seré jo qui entri en el que és un altre àmbit competencial com pugui ser l'empresa IBABSA a la qual vostè es referia, perquè s'ha d'adreçar a un altre conseller i serà ell qui li respongui de les actuacions fetes en aquesta empresa pública. Per tant, consider que el conseller de Salut no ha d'entrar en aquest tipus d'explicacions perquè correspon al Sr. Company donar aquestes explicacions que tenc per segur que ja les hi ha donat i li ha explicat quin és el nou sistema de control per tal del benestar animal i de la seguretat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, una interpel·lació és una relació de demanda i de pregunta, jo li he fet sis preguntes, vostè no me n'ha contestada cap.

Vostè m'ha informat, ha fet fractura de bona part de la memòria de 2013, d'una part de la Direcció de Salut Pública, unes memòries que per cert no estan penjades, no estan publicades i, si ho estan, estan absolutament amagades, de difícil accés i jo he hagut d'esperar per aconseguir la de 2013 més de sis mesos i quan... sí, quan l'he rebuda l'he llegida, però jo li he fet altres preguntes.

Jo, al Sr. Conseller d'Agricultura, ja li vaig fer tota una sèrie de preguntes i hi va haver una compareixença seva d'aquest tema. Jo no li he demanat cap responsabilitat d'IBABSA, jo he fet una hipòtesi que hi ha una reducció dels tècnics i dels veterinaris que fan el control i la supervisió i que comencen a aparèixer als escorxadors animals sacrificats amb malalties que fa tres anys que no es detectaven en els escorxadors, i el nombre d'animals morts, de carn, és molt paregut.

Estic d'acord amb vostè que no és alarmant, estic d'acord amb vostè, però és preocupant, vull dir, preocupant perquè fa uns anys aquests animals no hi arribaven i ara hi arriben. Que el sistema d'escorxador de salut funciona? D'acord, però vostè diu, el que hem d'intensificar és aquest sistema, no, no, el que hem de millorar és no que hi arribin, i jo interpel·lo el Govern, haguéssim pogut repartir la interpel·lació entre els dos consellers, és el Govern que té la responsabilitat que no hi arribin i, efectivament, de fer a l'escorxador el necessari.

Per tant, de les preguntes que he fet entenc que quan ha succeït això d'una tuberculosi detectada als escorxadors s'ha notificat a la conselleria que diu que no té informació? M'està dient que el conseller ha mentit al Parlament? Que diu que no té informació d'aquesta situació? Perquè ho tenim per escrit, em diu que no té competències i que no ho sap. Vostè diu que sí, que Sanitat ho ha notificat a Agricultura i Agricultura a mi em diu que no té informació. Ens pot garantir això que s'han fet aquestes reunions i que després també es va fer l'anàlisi totes les persones reconegudes afectades per aquesta situació? Han tengut, hi ha qualque explicació, a part de la que nosaltres mantenim aquí, que és la reducció de personal que en el camp, a la pagesia, investiga els animals, hi ha alguna explicació del Govern de per què ha aparegut això, que no és el nombre d'animals sacrificats? No és el nombre d'animals sacrificats perquè l'any 2009 hi havia una quantitat semblant i aquí ara han començat a aparèixer. Quina explicació ens pot donar el Govern, per què hi ha hagut aquesta aparició a partir de l'any 2012 d'aquests problemes de tuberculosi als escorxadors?

Vostè està d'acord amb el sistema que fa el conseller d'Agricultura respecte del porcí? Nosaltres no hi estem d'acord. Vostè hauria de parlar amb el Col·legi de Veterinaris, perquè vostè sap que és fonamental, vull dir, si es creàs una alarma amb relació a les matances o als sacrificis dels porcs tendríem un problema de caràcter comercial i de caràcter econòmic, a part d'una credibilitat. Farà qualque acció en aquest sentit? Jo ja li dic, els veterinaris diuen que no és cert que el ramat hagi baixat un 30%, que el que passa és que no es vacuna als porcs a la nostra comunitat autònoma, no es vacuna tres vegades a l'any com correspon.

La dada que dona el conseller d'Agricultura és significativa, resulta que totes les granges que la Societat de Salut Animal vacunava d'aquest tema, no baixen. L'Associació de Salut Animal, que tenia una responsabilitat des de feia molts anys, i la fa, de vacunació dels animals, en aquest cas de la colònia porcina, no baixa. Sap què baixa? La que no està controlada per l'associació, la que abans estava controlada per Agricultura. I això durà un problema sanitari. Li advertesc d'aquest problema sanitari, a nosaltres ens preocupa, no ha baixat un 30%, no es posen les vacunes adequades i crearà un problema sanitari. I si hi ha una alarma d'aquest tipus tendrem un problema també de caràcter comercial i econòmic. Vostè sap que el tema porcí a Europa, a Espanya sempre ha estat absolutament supervisat i absolutament mirat.

Després, tampoc no ens ha contestat, i m'agradaria que m'informàs, vostè em diu que em trametrà una informació, permeti'm que li digui que aquesta frase l'hem sentida moltes vegades i mai no ens ha arribat la informació, ho diu en compareixença... no, no, ho diu en compareixença, ho diu en interpellacions, ho diu a vegades en preguntes, li trametem la informació i aquesta informació mai no arriba. M'agradaria que avui em digués, quins han estat els resultats d'aquestes proves d'una mostra que es va fer arran de la informació que donava Oceana, que de deu animals set tenien mercuri, que de deu peixos set tenien mercuri. Vostè aquesta informació l'ha de tenir al cap, si és positiva perquè és positiva i si és negativa... perquè és responsable de la sanitat pública. No em digui que me la trametrà, li deman un esforç de memòria i que ho digui ara, en el Parlament, no a aquesta parlamentària, que ho digui al Parlament. La mostra que va fer per detectar metall pesant en els peixos, quin resultat ha obtingut? No m'ho trameti a mi, digui-ho al Parlament, vostè l'ha de saber aquesta informació, faci un exercici de memòria.

Després, també digui'm, per què creu que des de l'any 2011-12 no es detectava a les proves metall pesant, mercuri en concret, bé, mercuri...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... sí, president, tot d'una, i al primer semestre de 2014 sí que s'ha detectat. Si aquest és de Menorca, contesti'm si això és de Menorca, perquè un dels informes de la mostra que va fer que feia una atenció especial a Menorca, pel tema del drenatge del Port de Maó.

I, per favor, una altra pregunta que no m'ha contestat, si ens pot informar de les alertes alimentàries notificades pel sistema coordinat d'intercanvi ràpid d'informació, perquè és un intercanvi que és necessari conèixer-ho per a la salut alimentària, del segon semestre de l'any 2014. El primer semestre jo li he dit, m'agradaria que el segon semestre de 2014 m'ho digués vostè.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per tancar la qüestió, en torn de contrarèplica, té la paraula el conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Santiago, el que he intentat ha estat centrar dins l'àmbit competencial de la Conselleria de Salut les afirmacions que he fet. Comprendrà que jo no entraré ni a contradir ni dins l'àmbit competencial del conseller d'Agricultura quant als ramats, al nombre d'animals que tenim en aquest moment existents a la nostra ramaderia de les Illes Balears perquè, a més, ho desconec. Ho desconec perquè tampoc no és una responsabilitat de la Conselleria de Salut i li vull destacar que els inspectors, que com li dic més de 90 persones es dediquen a la seguretat alimentària, els inspectors que depenen de la Conselleria de Salut fan, amb la màxima exhaustivitat possible, una important tasca per vetllar per la seguretat alimentària.

En segon lloc, m'agradaria destacar també és el fet que les memòries les hi vaig trametre, vostè diu que les hi vaig trametre tard, ha tengut la informació per poder venir aquí documentada. Aquestes memòries també li fan una exhaustivitat quant al nombre de processos controlats a tot l'àmbit d'actuació de salut. Comprendrà vostè que no puc acceptar que digui que no li tramet aquesta informació perquè les memòries són un clar exemple del resum de tot el servei de seguretat alimentària.

També li vull dir que d'ençà l'aprovació, el 5 d'abril, del Decret 12/2013, el que hem fet ha estat reforçar aquesta col·laboració interadministrativa que no existia prèviament i ha estat aquest govern que ha apostat per aquest comitè de coordinació, en el qual hi ha representats també del col·lectiu dels veterinaris i d'altres col·legis professionals per tal que puguin seguir amb la seguretat alimentària, perquè sabem que hem de vetllar per ella per tot allò que ens hi jugam.

He intentat referenciar també el nombre de casos positius decomissats que vostè ha dit i, perquè ens facem una idea, parlem de dos, quatre casos sobre 10.000 caps sacrificats a l'escorxador en el cas del boví. En el cas de petits remugants són més de 178.000 els animals sacrificats. També el que feim és... i la darrera reunió que hi va haver d'aquestes comissions

interadministratives va ser dia 14 d'octubre, per tant, se'n fan de forma periòdica i la darrera fa poc més de quinze dies que es va desenvolupar per tal d'esbrinar aquesta informació sensible per tal que tots els membres del Govern dins el seu àmbit competencial puguin tenir la màxima informació. Nosaltres si hi ha un cas que haguem de notificar, ho notifiquem, ho notifiquem als responsables del servei de ramaderia i -com dic- tenim les reunions periòdiques que la darrera va ser dia 14 d'octubre per tal d'esbrinar aquest tipus d'informació sensible.

Nosaltres, li he esmentat el cas que Oceana va dir el tema dels metalls pesants en determinades zones, nosaltres el que feim és fer una detecció de laboratori no només d'aquelles zones on Oceana diu sinó de totes les pesqueres de les Illes Balears. Per tant, el que feim és vetllar per la seguretat alimentària no només en el cas del dragat de Menorca, de Maó, sinó de totes les pesqueres de les Illes Balears. Li facilitarem les dades, com dic, de l'estudi igual que li hem facilitat les memòries.

Comprenderà també que no li puc dir el nombre d'alertes que en aquest segon semestre s'han notificat, no l'hi puc dir, no l'hi puc dir avui, però sí que l'hi puc facilitar, igual que li he facilitat les memòries, perquè lògicament...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... perquè lògicament és una xifra molt concreta que vostè després utilitzaria en cas que no fos del tot certa i comprendre que li puc dir...

(Algunes rialles)

... li puc dir, en resposta al seu grup parlamentari, el més aviat possible, però comprendre que no veng aquí sabent quantes alertes s'han notificat des de...

(Se sent la Sra. Santiago i Rodríguez de fons de manera intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... si vostè m'ha demanat un semestre no tancat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, deixi acabar el conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sra. Santiago, li vull deixar ben clar és que les alertes es notifiquen i actuam amb la màxima celeritat possible, ho notifiquem en el departament que pertoca i em demana les alertes notificades en un semestre no tancat, jo li puc notificar avui mateix o demà mateix quantes alertes s'han cursat, però de memòria no em vull atrevir a dir-ho perquè ja estam massa acostumats a malbaratar les xifres si es comet qualsevol petita imprecisió. Voluntat absoluta de donar-li les dades i de dir-li quantes se n'han notificades, però comprendre que sigui un nombre semblant a les del primer semestre és una cosa que té poca necessitat de ser precisada ara aquí en directe, però sí que li podem dir avui o demà mateix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 9256/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8850/14.

En primer lloc, passam al debat de la Moció RGE núm. 9256/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria educativa, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8850/14.

Per part del Grup Socialista, i per defensar la moció, té la paraula la diputada Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. El debat de política general d'aquesta comunitat ha ocasionat que el debat d'aquesta moció es produís diverses setmanes després de la interpel·lació a la conselleria d'Educació, que lamentam que avui no pugui ser aquí. És per aquest motiu que entre que es va registrar i avui han succeït fets que no tenen la seva correspondència total amb els punts que es porten aquí a aprovació, encara que també és cert que en el debat de política general vàrem tenir ocasió d'incloure algunes qüestions que ens semblaven importants, apreciació que, evidentment, no va ser compartida amb el Partit Popular, que no va aprovar més que un dels vuit punts que feien referència al sistema educatiu.

També s'han produït altres dos fets remarcables a nivell parlamentari relacionats amb la política educativa, un és la compareixença de la conselleria Riera dijous passat a la comissió i el segon l'entrada al Parlament dels pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2015, tots dos fets s'haguessin pogut veure reflectits avui d'una manera o altra, però em permetran que en un principi i en aquesta primera intervenció, em centri en els punts de la moció registrada dia 10 d'octubre en aquest parlament.

Les setmanes prèvies a aquell dia s'havien produït les sentències i les interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears amb relació al TIL que varen fer que aquest projecte estrella del Partit Popular i que tants de problemes ens ha ocasionat en matèria educativa, passés a millor vida. Però també varen augmentar la confusió existent en els centres on la casuística d'aprovació i aplicació dels projectes lingüístics era i és molt variada fins al punt que crec que mai no acabarem de saber què es feia i què es fa encara a cada centre. A més, creim que és el moment de denunciar que si abans de les sentències els centres ja no trobaven una interlocució vàlida en la conselleria davant els dubtes que el dia a dia plantejava a les aules, ara ja ningú no es posa ni al telèfon, però els centres necessiten una resposta.

És per aquest motiu que els punts de la moció van adreçats a cercar una alternativa seriosa a aquest panorama desolador per veure de salvar el curs i que es pugui planificar amb temps el proper.

El primer punt de la proposta és la constatació que el Decret 15/2013, de 19 d'abril, i l'ordre de desenvolupament del TIL de dia 9 de maig de 2014, ja no són vigents a les Illes Balears. I tancar el tema, RIP, RIP.

Justament, entre el registre d'aquesta moció i el seu debat, el Tribunal Superior de Justícia també s'ha tornat a pronunciar en aquest mateix sentit, rebutjant el recurs de cassació de la conselleria i enviant-lo al Tribunal Suprem. Açò, pensam, obliga la conselleria a trametre un missatge clarificador als centres per a aquest curs: si el TIL ja no és vigent, quina és exactament la normativa que ha de regir l'ensenyament de les llengües?

Al nostre entendre, ha de ser la Llei de normalització lingüística i el Decret 92/1997, de 4 de juliol, més conegut com a decret de mínims. Aquesta normativa, la nostra, la de tots, la que es va aprovar per consens en aquesta comunitat autònoma, reconeixia l'autonomia dels centres en matèria lingüística perquè és només des de l'autonomia de centres que aquests poden complir la tasca que tenen encomanada amb el seu alumnat, un alumnat arrelat al barri o que és de procedència diversa i cada barri, cada poble és diferent, no tots parlen igual. És per açò que un mateix projecte lingüístic no és vàlid a un o altre racó de les nostres illes.

Nosaltres demanam un reconeixement explícit del Parlament a aquesta autonomia, que ha estat obviada durant aquests dos anys. És justament ara, que no se sap què fer amb els centres, que la conselleria apel·la o la consellera apel·la a la seva autonomia, per la qual cosa esperam l'aprovació unànime d'aquest punt.

Els següents punts s'han redactat per instar la Conselleria d'Educació a traçar el nou camí que han de transitar els centres per a l'ensenyament d'una llengua estrangera sense conflictes, sense ferides, amb normalitat. Per açò pensam que s'ha de recomanar als centres que el seu projecte lingüístic inclogui la intensificació de l'aprenentatge d'una tercera llengua, segons les seves possibilitats reals.

També s'insta a millorar o a intensificar allò que ja es feia, perquè s'ha de donar estabilitat al sistema i no podem inventar coses noves cada legislatura, donem un exemple, profunditzem en allò que tenim. Per açò, demanam recuperar les seccions europees que funcionaven i que amb l'aplicació del TIL han desaparegut a primer i segon d'ESO. Tenim també el British Council que ha funcionat molt bé en els centres.

El president va dir en el discurs de política general que havien signat un conveni i n'estava encantat, com si fos una cosa nova. Pot ser no sabia, ningú no li havia explicat, que ja fa anys que està implantat i que funciona molt bé, efectivament. I mentre salvam els mobles li proposam dissenyar un nou model educatiu plurilingüe amb totes les garanties, amb els recursos necessaris i amb el consens social i polític que el faci viable i perdurable en el temps.

Però perquè tot això sigui possible, a partir d'aquí hem apuntat unes quantes qüestions que són fonamentals perquè el sector educatiu funcioni, necessitam els inspectors. Els inspectors no són la policia política del Govern dins les escoles, com s'ha volgut fer aquesta legislatura, són els interlocutors entre l'administració i els centres, és aquella figura a la qual els centres es dirigeixen per fer arribar les seves necessitats, els seus dubtes. Des de principi de curs, amb tot allò que cau aquesta legislatura, només n'hi ha 12 entre 350 i 400 centres. Algú pot entendre que a principi de legislatura eren 30, l'any següent 12, a l'altre curs 29, ara una altra vegada 12?

Si el Tribunal Superior de Justícia va declarar nul·la l'ordre de selecció que el Partit Popular va elaborar per cercar només inspectors fidels, facin una nova selecció segons l'ordre anterior, però facin alguna cosa per favor!, que açò va ser el mes de juliol i encara estam igual.

Un altre element fonamental és la recuperació dels programes d'atenció a la diversitat i reforç escolar, com a eines vàlides de lluita contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur. Una vegada més posam aquest tema damunt la taula, perquè és sagnant. Els primers retalls que van fer en aquesta comunitat autònoma, van eliminar aquests programes, tant a nivell de comunitat autònoma, com també a nivell estatal. Els segons van ser carregar-se els auxiliars de conversa, (...) una altra vegada. Però aquests programes, el de reforç i d'atenció a la diversitat, que les APIMA i docents fora hores han intentat mantenir pel convenciment de què són una bona eina en la lluita contra el fracàs escolar. En el debat de resolucions de la setmana passada, es va aprovar una única proposta nostra que instava el Govern de les Illes Balears a elaborar un pla de millora dels resultats educatius, amb l'objecte d'avançar en els índexs d'èxit escolar i lluitar contra l'abandonament prematur, un pla que ha de contemplar la formació del professorat, l'autonomia de centres i programes d'atenció a la diversitat i suport escolar.

Atès açò, esper que el Partit Popular aprovi avui aquest punt, encara que és estrany, però va ser rebutjada una proposició no de llei nostra en aquest sentit a la comissió fa uns mesos. Per tant, continuem igual, ara sí aprovem, ara no. És com el tema dels inspectors, auxiliars de conversa, com tot el que en general està passant.

I finalment una altra qüestió que també considerem fonamental i és conèixer per on anam. Saber quins són els nostres indicadors educatius. No ens basta, ni és rigorós que la Sra. Aguiló ens digui cada vegada que té el micròfon, que anam molt malament culpa de les lleis socialistes. Jo vull veure els indicadors dels darrers anys, vull veure la sèrie, observar la tendència, perquè és aquesta l'única manera de saber si allò que s'està aplicant funciona o no. I açò ens ho portava l'IAQSE, l'Institut d'Avaluació de la Qualitat Educativa, que des del 2012 no posa en la pàgina web cap indicador. També han tingut canvis de personal i direcció, com no podia ser d'una altra manera amb aquest govern.

Però és que les darreres dades són del curs 2010-2011. No podem creure que la conselleria no tingui les dades, les d'abandonament prematur ja les publica el ministeri per sort, però les d'èxit o fracàs escolar, com li vulguin dir, aquestes no. No tenim dades, dades d'una sèrie que és el que resulta interessant i significatiu. Per tant, nosaltres instem el Govern de les Illes Balears a actualitzar i publicar els indicadors indicatius a la pàgina de l'IAQSE.

I el que és més greu i que volem denunciar aquí. El curs passat es van fer les proves de diagnòstic de quart de primària i de segon d'ESO, tal com estableix la LOE i que són de competències lingüístiques i matemàtiques a l'estil PISA, no confondre amb aquelles científiques de la Sra. Camps. La resolució de dia 27 de febrer de 2014, per la qual es regula la realització d'aquestes proves, estableix que els resultats es posaran a disposició dels centres, perquè aquests dissenyin mesures i actuacions per a la millora dels resultats, mesures que s'inclouran en les PGA. Doncs les PGA, el termini per aprovar-les era dia 24 d'octubre, les programacions generals anuals i evidentment es van fer sense aquestes dades, un exemple més de la nefasta gestió en matèria educativa d'aquests anys.

I ja per acabar dir que com veuen, aquesta moció el que pretén és sortir ja del TIL i fer unes passes més que ens permetin avançar mínimament cap a la normalitat, cap a la feina ben feta, cap el rigor, en definitiva, cap el futur, i que cada legislatura sigui una passeta més i no una de manco.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Per part del Grup Parlamentari MÉS s'hi mantenen les esmenes RGE núm. 10237, 10238, 10239, 10240, 10241. Per defensar-les té la paraula el diputat Martí Llufríu.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És molt trist que cada vegada que hem de parlar de política general en matèria educativa, haguem de parlar a l'inici o al final, o a l'inici i al final, del TIL, perquè efectivament, una de les lamentables conseqüències del TIL és la d'haver-se fet protagonista, sense mèrit, del debat educatiu.

La nostra xarxa d'escoles públiques i concertades té sobre la taula molts reptes, als quals ha de donar resposta, però que no s'han afrontat a causa d'aquesta omnipresència del TIL, d'aquest fantasma, d'aquesta fantasia, d'aquest producte de l'obsessió i del deliri d'aquest govern contra una llengua: el català, la llengua que Ramon Llull va utilitzar per escriure *El llibre de les bèsties*, en el qual ens recorda, i llegesc textualment, "que el dany que ve del mal príncep és incalculable. Una, pel mal que fa i l'altra pel bé que podria fer i que no fa." Aquesta cita de Llull descriu, en el meu parer, a la perfecció el TIL i el seu príncep, el mal que fa i ha fet i tot el bé que ha impedit i que necessita la nostra escola per ser una escola moderna, integradora i generadora d'oportunitats.

I és més que oportú parlar de Ramon Llull perquè ell, el gran mallorquí i el gran català, és el màxim exponent del plurilingüisme i el primer gran autor a utilitzar el català com a llengua vehicular en una obra filosòfica, científica i teològica, i qui va signar el que segurament va ser la primera novel·la en aquesta llengua. Ell que va fer del català una llengua de cultura, què diria de veure alguns dels seus compatriotes com maltracten, arraconen, marginen i pretenen fragmentar i vulgaritzar la llengua del país? Què diria? El model lul·lià del plurilingüisme no és el TIL. El model lul·lià del plurilingüisme es basa a fer del català una llengua d'obertura al món multilingüe.

Però ja sabem que el Govern Bauzá no és devot de Llull, és devot d'Esperanza Aguirre i les seves escapades i fugides de la llei. Ho vaig dir l'altre dia, el Govern, la Sra. Riera, el Sr. Bauzá, la Sra. Aguiló, experts en gastronomia i educació, ens parlen cada dia de receptes a temps cuinat. Volen fer un bon sofregit només amb pebre bo. I ni nosaltres ni ningú, ja no parlem de receptes, perquè d'açò els experts fa temps que hi ha coincidit, una bona educació requereix de formació del professorat, d'autonomia dels centres, d'estabilitat normativa i de recursos. I res de tot no ens dona el TIL. Vostès parlen encara que l'anglès és necessari. I nosaltres que valdria la pena posar un atí més gran i donar més força al foc. I el projecte de pressupost per a 2015 el que fa és, en canvi, posar un atí més petit i posar el foc a mínims. Així no farem un bon sofregit, així farem una empasta, l'empasta del Sr. Bauzá.

El TIL ha passat a la història, però no a la història dels inoblidables. Mai no haurem d'oblidar els gravíssims errors comesos pel Partit Popular en matèria educativa, mai. I prova que ha passat a la història, és que el mateix creador del TIL el nega, no una, ni dues, sinó fins a tres vegades. Una altra prova que el TIL ha passat a la història és que el nou director general d'Educació, el Sr. Deyà, ha dit, ho va dir a les escoles i instituts de Sa Pobla, de Marratxí, que els centres que facin com a mínim una assignatura més en castellà i pel que fa a l'anglès, basta que aprofitin els recursos que hi havia a disposició. Una altra prova que el TIL és història és que la majoria de centres que tenien el TIL aprovat, han revisat el projecte lingüístic de centre i l'han adaptat a la nova realitat jurídica, derivada de la sentència de nul·litat del decret i de la suspensió de l'ordre. Per cert, l'ordre ja els dic, serà també anul·lada. I ho han hagut de fer sense haver rebut cap instrucció de la conselleria, com s'ha dit, encara cap instrucció!, i amb cartes fantasma, no signades, recomanant literalment, incomplir la sentència. I no els fa vergonya!

I una altra mostra que el TIL forma part de la història més infumable del Partit Popular, és la resolució de la consellera d'Educació, de la Conselleria d'Educació, en la qual reconeix que el "decretàs" pel qual el Govern aprovava unilateralment els projectes lingüístics, no, aprovats pels claustres, aquella resolució és nul·la de principi, que no té fonament, que era un abús, que era un acte autoritari i il·legal. Ho reconeix la resolució que anul·la l'anterior. Però, a més, reconeix alhora que l'Assemblea de Docents tenia raó, quan afirmava que el 70% de centres no tenien el TIL aprovat, tenia raó! I reconeix també que el Govern, el Govern, va mentir al Tribunal Superior de Justícia, quan li va comunicar que abans del 24 de setembre hi havia 276 centres amb el TIL aprovat, va mentir al Tribunal Superior de Justícia, perquè no era cert i el Govern ho sabia, perquè l'aprovació dels projectes lingüístics per decret i sense el claustre no eren vàlides. De veritat, tot molt lamentable, molt vulgar, molt deslleial.

Dit tot açò, Sra. Rita, no ho dubti, li donarem suport convençuts a tots els punts de la iniciativa. I, a més, amb l'ànim de ser constructius li hem presentat diverses esmenes que, com ja sol ser habitual quan parlem d'educació a les illes, pretenen actualitzar la proposta presentada fa només poques setmanes. Hem presentat una esmena d'addició per recuperar l'esperit lul·lià del plurilingüisme, amb la qual, amb l'esmena, es demana al Govern que retiri els recursos contra les sentències que anul·len el TIL i es posi a treballar amb allò important.

I què és allò important? Allò important és el pacte per l'educació i què li demanam? Una cosa tan senzilla com que aquest parlament reconegui la tasca important que porten a terme centenars de persones i entitats amb la redacció d'aquest pacte, persones i entitats no vinculades a cap grup ni a cap partit, o, ei em diuen que sí, diguin-m'ho, i jo els diré quantes n'hi ha de vinculades al Partit Popular, diguin-m'ho.

El Parlament que també es posi, com no hauria de ser de cap altra manera, a disposició per escoltar la proposta de la societat civil, que la reculli i que lògicament, si així ho considera, que la tramiti i la converteixi en pacte també polític, serà pacte social per l'educació, però no serà un pacte finalment si també la màxima institució de sobirania, el Parlament, no la recull, la tramita i l'aprova.

Proposam també recuperar els ingredients bàsics de la bona cuina educativa, i entre els molts que podríem aportar avui, n'hem triat dos: la reducció de ràtios i la substitució de baixes dels docents. No es pot educar amb quasi, no quasi, 30 alumnes a l'aula, no es pot educar així. Ni es pot educar bé quan han de passar 15 dies per suplir una baixa sense el seu professor titular de la matèria, per dir-ho d'alguna manera. L'increment d'hores en què els alumnes es queden sense el professor de la matèria que els correspon, s'ha triplicat des de 2012 i sembla que açò no preocupa la conselleria.

Proposam també que recuperem el diàleg, el diàleg amb tothom, perquè el Govern se'n va, si cal, a Argentina o a Cuba a parlar amb les cases regionals i, en canvi, qüestiona la legitimitat d'una assemblea de docents. Dialoguem, dialoguem. Qui té més legitimitat la Fundació Círculo Balear o l'Assemblea de Docents? M'ho volen dir? La del vot amb el Partit Popular i em pens que ni açò. Dialoguem. Recuperem els grans consensos romputs durant aquesta legislatura. Recuperem el consens en matèria lingüística, encarnada a la Llei de normalització lingüística impulsada pel Partit Popular, entre d'altres, i aprovada amb consens; encarnat amb el Decret de mínims 92/1997, impulsat pel Partit Popular i aprovat amb consens, un decret que jo crec que ja val la pena dir-ho, no només el va aprovar Jaume Matas, sinó que altres el van desenvolupar, per exemple Francesc Fiol, o no? I el van desenvolupar amb ordres i instruccions molt ben assessorades, per aleshores l'assessora tècnica docent al gabinet, la Sra. Aguiló, fins el 2007. Ja està bé, ja està bé de no assumir un consens que s'havia assolit i que ara els mateixos que puguen a la tribuna i van treballar dia sí i dia també, Francesc Fiol, Aina Aguiló, desenvolupament del Decret de mínims. I ara el Decret de mínims és el pitjor.

Però a més del consens, que haurà de ser una feina per a demà passat -i demà passat vol dir quan aquest govern o aquest partit deixi de governar i altres assumeixin la responsabilitat- sí que hem de recuperar el seny, perquè si no, demà tornarem tenir una mobilització ciutadana sense precedents. La vaga és avui vigent, ho han dit els docents i els docents demanen anar molt més enllà d'aquest TIL fantasma que ho acapara tot.

I finalment, darrera esmena que també hem proposat. Proposam instar la Conselleria d'Educació a arxivar i anul·lar els dos expedients oberts, així com també a restituir de funcions i sou, el director de l'IES de Marratxí, Jaume March. Allò que des d'aquesta tribuna el Partit Popular ens deia que açò no era possible, que no era possible, que era una tramitació administrativa a la qual el Govern no influïa, la que avui no és aquí, la consellera, va assumir les funcions i va arxivar i va tancar els expedients polítics de Maó. Diguin-me ara que no és possible, diguin-me ara que no és possible arxivar i anul·lar dos expedients també polítics que afecten un altre docent, un altre professional, el director de Marratxí, Jaume March. Diguin-ho ara.

I acab,estic convençut, Sra. Rita, que assumiran o no amb responsabilitat les esmenes del Partit Popular, només en vull fer un esment, que no puc. Totes les esmenes o gran part de les esmenes estan plenes de l'afirmació de la referència normativa vigent, l'esmena 2, "segons normativa vigent" dues vegades...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. "Normativa vigent", se n'adonen? "Normativa vigent", la Sra. Rita ho ha explicat molt bé, que és que no saben quina és la normativa vigent?

I acab, parla que s'elabori un projecte lingüístic fonamentat en el trilingüisme. Senyors diputats, el trilingüisme no és cap mètode, el trilingüisme és un objectiu, clar que sí! El trilingüisme ha estat un objectiu de l'escola pública concertada des de fa molts, molts, molts d'anys...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Parlin amb rigor. Trilingüisme és un objectiu universal, plurilingüisme és un objectiu universal, com el va practicar un gran mallorquí, Ramon Llull.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 10245, 10246, 10247, 10248 i 10249/14. Té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Martí, de Ramon Llull ja en parlarem a l'Any Ramon Llull, si li pareix, i sabrem exactament si vostès que el volen catalanitzar tenen raó, o si jo que el vull defensar com a mallorquí nascut aquí, tenc raó. Ja en parlarem de Ramon Llull, a més tenim un any o dos per parlar d'aquesta excel·lent figura...

(Remor de veus)

Per un altre costat. En aquests moments, divendres de la setmana passada, com ja hem comentat, el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va pronunciar un comunicat que els projectes TIL que s'havien aprovat abans de 24 de setembre, es poden continuar aplicant. Per tant en aquests moments i segons les dades que consten a l'interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia, 279 centres educatius de les Illes Balears, que suposa un 81%, disposen d'un projecte trilingüe aplicable. Això és allò

que els va dir la consellera d'Educació. Per tant, basta remetre's a la interpel·lació de la consellera d'Educació.

Però aquí hem vingut a intentar consensuar el màxim nombre possible d'esmenes, o de punts del Grup Parlamentari Socialista. Tota la normativa educativa és molt complicada i extensa. La importància del fet educatiu i la seva consideració de dret fonamental demanda una normativa complexa, extensa i que permeti a les famílies i a la comunitat educativa, afrontar amb garantia suficient, rebre i oferir aquest dret amb total seguretat jurídica. La seguretat jurídica és precisament un dels principis dels drets universalment reconeguts, i l'administració té l'obligació de procurar aquesta seguretat jurídica a tota persona. Dins aquest exercici, l'administració té l'obligació de defensar els seus desenvolupaments normatius, la discussió ara en aquests moments és una discussió formal sobre el procediment. Aquí no s'ha inculcat cap dret fonamental, com sí varen fer vostès amb el Decret Galmés, i així els ho va recordar el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Podem discutir doctrinalment sobre l'educació, però no podem traspasar aquest dret fonamental que tenim totes les persones, que és la seguretat jurídica, i políticament decidir si posam recursos o no els posam. Durant les diferents reformes legislatives, fruit de governs socialistes a l'Estat, han sorgit diferents normatives per a un mateix sistema educatiu. Finalment, ara estam iniciant un nou model educatiu amb una reforma impulsada pel Partit Popular a nivell estatal. L'autonomia de centre no ha sofert cap variació a la baixa durant totes aquestes reformes, tot al contrari, l'autonomia de centre ha anat guanyant força reforma rere reforma, i la LOMQE consagra més que cap reforma l'autonomia de centre.

Per altre costat l'autonomia de centre sempre, sempre, i no només ara, sempre ha tengut un límit, i aquest límit és la llei, aquest límit és la llei, únicament i exclusiva. Precisament l'autonomia de centre té el seu límit en la llei perquè hem de respectar el principi general de la seguretat jurídica, reconeguda a la Constitució Espanyola a l'article número 9. Aquesta seguretat jurídica va funcionar quan una mare va recórrer un decret d'una consellera socialista, i el tribunal li va donar la raó deixant clara la cooficialitat de les nostres dues llengües a la nostra comunitat autònoma i el dret d'elecció per part dels pares.

I no em vinguin a dir ara que un 70% va elegir català, perquè jo els contestaré: gràcies al govern del Partit Popular va poder elegir, i un 30% ho han fet en castellà, i és igual, encara que fos només un 1%, la capacitat d'elecció dels pares no la podem llevar, i així ho va reconèixer el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Ara sí, ara sí s'elegeix la llengua d'aprenentatge, tal com reconeix el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Vostès què volen?, perquè a mi m'ho han d'explicar; em parlen de plurilingüisme, però què volen?; llengua catalana en llengua catalana, coneixement del medi en llengua catalana, ciències naturals en llengua catalana, ciències socials en llengua catalana, matemàtiques en llengua catalana, educació física en llengua catalana, educació artística en llengua catalana..., llengua castellana en llengua castellana i llengua anglesa en llengua anglesa. És aquest el que volen?, perquè aquest és el projecte lingüístic d'alguns dels centres que no s'han volgut aferrar..., que no tenen el projecte lingüístic...

(Alguns aplaudiments)

No, vull dir, aquest és el del CEIP Pràctiques!, senyors, aquest és el projecte lingüístic del CEIP Pràctiques. Volen aquest model?, és aquest el model que volen? No, ho diguin clar.

(Remor de veus)

Les esmenes del Grup Parlamentari Popular..., per tant, van en el sentit del plurilingüisme, del trilingüisme. No són molt diferents de les seves. Tal vegada tenim la mateixa finalitat. Les seves potsen tenen un altre caire, i les nostres fan més esment a la seguretat jurídica, entre altres coses perquè és un model educatiu, és un model en llibertat, un model no d'immersió, no volem aquest projecte lingüístic de centre que ara mateix acab de llegir, no el volem perquè és perjudicial per als nostres alumnes!, perquè ho sabem, perquè l'hem tengut implantat en aquesta comunitat autònoma! Sí, no en digui que no! És el projecte lingüístic del CEIP Pràctiques, Sr. Nel Martí, és el projecte lingüístic del CEIP Pràctiques!

(Alguns aplaudiments)

Tenim un altre grup de propostes dins aquesta moció amb petites modificacions que no invaliden el fonament de la proposta, i és més propera a les vertaderes possibilitats de gestió i pressupostàries. "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a cobrir a la major brevetat possible els llocs d'inspectors accidentals que actualment estan vacants"; sí, hi estam d'acord, simplement li demanam un canvi en la redacció; no és molt diferent del que vostès proposen i s'ajusta a l'explicació administrativa que va dir la consellera d'Educació, Cultura i Universitats a la seva compareixença.

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar treballant en programes d'atenció a la diversitat". Sí, d'acord, completament d'acord, Sra. Rita, sí, perquè els record que vostès, per exemple a l'IES Alcúdia, en el seu darrer any de govern varen passar de 97 a 89 professors, a l'IES Felanitx varen passar de 111 a 106, al CEIP Rei Jaume III varen passar de 40 a 38, i les ràtios amb vostès, en el darrer any de legislatura, per exemple al CEIP Auba, a Petra, els P4 i P5 estaven entre 27 i 28 alumnes, per exemple; en tenc més, els podria posar exemples. No, així de clar!, així de clar. Vostès també retallaven, vostès també varen retallar, i nosaltres el que sí proposam i estam d'acord és que es pugui fer feina per augmentar ADE, PTE, AL, etc.

Per altre costat, "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a treballar per tal de mantenir actualitzada la pàgina web de l'IAQSE"; no és molt diferent del que vostès proposen, estam d'acord amb vostè, Sra. Rita, sí que hi estam d'acord.

Quant a les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, "El Parlament insta el Govern de les Illes Balears a continuar reunint-se amb totes les entitats i associacions"; Sr. Martí, totes, no volem fer especial ningú, totes, no volem... Vull dir que li demanam simplement transaccionar, és a dir, amb totes, que és el que la consellera està fent, i continuar, si li pareix, reunint-se i parlant amb tothom, els ajuntaments, els claustres, els consells escolars, etc.

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer feina per aconseguir cobrir les baixes de professors a partir del tercer dia"; totalment d'acord, té tota la raó del món. Vull dir que tant de bo que no haguéssim arribat a aquesta situació, però els record que vostès el darrer any de pacte tampoc no cobrien, cobrien a més d'un mes, així de clar, i precisament, precisament, hi va haver un sindicat que a la seva pàgina web un dels seus eslògans era "aquí falta un professor", el darrer any de pacte. Per tant creim que..., o sigui, hem d'anar fent feina, perquè té tota la raó que no és factible i no és gens bo per als alumnes que no es cobreixi la baixa.

Quant al pacte educatiu, Sr. Martí, no només tenim un pacte educatiu; i el Cercle d'Economia?, que vostè no va venir a escoltar el president del Cercle d'Economia? Què li pareix si redactam i deim que venguin a la ponència? No!, però que vengui...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, per favor, no és el seu torn d'intervenció. Sr. Martí, per favor...

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sr. Martí..., Sr. Martí, el president del Cercle d'Economia va venir aquí, a la nostra ponència del pacte educatiu, i vàrem poder dialogar si s'havien fet coses, si no s'havien fet, si no s'havien fet punts, i vàrem poder dialogar. Per tant una vegada més crec que se'ls pot convidar, a aquestes persones, a venir aquí perquè ens expliquin el seu pacte. Igual que l'Associació per l'escola inclusiva, igual que moltíssims experts. Tornin a la ponència per al pacte educatiu i podrem escoltar totes aquestes persones.

I ja per acabar els he de dir que el nostre model educatiu és un model educatiu de trilingüisme, un model educatiu que no vol aquest..., que no vol aquest...

(Remor de veus)

És un model de trilingüisme amb una metodologia AICLE. Vol això, un model trilingüe amb una metodologia AICLE. Ja està, simplement i planerament.

I ja per acabar els he de demanar: no escolten el carrer?, no estan actualitzats? Qui no vol aprendre anglès i estar millor preparat per al futur laboral? Com podem ser contraris que a les escoles públiques els alumnes aprenguin anglès quan a les escoles privades ja fa anys que se n'ensenya? Què volen?, crear diferència entre els alumnes d'escola privada i escola pública?

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Només volen...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Només volen que uns elegits, els de les seccions europees, puguin utilitzar el mètode AICLE per aprendre anglès?

(Remor de veus)

No? Volen segregar l'alumnat o prefereixen donar una passa endavant i universalitzar les seccions europees?

(Continua la remor de veus)

De veres que no votaran que els projectes lingüístics dels centres es fonamentin en el trilingüisme? El trilingüisme és bo per als alumnes, a més és un compromís electoral del grup... majoritari d'aquesta cambra, i aquesta cambra, mentre nosaltres puguem, no aprovarà cap proposta que vagi en contra de la igualtat d'oportunitats, de la igualtat de condicions dels nostres ciutadans més joves, i els nostres alumnes intentarem que aprenguin tres llengües i tendran un nou model educatiu de més i millor qualitat del que els han ofert vostès durant més de vint-i-cinc anys. Esper que acceptin les nostres esmenes, perquè l'únic que pretenem és un millor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...és un millor sistema educatiu per als alumnes de la nostra comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara pel grup proponent, per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades, la Sra. Cristina Rita per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Aguiló, el TIL -que vostè no menciona- el TIL està RIP!, RIP!, i ja està, no n'hem de parlar més, està RIP!

(Remor de veus)

I el que és bo per als alumnes, el que és bo per als alumnes, efectivament és que aprenguin anglès, però hi ha altres coses que vostès han oblidat: també és bo que aprenguin matemàtiques, i ciències, i literatura, i filosofia, i història. I què ha passat amb tot açò?!, què ha passat? Què és, que no és bo?, és que no és bo que aprenguin vostès? I per què l'han oblidat?, perquè han tirat només una carta, han jugat vostès només una carta i han duit aquesta comunitat a la situació educativa en què ens trobar ara, Sra. Aguiló! Bé, ja està bé.

(Més remor de veus)

Bé, quant a les esmenes del Grup Popular -començaré per aquestes- nosaltres hem de dir que rebutjam la primera a una nostra que reconeixia l'autonomia dels centres per elaborar el projecte lingüístic perquè apel·la a una normativa vigent que no sabem quina és, no sabem quina normativa vigent tenim ara. Vostè que parla de seguretat jurídica, *visto lo visto* en aquesta comunitat autònoma en aquests mesos, com pot apel·lar a açò, si no sabem quina normativa hi ha ara mateix? I pel mateix motiu també rebutjarem la segona esmena, que substitueix el nostre punt tercer. Quan parlem d'autonomia, Sra. Aguiló, és per dir que no és el mateix, un projecte lingüístic no pot ser igual a una escola de Sant Lluís o de Ferreries que a la de Son Gotleu, perquè l'alumnat és diferent, i vostè l'autonomia de centre d'entén per 50-50, o 33-33, aquesta assignatura tal idioma, tens professor o no tens professor? Açò és l'autonomia de què vostès estan parlant, Sra. Aguiló!, i açò no té res a veure amb l'autonomia de centres tal com marca la legislatura o tal com l'entenen nosaltres.

La tercera esmena la rebutjarem perquè..., que és sobre els inspectors, perquè no estem d'acord a canviar les paraules "màxima urgència" per "major brevetat"; aquesta és l'esmena que vostè em presenta, Sra. Aguiló, màxima urgència per major brevetat. Idò per què l'ha de presentar? Nosaltres creim que és urgent, i per tant la mantenim talment. No podem estar sense inspectors.

La quarta fa referència, la nostra, sobre la recuperació de programes d'atenció a la diversitat, deim nosaltres, recuperació de programes d'atenció i de suport, i ens diu que hem d'introduir "continuar treballant"; però sí no han treballat en tres anys en aquests programes, Sra. Aguiló! No, nosaltres volem recuperar els programes.

Vostès què es pensa, que podem continuar dos anys més amb les ràtios aquestes i sense substituir el professorat?, perquè açò és el que vostès han publicat. Vostès diuen que nosaltres ja vam fer no sé quants retalls; així, per què van fer el decret de mesures urgents?, no necessitaven fer-lo, si ja estaven aplicats. Ens fan un decret de mesures urgents i després diu que aquests retalls els havíem posat nosaltres. Idò no senyor, açò tampoc no és cert.

I la darrera, perquè no entenem la diferència amb la nostra, francament. Allò de l'IAQSE no sé per què la presenta, vull dir que està talment.

Bé, en canvi sí que acceptarem totes les del Grup MÉS, que complementen les nostres, i fins i tot n'hi ha dues, les referides al pacte educatiu, que són molt semblants a les que vam presentar com a resolucions al debat de política general i que van ser rebutjades. Jo li diré que jo sí que estava escoltant al Cercle d'Economia, a la ponència d'educació aquesta que diuen que no hi vaig mai, i hi era, i sap què va dir?, que se n'anaven del pacte, que no volien saber res amb el Partit Popular sobre el pacte educatiu. Van ser els primers que ho van rebutjar; bé, no, els primers vam ser nosaltres, i després el Cercle d'Economia, que jo hi era.

(Petit aldarull)

En definitiva, nosaltres hem presentat aquesta moció i tantes altres propostes, tant a plenari com a comissió, i propostes de resolució, perquè consideram que s'ha de donar la volta a la truita de l'educació, que el que hem viscut aquests darrers anys no pot continuar, que necessitam una seriositat en la gestió educativa que ha faltat, que necessitam una ruta que no tenim, que una vegada exhaurit el tema lingüístic hem vist que ja no hi ha res més darrere i que necessitam tornar a convergir amb la comunitat educativa per poder millorar el sistema. En aquesta comunitat autònoma tenim quatre reptes importants -en tenim més, però en citaré quatre- als quals hem de fer front i que necessiten de grans plans, de grans impulsos, com ho vulguin dir, i també de les millors persones. El primer, restablir el consens perdut entre la comunitat educativa i l'administració, i arribar a signar el gran pacte educatiu de què parlàvem amb tots aquells sectors que ja estan fent feina a cadascuna de les Illes. El segon és lluitar contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur, ja hem parlat aquí del Pla de millora dels resultats educatius. Però també hem de millorar les infraestructures educatives, que avui no hem tengut temps de parlar-ne, que redunden en la qualitat del sistema, i fer per fi el mapa escolar de les Illes Balears en matèria d'infraestructures; no basta anunciar sis vegades que eliminarem l'amiant, açò no és un pla d'infraestructures ni és un mapa escolar.

I un altre repte és efectivament la millora de l'aprenentatge de llengües, un pla d'aprenentatge de llengües que aprofiti i augmenti la intensitat de totes aquelles experiències que ja es realitzaven: seccions europees, British Council, Pla pilot de tractament integral de llengües; aquest pla ha de tenir dues direccions: una horitzontal, que significa l'ampliació d'experiències existents de manera voluntària als centres i cursos que així ho demanin, i una vertical, que és la introducció d'una llengua estrangera de manera progressiva, és a dir, des d'infantil a tots els centres de les Illes Balears. I darrere hi ha d'haver una filosofia basada en els següents punts: que els centres docents necessiten una autonomia real per adaptar els seus projectes a les circumstàncies del seu alumnat i del seu entorn sociolingüístic, (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'anar acabant, per favor.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, gràcies, senyora..., acab tot d'una. Que el sistema educatiu necessita el professorat millor format per guanyar en qualitat i excel·lència, invertir en la millora de la formació inicial i també de la permanent; que l'alumnat necessita suport dels poders públics per afrontar amb garanties la seva vida escolar, i aquest suport s'ha de configurar donant a tots les mateixes oportunitats o, el que és el mateix, més suport a aquells que tenen més dificultats. I és necessària la participació efectiva dels sectors implicats, que aquesta participació efectiva a més ha de retornar als centres -professorat, progenitors, alumnat, etc., i administracions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, acabi.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...etc., com (...), i aquí, Sra. Aguiló, ens trobarà, també, senyors diputats i senyores diputades.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim..., procedim a la votació. Procedim a la votació. Entenc que no s'ha acceptat cap esmena del Grup Parlamentari Popular i s'han acceptat totes les esmenes del Grup Parlamentari MÉS. Per tant passam a la votació.

Començam a votar... Ah, és ver, ho hem de fer a mà alçada, s'hauria de fer a mà alçada. Per tant passam a la votació de la moció, i els que hi estiguin a favor que aixequin la mà.

D'acord, així serien tots llevat de dos, *¿no es verdad?* Serien 23. Per tant..., per tant queda rebutjada per 23 vots en contra... I ara...

(Remor de veus)

I ara farem la... A veure, senyors diputats, senyors diputats, ara per favor demanaré que aixequin la mà les persones que estiguin en contra de la moció. 31.

I no hi ha cap abstenció? No hi ha cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada per 33 vots a favor i 31 en contra... 23 vots a favor i 31 en contra.

III.2) Moció RGE núm. 9871/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a funció de servei públic de la radiotelevisió autonòmica, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4567/14.

A continuació passarem a la Moció RGE 9871/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a funció de servei públic de la Radiotelevisió autonòmica, derivada del debat de la Interpel·lació RGE 4567/14.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció; té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. *Delenda est Cartago*, cal destruir Cartago. Ha arribat fins als nostres dies aquesta anècdota de l'antiga república romana. Diuen que Cató el Vell finalitzava totes les seves intervencions al senat romà dient això, "cal destruir Cartago", i si aquesta expressió ens ha arribat avui en dia ha estat com a manera de referir-nos a una idea fixa que no abandonam, i hem de reconèixer que la idea fixa a què hem d'acudir cada vegada que en aquest parlament ens referim a IB3 durant la present legislatura és precisament en el seu pecat original: la ruptura del consens que va tenir lloc el 30 de juliol de 2011, quan es va incorporar una nova redacció a la disposició addicional segona de la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears per decret llei, una redacció que diu com segueix: "si es produeix vacant en la direcció general de l'antic ens públic de radiotelevisió de les Illes Balears, mentre no es constitueixi el consell de direcció les seves funcions seran assumides, per raó del seu càrrec i de manera transitòria, pel titular de la conselleria a la qual s'adscriu l'ens"; va ser el decret llei amb el qual consumaven que el Sr. Gómez es convertia en director general d'IB3 i, per tant, la televisió pública, la Radiotelevisió de les Illes Balears passava a ser dirigida des del Consell de Govern.

Per tant, com el vell Cató, a la presentació d'aquesta moció hem de començar i referir-nos que el consens entorn de la Direcció General d'IB3 ja va començar malament. I m'avanç al que estic segur que em diran des de les bancades del Grup Parlamentari Popular, els primers contactes per pactar un nou director general amb l'oposició varen ser a mitjan agost, consumat el nomenament de Gómez, de la premsa, el primer contacte s'havia fet el 18 d'agost, i llegesc literalment: "*IB3 podría tener un nuevo director el 30 de agosto, así lo ha dicho la portavoz del Grupo Parlamentario del PP, Mabel Cabrer, quién ha informado a EFE de que esta mañana -18 d'agost del 2011, vint dies després del decret llei- se ha reunido con la portavoz del PSIB-PSOE, Francina Armengol, y del PSM-Iniciativa Verds-Entesa per Menorca, Biel Barceló, para tratar el futuro de IB3.*" Per tant, primer decret llei, primer nomenar Gómez sense parlar-ne amb ningú, i per acabar, intentam el consens.

I ens hem de referir a aquest aspecte i a aquest lamentable inici d'IB3 perquè aquest és el primer punt de la moció, i que va merèixer, curiosament, resposta de la portaveu del Govern, Sra. Riera, la qual, sense que el PP, el Grup Parlamentari Popular o el mateix govern haguessin fet cap passa, cap comunicació fins a aquell moment i fins ara cap als grups de l'oposició, dic,

Riera, divendres passat, ja avançava que voldrien consens. Avui ho veurem.

De moment, la Sra. Riera va desmentir, divendres, el Sr. Gómez, qui, en seu parlamentària, havia dit que "*no cabe ninguna negociación*", això ho va dir el Sr. Gómez aquí dins, "*no cabe ninguna negociación*", tota una declaració d'intencions molt pròpia del vicepresident, qui avui mateix s'ha ratificat a si mateix per a continuació menysprear l'oposició amb qui haurà de negociar, pur estil Gómez.

Per al bon nom i credibilitat d'IB3, seria necessari reconèixer la necessitat de tenir un director general professional, absent d'afiliacions polítiques, cosa que no ha succeït amb els tres directors generals nomenats pel Govern Bauzá fins ara. El mateix conseller Gómez, el senador, i ara candidat a Calvià, Ruiz o el Sr. Codony, assessor de l'Ajuntament d'Inca, qui, a la seva primera compareixença es va negar a reconèixer que era afiliat del PP, a preguntes d'aquest diputat, tot i que sí que ho va reconèixer, pocs minuts després, a preguntes de la premsa.

Un Ruiz que renuncià a ser director general, per ser candidat, demostra el seu perfil polític que tant havia negat durant dos anys a la Comissió de control d'IB3; un Ruiz que ara renuncia al càrrec de consolació que se li havia adjudicat al Centre Balears Europa i, un cop més, he de reconèixer que Ruiz demostra ser més viu que el Sr. Gómez.

A la interpel·lació que vàrem adreçar al Sr. Conseller i Vicepresident quedà palesa la connivència entre la Direcció General d'IB3 i el Comitè electoral del PP durant les eleccions europees, quan es varen negar inicialment a acceptar un cara a cara i varen rectificar per carta, el mateix dia, ja fora de termini; varen dir, llavors, que era un magnífic exemple de sincronització entre la Direcció General d'IB3 i el Comitè electoral del PP, i fets com aquests són els que desprestigien IB3 i s'han d'eradicar.

El Sr. Conseller, ignorant aquest exemple tan recent, considerava que no s'aportava res de nou al debat. Lamentablement, sí que aportaven de nou, noves proves d'intervencionisme polític en aquesta ràdio i televisió de tots que el Govern considera seva i ben seva. L'objectiu de la Llei 15/2010, a la qual pretenem retornar, era lliurar la Direcció de la Radiotelevisió pública de les influències polítiques i el Partit Popular, qui va insistir molt en això a l'any 2010, ara ho ha oblidat. Aquesta independència que ha de garantir el pluralisme, la informació veraç i la resta d'objectius que marca la mateixa llei comença precisament per tenir un director general de consens, de perfil professional, no un exsenador o un conseller, i un consell de direcció que sigui també plural, casos com els que vivim a les Illes Balears són únics a països democràtics, com hem denunciat reiteradament.

S'equivocava també el conseller quan deia que no hi havia res de nou en matèria lingüística, perquè el mateix govern es va inventar una polèmica nova, la de les modalitats lingüístiques, els defensors de les modalitats lingüístiques balears que ho fan amb un perfecte estàndard castellà, tot un exemple de coherència. Val a dir que és una fal·làcia que les modalitats dialectals s'emprin ara de bell nou, sempre s'havien emprat en tota aquella programació pròpia d'IB3 que no eren informatius. Aquest nou invent de registre no formal en els informatius és també una novetat amb un contracte adjudicat i tornat enrera, sobre l'assessorament lingüístic d'IB3, perquè l'empresa que havia guanyat l'adjudicació no era de la conveniència ideològica del Govern, tot molt transparent, com veuen.

Com transparent, i ho dic amb ironia, va ser el cas del Sr. Borja Rupérez, efímer gerent d'IB3, antic soci de negocis del Sr. Bauzá, qui durà un mes i ara es troba immers en processos judicials per intent de robatori. I pretenen que aquesta gestió doni prestigi a IB3?

El Govern més desacreditat de la història de les Illes Balears, enfrontat a ciutadans, a tribunals, al seu mateix partit, al Consell Consultiu, amb una credibilitat pràcticament nul·la, presumeix de tenir una televisió plural. Pensa el conseller que repetir la frase "*IB3 es un ente autónomo e independiente*" farà creure a tothom que és així. "*IB3 es un ente autónomo e independiente*" de tota influència que no sigui del PP, certament, "*autónomo e independiente*" de tot pluralisme polític i social; "*autónomo e independiente*" de la realitat, com el mateix conseller o el Govern en ple absent de la realitat.

En aquesta moció demanam coses tan sensates com que s'acompleixi la llei que regula la ràdio i televisió autonòmica. Proposam, per exemple, la creació i promoció d'un espai audiovisual comú en els territoris que parlem la llengua catalana, que figura a la llei, una llengua pròpia de les Illes Balears, això vol dir també facilitar la recepció de canals en aquesta llengua.

Demanam coses sensates, com que es garanteixi la llibertat d'expressió i una informació veraç, independent, plural, objectiva i imparcial.

Demanam que les entitats socials i polítiques representatives tinguin espai a la ràdio i televisió pública, unes entitats que es troben excloses actualment, especialment de la televisió. Hem tengut durant aquesta legislatura exemples massa clars de com s'ha manipulat aquesta presència d'entitats representatives, va succeir fa un any, durant les grans manifestacions i la vaga general educativa, a la vaga indefinida educativa, quan des de la televisió i des de la ràdio es va intentar tancar la gran mobilització social que s'havia produït, això no és donar prestigi a una televisió. I una televisió la qual, per cert, és l'única a la qual es refereixen quan parlen d'audiència i obliden sempre la ràdio.

A la nostra moció consideram també important instar la creació del Consell assessor de continguts i programació, així com del Consell audiovisual sobre el qual també vàrem presentar esmenes a la Llei audiovisual, perquè pensam que aquests dos organismes podrien aportar la pluralitat que ara és tan escassa dins l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Demanam també a uns dels punts un pla de viabilitat, perquè cap any no s'ha complert l'anunci del Sr. Gómez, de gastar-se 30 milions d'euros en el pressupost de la ràdio i televisió pública, s'ha gastat més cada any. Enguany hi torna haver un petit augment del pressupost i pensam que caldria garantir el futur de l'ens, no amb promeses, sinó amb un pla de viabilitat econòmica i consensuat.

El que el Sr. Gómez sol despatxar com a demagògia o "*búsqueda del rédito político*" no són més que propostes de sentit comú, uns arguments del conseller els quals són fluxets per a qui pretén vestir d'independència i d'autonomia una ràdio i televisió controlada de dalt a baix per comissaris polítics, el darrer exemple, la nova contractació de directius d'aquest estiu, novament feta sense garanties i incomplint la Llei del sector públic instrumental.

Si el bon nom d'IB3 està desprestigiats es a causa, sobretot, de la gestió que se n'ha fet aquests anys, no és per mor de les acusacions que es puguin fer des d'aquesta tribuna les quals tenen el ressò que tenen. El prestigi o desprestigi és sempre mèrit o demèrit de qui gestiona, de qui té el bou per les banyes; prestigiar la nova televisió, la qual disposa de magnífics professionals, passa precisament per tornar a la idea amb la qual vàrem coincidir tots el desembre del 2010, abandonada pel Partit Popular el 30 de juliol del 2011, una idea de ràdio i televisió independent, autònoma, gestionada per professionals i per un consell de direcció sense colors polítics.

Avui, amb aquesta moció, oferim una mà, agafin-la i no la tornin a menysprear, com fan habitualment.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara per a fixació de posicions. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bon dia a totes i a tots. En primer lloc, manifestar el suport del Grup Parlamentari MÉS a la proposta de moció que presenta avui el Grup Socialista, però a la vegada manifestar també el nostre escepticisme total, sobretot pel que fa a l'anunci, ahir, i que surt avui a la premsa, per part del Grup Popular, que sí, que ara sí, que a aquestes alçades de legislatura estan disposats a consensuar el nomenament d'un nou director d'IB3. Afirmació que xoca fins i tot amb les pràctiques quotidianes del Partit Popular a l'hora de decidir, de "digitar" fins i tot quins són els candidats -no?, president- a ocupar les llistes del Partit Popular, cosa prou diferent del que fem altres. Però bé, ara els ha sortit l'esperit de consens, ara els ha sortit.

I els vull fer una pregunta: aquest nou director general de consens mantindrà la direcció de la ràdio i al capdavant dels informatius dos senyors de la línia dura del Partit Popular? Un senyor, com el Sr. Castro, com a cap d'Informatius, que ja va ser cap d'Informatius del Sr. Matas, el qual vull recordar on és o no hi és, no sé exactament on deu ser avui, gràcies al tercer grau, encara que fos per una qüestió d'estètica, això no es fa, si realment hi ha aquesta voluntat de consens. O un director de la ràdio que, malgrat la censura que vaig patir a la Comissió de control d'aquest parlament, pensa de gent com jo i de gent com al del meu grup que som "*miembros de la izquierda, de la ultrazquierda pancatalanista, hijos bastardos del estado del bienestar*"; doncs, un senyor que expressa aquestes opinions, sense complexos, no pot dirigir un mitjà de comunicació públic.

Però bé, què podem esperar de gent que a Televisió Espanyola posen de cap de la televisió als de Telemadrid! Una altra mostra de pluralitat, llibertat, objectivitat, i de cap d'Informatius un de *La Razón*, ja és com d'acudit de la revista *El Jueves*, però crec que encara es passen més, perquè realment parlem d'una qüestió molt seriosa.

Però, realment volen consensuar un nou director general d'IB3 o volen tornar posar un altre mercenari que mantindrà aquests altres mercenaris, per fer el que ha fet IB3 al llarg de tota la legislatura, ser un instrument polític del Partit Popular? I ara que queden pocs mesos per a les eleccions, som en mode eleccions, un instrument electoral del Partit Popular.

Punt número 1 de la moció, suport total, incredulitat també.

Punts 2, 7 i 8, renovació plural del Consell de direcció, del Consell audiovisual i del Consell assessor de continguts i programació, traducció, en llenguatge popular; que IB3 no sigui el *cortijo* de ningú. D'acord, d'acord.

Però saben què pens d'això? També els ho he dit a la Comissió de control, cada vegada m'inclino més a pensar que això d'IB3, allò del 3 és per la santíssima trinitat, que tan bé els ha anat per instaurar aquest poder seu d'origen diví i absolutista. Consell de direcció: monocolor, tots del Partit Popular, però ara volen consens i pluralitat. Comissió de control: què els he de dir si l'altre dia no em deixaven ni posar un vídeo, a una Comissió de control sobre un instrument audiovisual públic no em deixen posar un vídeo, per posar en evidència o per dir les veritats que volen amagar! Què controla aquesta comissió de control? Li vaig dir a l'anterior director: vostè es posa nerviós quan ve a aquesta comissió de control? Perquè jo em poso nerviós quan he de fer una intervenció al Parlament, i es va fotre a riure. I li vaig dir: idò això vol dir que aquesta comissió de control no controla res, que la controlen, que és una altra cosa.

I el tercer, que és com l'esperit sant, que sempre està per arribar, el Consell audiovisual, que no l'hem nomenat i que podria ser un element d'equilibri.

Idò, el resultat d'aquesta santíssima trinitat és allò que el director de Telemadrid, ara de Televisió Espanyola, va dir en relació amb un documental sobre l'11M, el qual també ha reproduït IB3, que encara ara, a aquestes alçades de la pel·lícula, mantenia o manté que els atemptats de l'11M els va fer ETA, i va dir el director de Telemadrid: "*Nos ha quedado muy bien ideológicamente*". Idò això és IB3 avui en dia, gràcies a vostès.

I això, aquest maneig de *cortijo* del mitjà de comunicació públic només acaba en una cosa, que diu el punt número 6 de la moció: amb control social, amb participació social plena de la ciutadania i de la societat civil de les Illes, sobretot del món cultural, però no exclusivament. I si s'ha de canviar la llei per a això, perquè la llei mai no ha de servir d'excusa per manejar res, i menys un mitjà de comunicació públic, com si fos un *cortijo*, doncs es canvia la llei i ens posam d'acord en això.

Punt número 5, parlem de pluralitat. Què podem esperar de la pluralitat d'un mitjà de comunicació públic que també ha estat o ha tengut el vicepresident, i avui mir cap aquí i no veig ni el vicepresident ni cap responsable polític d'IB3 per almanco escoltar el que pensam els representants i les representants dels ciutadans sobre aquesta qüestió, cosa que -sí, hi ha el president de la Comissió de control, m'ho recorda, molt bé, el salut des de la tribuna-; què pensa el Sr. Gómez de la pluralitat? Cit textualment: "*La pluralidad es que salga gente vestida de diferentes colores*". No sé si és..., bé, m'estalviaré comentaris perquè el que em sortiria millor que no consti en el *Diari de Sessions*.

Pluralitat no és posar, enguany mateix, un documental de Telemadrid, de l'11M, dient que l'11M era cosa d'ETA; no és, enmig del conflicte educatiu, que ha estat el gran conflicte de la legislatura, sobre-representar grupuscles radicals amb menysteniment dels representants i dels agents socials, dels representants de la comunitat educativa, dels pares, dels representants dels docents, que si comparem la presència que han tengut uns i altres no té color, no té nom el que fan. I no els tornaré recordar, com he fet a les comissions de control inútilment, com es prioritzen les informacions i com, per exemple, la informació política sempre i de manera sistemàtica, sempre la tanca, fins i tot encara que sigui una iniciativa de l'oposició, el Partit Popular o un membre del Govern, sempre, sempre, sistemàticament, ho comprovin.

Això no és pluralitat, "*aunque salga gente vestida de diferentes colores*", com diu el vicepresident, això és manipulació. De fet, els convid, facin un exercici, Google, posin IB3, i quan comencen a posar l'ema ja tot d'una surt "manipulació". En català, 19.500 resultats, en castellà, 61.800.

I ja que parlem de llengua anem als punts 3 i 4 de la moció, la qüestió lingüística. Jo no he vist enlloc que un argument o l'argument de l'audiència pugui -que el podríem discutir també aquest argument- substituir, ni molt manco justificar, que un dels valors fonamentals per al compliment de la funció de servei públic, com és una ràdio i televisió pública per a les Illes Balears, que és el de preservar i potenciar la llengua i la cultura pròpies en totes les seves manifestacions i expressions, quedi en un segon o un quart pla. Novament, com en l'educació, han fet servir la llengua no com a un instrument d'integració, no com a un instrument de cohesió social, que és pel que hauria de servir, fins i tot com a una qüestió d'orgull, i de fer comunitat, de fer xarxa, que d'això es tracta, sinó com a un problema i com a una eina d'enfrontament.

No han tengut mirament a deixar ni tan sols des del minut número 1 la possibilitat que es puguin veure pel·lícules en català, ni subtítulades al català! I això, si no és la Radiotelevisió pública d'aquí, ni tan sols amb acords amb TV3 i amb Canal 9, el qual ja no existeix, gràcies a la gestió del Partit Popular, no es pot fer. I si no ho fa IB3 qui ho farà? Els arguments són els doblers? Ah, però doblers per fer el ridícul, per carregar-se el registre formal, per encomanar contractes perquè un locutor dels Informatius pugui utilitzar la varietat local o el salat, o no ho sé, vostès s'ho imaginin, la Televisió d'Andalusia gastant-se milers d'euros en què el locutor dels informatius parli més "zevillano" que una altra cosa? I els de Granada què diran? Això què és, això què és? Això és fer el ridícul, però per a això sí que hi ha doblers.

I aquí enllaçam també amb la qüestió del darrer punt, que és la viabilitat econòmica. Només aquesta qüestió es carrega tot el seu argument de la gran i magnífica gestió que han fet en matèria econòmica amb IB3. Per no parlar del buit total que tenen els continguts culturals a la nostra ràdio i televisió autonòmica.

Volen que els recordi com se'n va anar en Rafel Ferrer, activista cultural, del magazín cultural de la ràdio, aquest estiu, fart que les seves caps, quan planteja que haurien de fer un programa especial sobre la figura d'Antoni Maura, president espanyol conservador, d'origen mallorquí, i diuen: "*bueno, a ver dónde está el teléfono y lo llamamos para entrevistarlo*". I va dir, per dignitat, una persona representant del món de la cultura, va haver de deixar IB3. Vergonya haurien de tenir!

Quina és la seva concepció de la proximitat? I acab, fer que els informatius s'assemblin al *Uep, com anam?*, que està molt bé, per altra banda, i avui aquí tenim molts representants del món rural? Això és la informació de proximitat? Jo crec que el que li passa a IB3 és el mateix que els passa un poc als membres del Partit Popular, quan són aquí, i no saben si neva o plou a fora i es pensen que la realitat del carrer és així, tan rococó i tan esplendorosa com la d'aquesta sala. I no és així, i la realitat que viuen les illes avui en dia és molt complexa, és molt difícil per a moltíssimes persones, i això per molt que es vulgui fer invisible en els mitjans de comunicació públics, passa i els passarà factura.

Vull recordar-los, i acab definitivament, que una de les primeres coses que varen fer amb IB3 i amb la seva programació quan van arribar al poder -ja que som al Parlament i això és un debat parlamentari, encara que el Govern no hi sigui per escoltar, ni els directius d'IB3 tampoc- va ser eliminar de la programació les preguntes de control al Govern i per què? Per allò que els ha recordat el nostre company Miquel Àngel Mas en moltes ocasions, per no fer el ridícul. No és ver que no conviden la gent, com l'han convidat a la llei, a les preguntes de control? Idò la gent si veïes el que estan fent, el paperet que estan fent per la televisió, segurament com a mínim haurien de modificar la seva manera d'actuar. Però clar no ho fan, però bé, tenim el programa *Parlament* els diumenges de les 8 a les 9 del matí, per veure si les beates abans d'anar a missa el miren...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Abril, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...a veure si el mira qualcú. Mentre continuïn per aquí i per molt que posin els professionals com escut protector i com una excusa, que és una vergonya, perquè són les primeres víctimes de la seva manera de fer, IB3 no serà, per molta publicitat institucional que hi posin, la de tots, serà la seva. I així anirà en detriment de la ciutadania, en detriment de la funció de servei públic i sobretot anirà també en contra de vostès, que no sé com no se n'adonen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posició. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Alejandro Sanz, per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Hoy debatimos la moción del Grupo Socialista, derivada de la interpelación de hace varias semanas. Podemos decir claramente que estamos ante los mismos argumentos del Grupo Socialista durante toda esta legislatura. Lo que ocurrió, por mucho que se empeñen en decir todo lo contrario, es que fue este grupo parlamentario el que inició los contactos con los diferentes grupos de la oposición, con la voluntad de pactar los miembros del consejo de dirección y el nombramiento del director general del ente.

Ustedes decidieron una vez más, sacar su manual político, aplicar su manual político y hacer oposición desde el minuto cero en esta cuestión. Mejor no estar y hacer política de desgaste -eso es lo que alguno de su grupo supuestamente pensó- y esa ha sido la estrategia del Grupo Socialista. En ningún momento interesó a su grupo llegar a un acuerdo, a un consenso. Aún así, lo seguiremos intentando y por eso le votaremos a favor el punto 1 de su moción, de dialogar con todos los grupos parlamentarios, con el fin de acuerdo entorno al nuevo director general del ente público, ya se hizo y se volverá a hacer.

Sobre el punto 3 de su propuesta, sobre el uso de las modalidades lingüísticas, lo único que se pretende es fomentar nuestras modalidades propias, una decisión que está presente en nuestro Estatuto de Autonomía, en la Ley del Ente Público de Radiotelevisión de las Islas Baleares, en la Ley audiovisual, en la Ley de normalización lingüística y más reciente, en el mandato marco de IB3, que se aprobó en el Parlamento el mes de abril. Concretamente el artículo 9 de este mandato marco dice: "el modelo de la lengua del ente público de Radiotelevisión de las Illes Balears, tanto en la televisión como en la radio, tiene que reflejar las modalidades lingüísticas propias del catalán de las Illes Balears".

Se tiene que seguir con un modelo con el que nos sentimos identificados todos los hablantes de las Illes, y que sirva de elemento cohesionador en todo el territorio balear. Por lo tanto, no se entiende que sobre algo que parecía normal y que podía tener consenso político, se desmarquen del acuerdo presentando ese tipo de iniciativas aquí y en comisión, y el mensaje es muy claro y la pregunta es muy sencilla, ¿defienden o no el uso de nuestras modalidades lingüísticas? ¿Sí o no? Tanto que dice la Sra. Armengol, siempre le pregunta al Presidente de la comunidad autónoma, ¿sí o no? ¿Defienden las modalidades lingüísticas, su uso, lo defienden o no? Nuestro grupo las defiende y apoyará cualquier iniciativa que vaya en ese sentido. Una encuesta del IBES demostraba que la mayoría de los ciudadanos de nuestras islas apoyaban el uso de las modalidades, hasta un 56% de votantes del Grupo Socialista.

Luego piden que tal decisión cuente con el apoyo lingüístico de la Universidad de las Islas. Miren, al inicio de este mandato IB3 no contaba ni con un solo lingüista y sabe ¿por qué? Porque los anteriores gestores de IB3, es decir la etapa del pacto de izquierdas, dejaron una deuda de 700.000 euros -700.000 euros- en concepto de servicios de normalización lingüística. La deuda que dejaron a la Universidad de las Islas Baleares aún se está pagando ¿y aún así, se atreven a presentar esta propuesta de acuerdo, Sr. Boned?

Respecto al punto 4, el cumplimiento del mandato marco, ya en su artículo 16 habla de la cooperación con las comunidades territoriales que tienen vínculos lingüísticos y culturales de las islas. Ya se está haciendo, IB3 ya entra en coproducción con otras cadenas de televisión, de FORTA por ejemplo, en series o programas de TV3, por lo tanto, no se entiende mucho su petición.

Respecto al punto 5m en primer lugar recalcar que IB3 Radio y Televisión está en manos de profesionales y que son estos los que deciden la programación de ambos medios de comunicación. No sé si antes funcionaba de otra manera con ustedes, pero ahora es así por mucho que se empeñen desde la oposición en decir lo contrario. Dejen por favor el manual político en un cajón y vean más IB3 Televisión. Eso es lo que tienen que hacer ustedes. Miren, la libertad de expresión no sólo está garantizada, sino que se ejerce en los programas del ente, diversidad de opiniones en programas como *El café de IB3*, un debate de cara a cara entre el Gobierno y la oposición, *El Faristol*. Miren, los únicos que hablan de falta de pluralidad son su grupo político y MÉS, estoy de acuerdo con lo que dice usted. Pone manipulación en Google y sale un montón, sí, pero siempre dice “MÉS dice”, “el PSOE dice” y nadie más. Nadie más. Pero salga a la calle y pregunte a los ciudadanos, diga “IB3 está manipulada”. A mí nadie me ha preguntado por la calle si IB3 está manipulado, nadie lo ha dicho, nadie...

Lo que les pasa a ustedes es que cuando no controlan IB3, dicen que le falta pluralidad. Creo que deberían de guardar el manual político, porque nada tiene que ver con lo que realmente es la televisión y la radio. Ya sabemos que para usted, o para el Grupo Socialista, así consta en el *Diario de Sesiones* en el debate de la interpelación, su ejemplo de pluralidad sobre la programación como *Salvados* o *El Intermedio* de Wyoming. Un poco más, un poco más y a este paso les falta decir el programa de *La Tuerca* de Pablo Iglesias. Si estos son sus programas de pluralidad, es increíble, desde luego. Ya sabemos cuál es su concepto de pluralidad, tanto es así que en una televisión insular, bajo su mandato, se incumplía sistemáticamente la Ley electoral. ¿Eso es un reflejo de pluralidad?

Para refrescarle la memoria, le diré al Grupo MÉS que durante la pasada legislatura IB3 fue condenada por espiar a los trabajadores del ente público y por vulnerar el derecho a la huelga. Repito, la izquierda vulnerando el derecho a la huelga de los trabajadores. Eso no lo dice el grupo parlamentario, lo dice una sentencia del Tribunal Superior de Justicia. Ya sabemos que les gustaría que IB3 fuese la televisión del PSIB, que fuese la televisión del Grupo MÉS o que fuese la televisión del PP. Pero no es ninguna de ellas. Es una televisión que refleja muy bien lo que pasa en nuestra sociedad balear.

Cada vez nuestra televisión y nuestra radio son más seguidas. Los datos de audiencia lo reflejan. En 2011 la cuota de pantalla estaba en torno a un 4%, ahora, y ya lo dijo el vicepresidente, un 6,4%. Los informativos, esos que dicen que son tan poco plurales, en septiembre obtuvieron el 17,6% de cuota media. Es curioso que en un tema tan fundamental y con tantas propuestas que llevan desde la izquierda a esa tribuna, nunca hablen de la audiencia, nunca, un tema fundamental en la gestión, nunca hablan de la audiencia, es curioso.

Respecto al punto 6, ¿realmente cree que a las entidades sociales y a los partidos políticos no se les invita a participar en los programas de IB3, realmente lo cree? Hay debates políticos a diario, ya lo he dicho antes, en radio, en televisión, programas de análisis de la actualidad durante la semana y fines de semana. Bien, sin comentarios.

Los puntos 7 y 8, la Ley 15/2010, de 22 de diciembre regula muy bien la creación de un consejo asesor, artículos 24 y 25. Evidentemente que se tiene que impulsar como marca la ley. Como ya saben no es un tema nuevo y es una petición reiterada ahora por ustedes en esta legislatura y que piden con celeridad que se creen órganos de participación ciudadana. Petición que sólo hacen desde la oposición. Aquí creen más órganos de participación ciudadana ahora que no gobernamos. Ahora veremos si un día ustedes gobiernan, cuántos órganos de participación crearán. Si para ustedes es tan importante este órgano, ¿por qué entre 2007 y 2011 no lo impulsaron? También existía la obligación de crear dicho órgano, es más, se aprobó el contrato programa sin la participación de ningún consejo asesor.

Y por último el punto 9. Nos piden que instemos que se presente un plan de viabilidad económica del ente. ¿Realmente se creen lo que están pidiendo? Pero si en el 2011 dejaron ahí una deuda de 86 millones de euros a proveedores. Si hay algo que ha caracterizado a IB3 es su gestión, hacer más con menos, es decir, más audiencia con menos recursos económicos. Sólo en gasto corriente, IB3 en su etapa 2008-2009 y 2010, etapa del pacto de izquierdas, dejó un desfase de 73 millones de euros en gasto corriente. Las cifras se refieren al capítulo de gastos de bienes corrientes y servicios, que recoge los importes, por ejemplo de electricidad, teléfono, departamento comercial, comunicación, publicidad, propaganda, servicio de asesoramiento lingüístico, aunque luego no pagaban, así como otros gastos corrientes como viajes y gastos protocolarios.

Es más, en 2011 la Conselleria de Hacienda que dirigía su compañero Carles Manera, hizo constar que era necesaria una subvención por su mala gestión. Su conseller le decía que había que hacer una subvención por su mala gestión. Textualmente decía: “para cubrir un déficit de explotación ocasionado por el funcionamiento del ente en 2009” ¿y ahora nos pide hacer un plan de viabilidad económica? El pacto de izquierdas además aprobó un aumento de medio millón de euros por encima de lo previsto en partidas para sueldos del personal del ente público, exactamente un desfase de 532.633 euros en tres años.

Por lo tanto, ante la nefasta gestión económica de la etapa anterior...

(Remor de veus)

Sí, nefasta gestión económica que ahora se está pagando, que todos los ciudadanos y personas de esta comunidad autónoma están pagando, es lógico que no quieran hablar de resultados, que no quieran hablar de audiencia -un debate sin hablar de audiencia es increíble-, o no quieran hablar de los índices de satisfacción que tienen los ciudadanos respecto a la programación de IB3.

Dejen de marear la perdiz, ustedes nunca quisieron un acuerdo en este sentido. Ustedes lo que quisieron es hacer política desde el minuto cero y hoy por hoy IB3 la ve más gente y se destinan menos recursos económicos en esta comunidad autónoma.

(Aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té l'ús de la paraula el grup proponent, el Sr. Cosme Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Em permetran que comenci citant un conegut poeta castellà, Antonio Machado: “Para dialogar preguntad primero, después escuchad”. A nosaltres ens hauria agradat que abans d'enviar missatges a la premsa, des del Partit Popular haguessin fet la primera passa que recomana el poeta, “preguntad primero, después escuchad”. I abans de fer el Sr. Gómez director general per decret, també haurien pogut fer el que diu el poeta “preguntad primero, después escuchad”. Però no, el Partit Popular no funciona així. El Partit Popular primer pega el cop

damunt la taula, fa el que vol i després et diu, “au, vine tu al meu consens”. No anam així, no anam!

No hem anat durant quatre anys, no amb l'oposició, amb qualsevol col·lectiu, amb qualsevol entitat social d'aquest país vostès han fet el mateix, ni demanar, ni escoltar, imposar! I és el que passa ara, ni demanar, ni escoltar i 100.000 persones han sortit al carrer a dir-los això, i vostès han continuat sense escoltar. Així no van enlloc, no van enlloc, no, van al desastre electoral, Sr. Sanz, al desastre electoral! Així es trobarà, així es trobarà, sense cap aliat possible dins aquest parlament perquè han trencat tots els ponts de diàleg. Al desastre electoral se'n van vostès i ho han fet tots solets, del millor resultat de la història van al desastre electoral. Un bon mèrit tenen vostès al seu currículum. Enhorabona!

Aquesta moció té un fil argumental, que IB3 sigui la radiotelevisió de tots i no la d'aquesta banda de l'hemicicle. I de tots vol dir plural en la direcció i en la seva programació, i no ho és, per molta comèdia que faci el Sr. Sanz aquí dalt. Que informi de forma independent i veraç, que és un dret reconegut en el nostre Estatut, que puguem garantir que algú vigili aquesta independència, i per això defensam un consell de direcció plural. I ho repetim, ho tornam dir i ho tornam dir, però el Sr. Sanz no s'ha aturat a pensar per què l'oposició repeteix els mateixos arguments cada vegada, perquè no han rectificat ni una sola vegada en tres anys! Per això ho repetim i ho continuarem repetint...

(Remor de veus)

I per això també proposam crear el Consell Assessor i el Consell Audiovisual, que existia el Consell Assessor a l'anterior etapa, a l'anterior llei existia el Consell Assessor, estudiï un poc, existia. El Consell Audiovisual i la nova llei d'IB3 són de 2010 i el 2010 amb minoria, vostès no van anar de pactes, i després varen venir les eleccions i vostès no varen anar de crear consells assessors. Estudiï per favor, estudiï abans de fer segons quines afirmacions.

De tots, vol dir que sigui nostra, i nostra no vol dir fer més programes costumistes o que només es facin programes costumistes. Vol dir que hi ha d'haver programes de contingut social, de contingut cultural, de contingut històric, de contingut fins i tot infantil, que és una misèria el que fan per als al·lots...

(Alguns aplaudiments)

Si vostès volen defensar la nostra llengua, les nostres modalitats, comencin a fer programació infantil amb un poc de qualitat i posin més hores per a la programació infantil i menys hores per a la programació eclesiàstica que també fan! Si no es fa això, no és la televisió de tots!

(Remor de veus)

Sr. Sanz, no l'ha feta que no me la pensàs! Ens han acusat del de sempre, pareix que tenen un guió, un arxiu a l'ordinador i treuen el mateix paperet cada vegada, vostè i el Sr. Gómez...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor! Senyors diputats, silenci!

EL SR. BONET I BONET:

...deuen tenir el mateix paperet, repeteixen arguments. És infantil, és infantil que tres anys després diguin *repiten argumentos*, vostès sí que *repiten argumentos*. Que el PP volia pactar i nosaltres no volíem pactar. I ara permeti'm que li defineixi aquest argument que estic cansat de sentir, tant del Sr. Gómez com de vostè, és una bajanada, és una autèntica bajanada. És a dir, nosaltres preferim tenir un comissari polític a intentar tenir una televisió que ens treïés un poquet als informatius, és una autèntica bajanada, no sé com poden creure aquest doi! És increïble.

(Remor de veus)

Vostè em fa una pregunta i jo n'hi faré una altra. Defensa el Partit Popular la llengua pròpia de les Illes Balears, sí o no? Sí o no? Sí o no? Sí o no?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No ho pareix idò! No ho pareix idò! Perquè no li he sentit dir ni una paraula...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. BONET I BONET:

... ni en català ni en les modalitats de la nostra comunitat autònoma, ni en les modalitats del seu dialecte del castellà. M'ha parlat amb un estàndard castellà perfecte, vaja coherència del Partit Popular si defensen les modalitats, defensin les del castellà també. Què hem de fer? Per favor!, un poc de coherència, i no facin riure, no facin riure!

(Alguns aplaudiments)

També li diré una altra cosa, IB3 sempre ha emprat les modalitats, és que pareix que vostè ha començat a mirar la Televisió de les Illes Balears quan? fa tres anys? Si la mira, no la veia abans el temps del Sr. Matas, per exemple?, com que era seva la devia mirar. No la mirava? No, no la devia mirar, perquè tots els programes de producció pròpia es feien en modalitats lingüístiques. Clar que sí! Clar que sí, clar que sí que es feien en modalitats lingüístiques i dir el contrari és dir mentides i vostès pugen aquí a dir mentides.

Audiència em demana? Vol que en parlem, d'audiència?

(Remor de veus)

El primer objectiu d'IB3, i ho he dit moltes vegades, això que diu que no parlam d'audiència és mentida, el primer objectiu d'IB3 no és competir en audiència amb les televisions privades, és complir la seva funció de servei públic que és el que no fan...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No garanteixen la llibertat d'expressió, no la garanteixen, no la garanteixen. Ho diu MÉS, ho diu el Partit Socialista perquè és la nostra obligació. Ho diuen els sindicats de periodistes, ho diuen els ciutadans, ho va dir la gent que era a la manifestació aquesta que vostès volen oblidar, ho varen dir els mateixos periodistes que cobrien la informació, perquè s'havia manipulat la informació de la vaga indefinida, s'havia manipulat la informació durant 15 dies abans de la manifestació el 29 de setembre. S'havia manipulat! S'havia tapat! S'havia donat veu a gent per contestar abans que parlassin els convocats de la vaga...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ha d'acabar

EL SR. BONET I BONET:

Per a la televisió del PP no existeixen les coses que molesten al PP, no parlen de precarietat laboral, no he vist mai cap programa que parli de desnonaments, ni d'atur, això no existeix. Programes costumistes, parlam de temps i tot això.

No existeix cap debat polític a la televisió des de fa tres anys. I aquí hi ha diputats que eren consellers insulars que varen pretendre que es rompés el pacte en el Consell de Mallorca perquè es va llevar un programa de debat i no han estat capaços de posar-lo en tres anys. Un programa que no costa ni un euro! Ni euro els costaria i no l'han volgut fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Acab amb això Sra. Presidenta. Tenen mala memòria, sempre m'esmenta el Sr. Manera, però vostè sap quina herència va haver d'assumir el Sr. Manera? L'herència, ho diré amb un altre adjectiu, l'herència apocalíptica del Sr. Matas, no nefasta, apocalíptica d'aquest veïnat de Segòvia...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, ...

EL SR. BONET I BONET:

Acab amb una frase, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

EL SR. BONET I BONET:

Acab amb una frase: lamentam que tota la referència que hi ha una possibilitat de diàleg hagi estat una petita frase, la més breu que deu haver fet el Sr. Sanz dient "votarem a favor del punt 1", molt bé, estam contents que votin a favor del punt 1, esperam la telefonada del Sr. Gómez.

(Remor de veus i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de votar, deman si accepten la votació separada del punt 1, d'acord. Per tant, entenc que el punt 1 s'aprova per assentiment, és així?

Ara passarem a la votació de la resta de punts de la moció. Per tant, demanaria les mans alçades de la gent que voti a favor, d'acord?

25 a favor.

Ara demanaria les mans alçades dels diputats que votin en contra.

31 en contra. No hi ha abstencions.

Per tant, queda rebutjada la moció per 31 vots en contra i 25 a favor.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les esmenes de totalitat presentades al Projecte de Llei RGE núm. 8525/14, de la Llei agrària de les Illes Balears.

Les esmenes a la totalitat són la RGE núm. 9299/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la RGE núm. 9520/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat, RGE núm. 9299/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 8525/14, agrària de les Illes Balears.

Intervenció per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, durant un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, permetin-me començar la meva intervenció saludant els representants de les diferents organitzacions agràries, així com de les cooperatives a més de la resta d'entitats del sector primari i també d'organitzacions mediambientals, totes avui aquí presents i que segueixen amb interès la tramitació d'aquest projecte de llei agrària, un projecte de llei important i necessari ja que suposa l'oportunitat de fixar les línies mestres per a un sector necessitat de suports públics, d'estratègies conjuntes i d'actuacions a llarg termini que ajudin veritablement a enfortir-lo, un projecte de llei amb el qual, malauradament, s'ha buscat arraconar en tota la seva redacció i de forma deliberada les forces polítiques de l'oposició.

No hi hagué fins ara per part de la Conselleria d'Agricultura una actitud d'acord, de cercar de ver punts d'encontra, de crear complicitats a la recerca de pactes estratègics que aportin estabilitat i continuïtat a una llei tan important i tan necessària com ha de ser la llei agrària, i cregui'm, Sr. Company, que hauria estat recomanable. Som molt conscients de la necessitat d'aprovar una llei agrària, ho hem repetit i ho tornam repetir, però també que hi havia moltes maneres de plantejar-la, moltes maneres de definir les prioritats, de marcar les línies mestres per al sector agrari i de totes elles, creim sincerament que el conseller d'Agricultura no ha elegit la millor de les opcions.

Im'explicaré, començant per les coincidències. No crec que estiguem massa enfora de l'anàlisi de partida que totes les forces polítiques puguem fer de l'actual situació del sector agrari, un sector que aporta l'1,4% del PIB balear, però que en canvi gestiona el 73% del territori amb una molt baixa renda agrària, escassa inversió i, per tant, altament descapitalitzat, amb uns costos afegits derivats de la insularitat que són un vertader càstig i una economia globalitzada que els fa competir amb productes que arriben de qualsevol banda del món, un sector que es troba molt atomitzat, amb poca presència de l'I+D+I, amb un envelliment molt elevat de la gent que hi treballa i un abandonament de finques que no atura de créixer.

Aquesta dura realitat, de saber-se cada vegada més pocs i amb majors dificultats, és mal compensada amb les ajudes rebudes de l'Administració i que en aquests moments bàsicament arriben només de la Unió Europea, però sobretot, sobretot, en aquesta complicada situació els pagesos li planten cara bàsicament per l'estima a la terra que els ha vist néixer i per la vocació i convicció amb què fan la seva feina, per una capacitat de sacrifici i d'esforç que ja no es troben, perquè tenen un saber fer, una saviesa heretada de generació en generació que els empeny a tirar cap endavant a buscar solucions constantment sense rendir-se a pesar de totes les adversitats.

Aquesta és, senyores i senyors diputats, la realitat, el punt de partida en què ens trobam. Aquesta és la situació d'un sector que ho passa malament i que espera trobar en aquesta llei agrària el marc jurídic que l'ajudi a enfortir-se.

No ens hauríem d'enganyar, però, les propostes d'aquest projecte de llei són més que qüestionables, i els diré per què, perquè bàsicament el Partit Popular el que pretén és incrementar les rendibilitats de les explotacions agràries per la via de les plusvàlues urbanístiques, per la via d'atorgar usos nous i noves activitats terciàries al sòl rústic.

El plantejament que ens fa el conseller Company és mot clar: si sobre el sòl agrari puc autoritzar directament sense cap tipus de condició prèvia camps de polo, agroturismes, hipòdroms, botigues, centres d'interpretació, refugis, ... tindrè aleshores més probabilitats d'incrementar ingressos i si no ho aconseguisc, si no tenc nous ingressos almanco segur que els terrenys valdran més perquè sempre s'hi podran construir més coses. Aquesta és bàsicament la recepta del Projecte de llei agrària que ara debatem, reforçar el sector agrari per la via de les activitats que no són pròpiament agràries.

La proposta del Partit Popular de justificar l'ús permès, l'autorització directa, d'eliminar la declaració d'interès general als camps de polo, als hipòdroms, als agroturismes amb l'argument que és una activitat complementària a la renda agrària és malintencionada. Posar dins el mateix sac una formatgeria que un hipòdrom, una tafona que un camp de polo és la trampa en què ens vol fer caure el Partit Popular i ho volem deixar molt clar.

Des del grup socialista estam d'acord i defensam que se suprimeixi la declaració d'interès general amb la finalitat d'autoritzar directament totes aquelles activitats que comportin una millora de la producció agrària... tant de la producció agrària com de la seva comercialització, però només en aquests casos. Volem que una formatgeria, una tafona, una botiga de venda directa o una sala de desfer o fins i tot de matar vinculada a una explotació agrària pugui autoritzar-se sense la necessitat de la declaració d'interès general.

Volem simplificar al màxim la tramitació administrativa als pagesos, a aquells que lluiten per incrementar la seva producció agrària, però al que ens oposam frontalment és a obrir indiscriminadament les portes amb l'excusa d'una millora de l'explotació agrària a agroturismes, camps de polo, hipòdroms o refugis. Aquests usos vénen condicionats i estan regulats per la normativa urbanística i així volem que continuï sent.

Davant el camí emprès per part del Partit Popular els socialistes feim unes propostes diferents, donam solucions diferents, feim una aposta de canvi. Els socialistes proposam que es defugui de les plusvàlues urbanístiques com a solució de partida i que s'aposti realment per incrementar la renda de les explotacions a partir de l'increment de la seva productivitat i millorar alhora la competitivitat del conjunt del sector.

Els socialistes volem que aquesta llei agrària sigui sobretot agrària. Volem que aquesta llei fixi estratègies que reportin al sector agrari increments de productivitat, que els faci més competitius per així aconseguir elevar la renda agrària. Aquesta llei ha d'acompanyar el sector agrari als seus, amb els seus problemes agraris i sabem que per açò és necessari incrementar el valor afegit de la producció, apostar clarament per la qualitat, reforçar les estratègies de comercialització i estalonar clarament el cooperativisme.

Hem de voler competir amb els productes forasters sobre la premissa de la qualitat, no de la quantitat, perquè malauradament sempre hi haurà regions del món que per mà d'obra, dimensions, climatologia o estructura productiva seran capaços de posar al mercat productes més barats que els nostres i és d'acord a aquesta idea, de com guanyar competitivitat amb productivitat, de com plantar cara als productes i preus que ens vénen de fora que s'hauria d'haver redactat aquesta llei agrària i que ja hem vist que no és així com s'ha fet.

Per açò mateix des del grup socialista hem presentat 160 esmenes a aquest projecte de llei, 160 esmenes que rallen d'agricultura, de ramaderia, de comercialització, de producció, 160 esmenes que marquen unes línies estratègiques diferents a les que vostè ens proposa perquè cerquen bàsicament l'increment de la productivitat, de la millora de la producció, de la rendibilitat de les explotacions agràries.

Els proposam primer de tot declarar com a sectors de prioritat estratègica els sectors de la ramaderia i de l'agricultura ecològica i, per què aquests dos?, perquè la liberalització de la quota lletera que es produirà dia 1 d'abril de 2015 suposarà una reducció del preu de la llet que farà perillar la viabilitat de moltes explotacions de les Illes i no ens podem permetre que es continuïn tancant més finques.

El sector lleter de les Balears reclama un pla de reconversió i reestructuració, necessita reorientar la seva producció cap a productes de valor afegit com ara el formatge o substituir els seus caps de bestiar per bestiar de carn. Sabem que moltes d'aquestes explotacions no ho podran fer totes soles, necessitaran del suport de l'administració, faran falta plans d'enfortiment del sector porcí o boví que impulsin l'I+D+I, que posin en valor races pròpies com el porc de Mallorca o la vaca vermella de Menorca, serà necessari que gestioni bé els recursos dels escorxadors i no com ara que el Govern només es preocupa d'ajudar l'escorxador de Palma castigant d'aquesta manera la resta d'escorxadors de les Balears.

I res, res de tot açò, senyores d i senyors diputats, surt al projecte de llei que estam tramitant, és més, saben quina és l'alternativa, segons aquesta llei, a la ramaderia? El Partit Popular ens diu que el sector equí substituirà al sector ramader. De veritat algú pot creure que el cavall és una alternativa real, un substitut econòmic a la vaca, al porc, al be d'aquí a les Balears? Ningú amb una mica de seny o de coneixement del sector respon afirmativament a aquesta pregunta.

I proposam que l'agricultura ecològica sigui també un sector estratègic i ho feim perquè és un dels sectors amb majors marges de benefici i que millor competeix amb els productes forasters, un sector que en varietats locals, pròpies de les nostres illes, necessita de menys aigua i de menys energia, el que fa que els seus costos fixos siguin menors i en canvi, per la seva qualitat tenguin preus més elevats.

Per açò és necessari fomentar decididament la producció local i les seves varietats, impulsar els canals curts de comercialització, reforçar el CBPAE i fixar noves fórmules de relació entre pagesos i administració, com ara el contracte de bones pràctiques agràries que proposam a les nostres esmenes. I de tot açò tampoc no se'n parla gens en aquest projecte de llei. Hauríem volgut veure una aposta directa per a l'enfortiment del cooperativisme agrari, perquè de la seva fortalesa depenen en bona mesura els marges en les compres, les estratègies d'exportació, la capacitat de tenir una bona xarxa de comercialització. Hauríem volgut veure com el foment de la inversió, de la promoció, de la formació en els àmbits cooperatius impregnaven aquest projecte de llei o com les cooperatives s'asseien també a les meses i als òrgans col·legiats tal com hi ha a les organitzacions; i en canvi s'ha rallat ben poc del cooperativisme agrari en aquesta llei agrària, però n'hi ha més perquè li proposam que siguem valents i que declarem les Balears, per llei, territori lliure de transgènics. Si apostam de veritat per la qualitat, si volem competir amb força i diferenciar-nos dels productes forasters hem de garantir que el que es cultiva i es mata a les Balears sigui de màxima qualitat i garantia per al consumidor.

Els proposam no permetre la plantació de productes transgènics a les Balears. Garantir que aquests no afectaran els cultius locals. Els proposam que siguem pioners a tot Espanya. De fet, a molts de països del nord d'Europa ja ho han aprovat amb prou bons resultats.

Propostes totes encaminades a incrementar la productivitat i la qualitat dels nostres productes, proposades com ara l'aprovació d'un pla de regadius amb recursos de l'Estat que permeti doblar la superfície conreada a les Balears. És la quantitat d'aigua que permet incrementar exponencialment la producció de les nostres explotacions i aquí en tiram una bona part a la mar sense aprofitar-la i, el que encara és pitjor, la tiram a la mar mentre aquest projecte de llei empeny a continuar sobreexplotant uns aqüífers amb alts continguts de nitrats i clorurs que acabaran en aquest pas per contaminar-se tots i a la llarga ho pagarem molt car.

I així podríem continuar. Podríem continuar qüestionar-nos els plantejaments d'aquest projecte de llei agrària que ens fa retrocedir en la qualitat de la producció animal, l'exemple més clar és el que pretén que una part del control sanitari ja no estigui en mans de les administracions sanitàries, que són les que han de vetllar per la salut dels consumidors, sinó que estigui en mans de la Conselleria d'Agricultura que és la que defensa els productors.

Vostè proposa una cosa que no es fa en tot Espanya i nosaltres els deim ben clar: no pot haver-hi dubtes sobre la qualitat sanitària dels aliments que aquí produïm i vostès amb aquesta llei la generaran. Però n'hi ha més, de passes enrere, ho són per exemple la decisió de crear vedats d'esclata-sangs o d'espàrrecs, a partir d'ara només qui tengui doblers i pagui podrà anar-hi, i es deixaran fora els jubilats, els ciutadans de carrer, rompem lligams amb la terra, amb la gent del poble i ens carregam tradicions ancestrals que es perden amb els segles.

"És igual", ens diu el conseller. Ho hem de mercantilitzar tot, i mentre ho feim a poc a poc el camp va defallint, com també sembla que li és indiferent el procés gradual de privatització de camins rurals que sempre havien estat públics. Aquesta llei agrària hauria d'aturar la privatització d'aquests camins i recobrar titularitats que sempre havien estat públiques i, en canvi, aquest projecte de llei tampoc no ho fa.

I vaig acabant, senyores i senyors diputats, i ho faig incidint en la reflexió que ha motivat tota la meua intervenció: aquesta llei agrària ha de servir per defensar i estalonar el pagès, per ajudar aquells que lluiten a treure el màxim partit a la seva producció agrària i no ha de servir per generar plusvàlues als que persegueixen incrementar els preus del sòl rústic.

Si aquesta llei no afronta la liberalització de la quota lletera, ni la necessitat d'incrementar els regadius, ni l'estratègia de competir amb els productes forasters, si aquesta llei no aborda la necessitat de sumar esforços de tots, d'impulsar seriosament el cooperativisme, aleshores de ben poc haurà servit aquesta llei als pagesos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 9520/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 8525/14, agrària de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari MÉS i per un temps de quinze minuts, per defensar l'esmena, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom, bon dia als pagesos, bon dia al sector (...), bon dia als cooperativistes. Jo no som pagès, faig de misser, però de malnom som pagès. El meu padrí a Sant Joan era pagès, mestre pagès i el seu germà vos va fer de mestre, l'Amo en Biel Mena, eh?, en Joan mestre pagès, idò bé, l'amo en Biel, ni jo, ni el meu padrí, ni mon pare no hem vist mai cap pagès jugant a polo..., i n'hem vist molts de pagesos, poden jugar a polo, però no juguen a polo els pagesos, Sr. Biel Mena. I ho deim perquè el Govern s'ha omplert la boca que aquesta llei era per defensar els pagesos i l'agricultura, però en realitat el que fa aquesta llei -entenen nosaltres- és promoure actuacions urbanístiques i qualsevol altra activitat econòmica que es vulgui desenvolupar en sòl rústic -i el polo és l'exemple més paradigmàtic, per exagerat, Sr. Conseller- com a alternativa a l'activitat agrària pròpiament dita, sobre la qual -entenen nosaltres- acabarà provocant la seva substitució i desaparició, Sr. Conseller. Som davant un suport fictici a la pagesia.

Aquesta llei agrícola en té molt de ser llei de sòl rústic que el Govern no ha gosat posar damunt la taula i no ha gosat posar-la damunt la taula perquè urbanitzar afortunadament, Sr. Conseller, està molt mal vist, crea moltes antipaties, fins i tot en molts dels seus. Els pagesos no juguen a polo, Sr. Conseller.

Coincidim amb el diagnòstic del Govern pel que fa a la situació de la pagesia, una situació crítica i moribunda. Del 2000 al 2009, la rendibilitat de les explotacions agràries balears en relació amb l'espanyola ha baixat un 40%, moltíssim. Durant anys i panys s'ha deixat de banda imaginar l'agricultura com a activitat econòmica. Els doblers que sempre cerquen rendibilitat han anat cap a la construcció i cap al turisme. Efectivament, coincidim amb el Govern en això, però no coincidim quant a la recepta, Sr. Conseller. El Govern ha tirat cap al recurs fàcil, el recurs de sempre, l'urbanisme, pega mà del territori, és un clàssic.

Es parli del que es parli en aquestes illes, en aquesta tribuna sempre acabam parlant d'urbanisme, quan parlem dels hotels, reconversió hotelera, suposa més edificació, amnisties urbanístiques, no anar a cercar els doblers a Madrid que hem de menester per a les zones madures, no, urbanisme. Parlem de comerç i tornam pegar a urbanisme, es varen carregar la disposició addicional quarta de la llei, la qual permetia o impossibilitava grans superfícies a noves urbanitzacions, un altre gol al petit comerç, Sr. Conseller.

Però és que fins i tot, si es parla del Mallorca, del Mallorca club de futbol, acabam parlant d'urbanisme; el Sr. Grande, va parlar de quatre torres; el Sr. Serra, tenia un projecte urbanístic per al Lluís Sitjar, una inversió israeliana.

El Govern torna posar mà a l'urbanisme, com ja ho ha fet amb l'oferta hotelera, amb les amnisties urbanístiques, amb el comerç, com a única eina per solucionar els problemes que tenim de futur i també dels pagesos. El territori, el paisatge és la nostra matèria primera, és el nostre tresor més preuat; cada pam de terra, cada quarterada que ens queda sense urbanitzar, Sr. Conseller, l'hem de defensar amb carn i ungles, ens hi va el nostre futur.

Crítica urbanística a la llei, Sr. Conseller. Amb aquesta llei no hi ha paràmetres urbanístics, amb aquesta llei no hi ha sòl rústic protegit, qualsevol ús edificatori relacionat amb l'agricultura, entès de forma molt laxa, queda fora del planejament urbanístic. Així, queden fora dels controls urbanístics i de la necessitat de demanar interès social ni més ni manco que camps de polo, Sr. Conseller, camps de polo, article 59.2 de la Llei agrària; granges escola, museus, refugis de casa, agroturismes, plantes de generació elèctrica derivades de la biomassa, tot això queda fora. Qualsevol edificació relacionada amb l'agricultura serà possible si així ho estima la Conselleria d'Agricultura, Sr. Conseller, per damunt d'ajuntaments i consells.

Explotació agrària preferent -sí, sí, Sr. Conseller-...

(Remor de veus)

... de planejament d'ajuntaments, Sr. Conseller, bé, podrà incidir, supòs que podrà intervenir ell després, si vol intervenir, Sr. Conseller, no?

Explotació agrària preferent, això és un colador, Sr. Conseller, crea una categoria nova que és un autèntic colador; el concepte "preferent" sembla que hauria de tenir caràcter especial, restringit, només preferents podran gaudir d'uns drets a privilegis, aquesta és l'etimologia de preferent, però, alhora, juntament amb les explotacions agràries preferents, es manté la prioritària, que aquestes sí que són restringides, aquestes sí que estan molt limitades, aquestes sí que són realment per als pagesos professionals. I quina diferència hi ha entre prioritària i preferent? Quina és la diferència?

(Remor de veus)

Idò, m'ho podreu explicar. Quina és la categoria i quin és el gènere?

(Remor de veus)

Escolti, ara em toca a mi, Sr. Conseller.

En realitat, es crea una nova categoria sota un eufemisme preferent en què es vol amagar la realitat, que és que es tracta de qualsevol explotació agrària. I així, el que hauria de tenir un caràcter excepcional, preferent, en realitat és genèric. Un autèntic colador, ja que propicia l'establiment de societat *ad hoc* en les quals n'hi haurà prou que el 50% dels socis sigui un agricultor professional, un de dos. I ja tendrien tots els avantatges de la llei, de tal manera que el règim de permissió o ultrafacilitador front a les restriccions serà el que més s'aplicarà, així, amb l'excusa de ser titular d'una explotació agrària preferent, per la selecció d'aquesta preferència quasi tot passarà a ser permès: si un vol fer un camp de polo, un agroturisme, una granja escola, n'hi haurà prou que faci figurar un pagès com a propietari del 50% de la societat, d'SL, i muntarà el camp de polo, després no sabem què passarà amb aquest 50%, un autèntic colador.

I aquí volem fer una reflexió sobre el camp de polo, Sr. Conseller. La llei d'agricultura considera com a prioritari el sector equí, i ens hem de demanar: per què el sector equí i no el sector boví o el sector porcí? Jo li contestaré, Sr. Conseller, la resposta és que amb els porcs i amb les ovelles no es pot jugar a polo, per tant no interessa. I si hi ha un sector clau a Balears és la ramaderia del porcí, les sobrassades, llonganisses, botifarrons, camallots, aquest hauria de ser prioritari, Sr. Conseller.

Toca dos temes essencials del consens urbanístic balear, les dues quarterades i els ANEI. Les dues quarterades: serà possible fer edificacions de nova planta per sota dels 14.000 metres en explotacions agràries preferents, sí, Sr. Conseller. Va costar molt arribar a aquest consens de les dues quarterades, però és que, a més a més, resol un problema que des de bon començament hem plantejat; és a dir, es podrà construir ara una

caseta de 150 m², per venta directa o transformació, bé, i què passa després? Vull dir, què passa una vegada construïda la caseta de 150 m² dins un quartó, perquè la llei no distingeix si tu tens 40 quarterades o un quartó, pots fer 150 m², què passa després quan el pagès es jubila, què fem amb la caseta, què en fem? O un senyor que diu: ara em dedicaré a fer de pagès i construeix una caseta de 150 m², per venta directa, ja té la caseta feta; i després s'adona que el camp no li agrada, què fem amb la casa? La tombam? I si la ven a un altre, aquest la podrà emprar o no la podrà emprar? Què en fem d'això, Sr. Conseller?

No em sap greu que s'enfadi, però jo li dic el que hi ha.

(Remor de veus)

Sr. Conseller, i moltes vegades, i no només l'he llegida -perdoni-, no només l'he llegida, sinó que davant la seva complexitat m'he assessorat amb tots els urbanistes que m'han pogut aconsellar i els pagesos i agrícoles, Sr. Conseller.

Jo, Sra. Presidenta, sí, sí, és que em talla el meu relat, em sap greu, però em talla el relat.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, vostè tindrà la intervenció posterior, a la qüestió incidental.

(Remor de veus)

EL SR. MAS I COLOM:

És que és ver, em costa concentrar-me, Sr. Conseller, i jo vull fer el debat amb vós, però si m'ho permeteu, primer ho explicaré i després parlaré. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, li he aturat el temps, pot continuar quan vostè vulgui.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, moltes gràcies, Sra. Presidenta.

L'ANEI. L'ANEI és el consens, és la nostra constitució territorial, fa 25 anys que vàrem arribar a aquest consens, que aquest 40% del territori no el tocaríem, era sagrat, Sr. Conseller. Idè fins ara era necessària, com a mínim, la declaració d'interès social, per poder fer dins ANEI segons quines construccions. Ara, per exemple, un camp de polo, no serà necessari, serà suficient la llicència de l'ajuntament i l'autorització de la Conselleria d'Agricultura, Sr. Conseller. És a dir, es podrà fer un camp de polo dins un ANEI, sense declaració d'interès social, un camp de polo dins un ANEI!

Em voleu dir, Sr. Conseller, què té a veure això amb l'agricultura? Què hi guanyen els pagesos?

I no abord el tema de fons, els temes de fons, Sr. Conseller, són dos: els costos d'insularitat i el tema de l'agroindústria, Sr. Conseller. Aquests són els temes de fons estructurals de l'agricultura; l'agricultura no és competitiva perquè té uns costos d'insularitat molt elevats, Sr. Conseller. És a dir, miri, els pinsos ens costen un 45% més, el gasoil un 5% més i els fertilitzants un 20% més. I com s'arregla això? Amb el REB i amb el POSEI, (...) insularitat davant l'Estat i davant la Unió Europea, Sr. Conseller.

Però del REB no en sabem res, havia d'estar en vigor des del dia 1 de març d'enguany i simplement tenim un estudi de la Universitat, de 20.000 euros, dins un calaix, res pus. Del POSEI -res pus, senyor-, del (...) davant la Unió Europea, l'únic que tenim és un estudi que es diu *La agricultura de las Illes Balears en peligro de extinción, SOS*, no ho he trobat en català, del 2012, del reconeixement dels costos d'insularitat res de res, Sr. Conseller.

Aquest és un problema estructural i el Govern s'ha mostrat incapaç de fer res, més enllà d'aquest estudi i a pesar que a Madrid governen els seus, Sr. Conseller. És difícil, ho sé, però no han fet res.

L'altre problema estructural, l'agroindústria, és bàsic l'agroindústria. L'agroindústria és la clau de (...) de l'agricultura i ramaderia, la indústria produeix alts valors afegits i ajuda a fixar una agricultura i ramaderia al territori. El cas paradigmàtic és la indústria formatgera menorquina, una indústria formatgera potent ajuda a fixar una ramaderia vacuna important a Menorca. L'agroindústria a Balears només representa un 1% del PIB balear, és poc competitiva i rendible, a causa dels sobre costos generats per la insularitat. Idè el Govern tampoc no ha fet res sobre l'agroindústria, no tenim pla industrial, no tenim política industrial, no tenim llei industrial.

L'únic sector econòmic que no va créixer el 2013, Sr. Conseller, va ser el sector industrial, va baixar un 1,3%. Enguany, el 2014, anam igual, el darrer informe del Govern diu: "L'índex de producció industrial a les Illes Balears manté la tendència decreixent del mes d'agost i varia un menys 6,6% respecte del mateix mes del 2013. Així les coses, l'arxipèlag balear és la comunitat autònoma amb una taxa interanual més negativa després de Galícia." Aquests són els temes estructurals, Sr. Conseller, que s'haurien d'abordar, el tema dels costos d'insularitat que tenen els pagesos, els quals fan una agricultura molt poc competitiva, i el tema de l'agroindústria. Tenir una indústria potent, això dispararia i ajudaria l'agricultura, això és.

Ara, costa, és difícil i suposa invertir-hi molt. Pegar massa a la rendibilitat urbanística és el més fàcil, Sr. Conseller.

Per altra banda, Sr. Conseller, aquesta llei és una llei poc respectuosa amb els consells insulars, és uniformitzadora i molt recentralitzadora. Els de Formentera han pegat el crit al cel, Sr. Conseller. Tampoc no té en compte el moviment cooperativista i l'agricultura ecològica, de gran futur comercial en aquesta Europa urbanita, amb un alt nivell de consciència mediambiental.

Bones consideracions. Sr. Conseller, entenem i acceptam que la llei -intentaré expressar-me bé, escolti bé-, entenem i acceptam que la llei doni facilitats per a la venda directa i la instal·lació d'indústries agroalimentàries, de fet el nostre grup polític sempre ha votat a favor de les declaracions d'interès general sobre agroindústries, sempre ho hem fet, per tant sempre.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, per favor, tindrà el seu temps d'intervenció.

EL SR. MAS I COLOM:

No, Sr. Conseller, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, quan vostè vulgui.

EL SR. MAS I COLOM:

En això hi podem estar d'acord, Sr. Conseller...

(Remor de veus)

En això hi podem estar, Sr. Conseller. Miri, si, per una banda, no tocam les ANEI, miri què li dic, si no tocam les ANEI, 1); si ens llevam els camps de polo, 2), i llevam la histo... -sí, sí, és que els camps de polo és l'exemple més exagerat d'això: què fa un pagès jugant a polo?

(Remor de veus)

No, perdoni, és que hi és: article 59.2, és que, Sr. Conseller. I jo li dic: si llevam els camps de polo, si llevam el tema de les ANEI, no tocam les ANEI, i les explotacions agràries preferents, nosaltres, nosaltres donarem suport i donarem la mà al Govern en aquest tema de la Llei agrària, pel que fa a ajudar als pagesos, donar facilitats per a la venda directa i la instal·lació d'indústries agroalimentàries. Nosaltres donarem suport, miri, ens comprometem aquí públicament, si vós us comprometeu a llevar els camps de polo, 1), no tocar les ANEI, sagrat, això és sagrat, i 3), llevar el colador de les explotacions agràries preferents. Si als pagesos de veres, explotacions agràries prioritàries, aquests, a aquests òbviament els hem d'ajudar amb la venda directa, indústria i transformació, Sr. Conseller.

Sr. Company, si vol impulsar el camp i els pagesos no ha de fer camps de polo, el que ha de fer i hem de fer entre tots és aconseguir un tracte just de les institucions espanyoles i europees dels enormes costos d'insularitat i creure i apostar per la indústria, també per la indústria agroalimentària.

Nosaltres, des de MÉS, creiem en la pagesia, té futur, és un sector econòmic bàsic i a més a més culturalment estratègic. Creiem en la indústria i sobretot creiem en aquest país el qual ha de tenir més competències, més poder polític per poder prendre les seves decisions que afecten directament la seva economia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'obre la qüestió incidental, per tant torn d'intervenció del conseller, Gabriel Company, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull començar, com no pot ser d'altra manera, saludant tots els representants del sector i demanar-los paciència, perquè avui tenim una esmena a la totalitat de la Llei agrària i realment el que fan és una esmena a la totalitat del sector agrari.

(Remor de veus)

En aquest aspecte vull començar i dir que no és vera que no s'hagi donat opció que els grups polítics poguessin participar, de la mateixa manera que tot el sector ha participat durant dos anys en la redacció, perquè hi ha tengut interès, també teníeu l'esborrany, l'endemà que el tengués el sector, el mateix esborrany el teníeu i se us va entregar aquí per part de la meva...

(Remor de veus)

... esborrany si et va millor, si amb això li ha d'anar millor, doncs no hi ha cap problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, no té cap tipus d'intervenció. Només li ha dit a ell, només li ha dit a ell.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

L'esborrany, el Sr. Thomàs, o a prop del Sr. Thomàs li vàrem fer arribar per part del meu gabinet. Per tant, de llavors ençà encara és l'hora, i jo una sèrie de vegades els ho he dit a tots, a veure, voleu que en parlem, teniu qualque cosa a comentar? I ben alerta a comentar-ho. Per tant, aquest joc polític està ja massa vist i jo els demanaria que no el fessin i menys amb una llei que també els he demanat sempre que s'hi sumassin, que no cercassin. I vostès fan uns esforços tremends per intentar veure com s'han de desmarcar, quan el que haurien d'haver fet és fer uns esforços tremends per fer sumar-s'hi, i no han volgut sumar-s'hi en cap moment.

Jo encara esper que vostè, Sr. Pons, m'hagi dit qualque cosa, i jo a vostè li he dit un parell de vegades i a gent del seu grup, d'acord?

Clar, jo quan llegesc l'esmena a la totalitat del Grup MÉS: perquè la Llei agrària és contraproductent als interessos generals de les Illes Balears. Mirau quina llei hem fet entre tots, és contraproductent als interessos generals de les Illes Balears, mai no m'ho hagués pensat. Això passa quan has d'entrar, quan tu veus els bous de dalt de tot, dius, tot va bé i l'agricultura és estratègica, aquí s'ha dit un munt de vegades que l'agricultura és estratègica, però ningú no ha donat una passa per fer-la realment estratègica, fins ara.

Però clar, ara els agafam amb el peu un poc canviat a alguns. I és una llàstima, perquè no hi hauran d'estar, haurien d'estar contents i sumant-s'hi.

El Grup Socialista, entre d'altres coses, diu que el projecte de llei agrària de les Illes Balears envaeix competències pròpies dels consells insulars; nosaltres tenim informes interns i externs, jurídics, que ens diuen que no. Hem parlat amb els consells insulars i, en general, amb Menorca i Eivissa totalment alineats, amb Mallorca, doncs pràcticament també, varem tenir una sèrie de temes que varem polir. I Formentera, és vera que fins i tot ens volia redefinir què és l'agricultura, i fins aquí podíem arribar, perquè està definida des de fa molt temps, per tant és vera que no hi varem entrar i els varem admetre un seguit d'al·legacions, però no totes.

Una altra cosa que em diuen és que el projecte de llei agrària, per tant, dir-los: no és vera el que vostès diuen en el primer punt del contingut de la iniciativa. El projecte de llei agrària, diu el PSOE de les Illes Balears, propicia l'extensió d'usos complementaris en sòl rústic, sense cap control administratiu. Fals, mentida, la segona mentida.

El projecte de llei agrària de les Illes Balears, els sectors estratègics agrícoles i ramaders no es veuen reflectits en relació amb el paper rellevant que li dona el sector aquí. No se l'han llegida en el començament, des d'un principi es diu que tota l'activitat agrària, tot el sector agrari és estratègic, i el que sí es fa és donar una empenta al sector aquí, perquè alguns el que diuen és que els que es dediquen al sector aquí són uns *señoritos* i no són pagesos, i això és fals i no li donen la importància que té. Aquí hi ha 19.000 caps, 19.000 caps i necessitaríem 50.000 hectàrees, això pràcticament és quasi tot el que es fa de farratge a les Illes Balears, per donar de menjar a aquests animals, per tant sí que té potencialitat, moltíssima. I no va en contra de cap altra de les ramaderies, cap ni una. Cercar això és cercar vuits i nous i cartes que no lliguen.

Una altra de les coses que ens diu el Partit Socialista és que el projecte de llei agrària de les Illes Balears és absolutament permissiu amb l'agricultura de transgènics. Escolti, el debat dels transgènics encara és polític, però científic no ho és gaire, per tant, científicament aquest debat, jo, que l'he viscut molt durant quinze anys, científicament hi ha prou consens, on no n'hi ha és políticament.

El projecte de llei... -ho dic, perquè arribarem a un moment que si el deixam entrar en aquest debat vostè em dirà que vol que tots els pagesos vagin amb un tractor verd, no vol que vagin amb el vermell, per tant els que tengueu un tractor blau o vermell, ho dic per no dir marques, llevau-los, perquè us demanaran que siguin verds, i això, fins aquí podem arribar. És a dir, per ideologia política o perquè a vostè li agradi més un color que l'altre.

El projecte de llei agrària de les Illes Balears, diu el PSOE: vol donar el control de la cadena alimentària al sector primari i no conca el bé comú. Ja ens agradaria, Sr. Pons, ja ens agradaria tenir el control de la cadena alimentària! Molt ens agradaria, però això per suposat no s'aconsegueix amb aquesta llei agrària, ni prop fer-hi.

I després també ens diuen que està ple de conceptes jurídics indeterminats. Bé, si em diu quins són, tal vegada els podem discutir, si n'hi ha qualcun d'indeterminat no hi ha cap problema per corregir-lo. Jo més aviat crec que o no els volen entendre o no els han sabut entendre.

I abans d'explicar-los el que realment du, els faré un poc de referència al que vostès han dit. Haurien volgut veure com es potencia el cooperativisme; miri, si no l'han vist és que no han llegit la llei agrària, una altra cosa és que vulguin que només hi hagi exclusivitat de cooperativisme, però si no han vist l'aposta que es fa pel cooperativisme o pel món dels joves o pel món de la dona és que no s'ho han llegit, s'ho llegeixin amb tranquil·litat.

Vostè em demana, o em diu que aquesta llei empeny a sobreexplotar els aqüífers; és que això és mentida una altra vegada, aquesta llei el que diu és que el sector emprarà les aigües depurades, sempre que sigui possible. I no ho sé, supòs que vostè no ho sap, perquè no és del sector, però aquí hi ha gent que ho sap perfectament, que a l'hora de produir determinades produccions els exigeixen, per exemple dins Europa, que no siguin regades amb aigües depurades, d'acord? Això per escrit. Per tant, nosaltres el que no diem és el que vostès volien fer i és llevar l'aigua als pagesos, les aigües de pou, on hi havia aigües depurades. Nosaltres el que diem és que es prioritzarà la utilització de les aigües depurades, però mai no se'ls llevaran les aigües netes, les aigües blanques, que és el que volien fer vostès, robar-los les aigües als pagesos. I això ja ho varen canviar amb el Pla hidrològic.

Bé, el tema dels aspectes sanitaris, m'ha de permetre que li digui: a quasi tota la Unió Europea es troba dins el departament d'Agricultura, no és dins el departament de Sanitat, aquí sí, aquí hi és perquè es va canviar a un determinat moment d'aquesta història, i d'això n'hem parlat molt al Ministeri d'Agricultura, a un determinat moment de la història, i va ser més per qüestions de picabaralles funcionaries que per altra cosa. Així va ser.

Els vedats dels esclata-sangs, ens carregam culturals ancestrals ..., miri, Sr. Pons, sap quin problema hi ha? Que vostè no ho deu tenir clar, clar, vostè a casa seva el seu pis deu saber que és seu, però es pensa que fora vila també és seu i fora vila no és seu, fora vila té propietat privada i les cultures ancestrals hi havia un temps que la gent que anava per fora vila era molt respectuosa i ho sabia el que hi havia i sabia qui era l'amo i qui era el senyor i qui era el propietari, però ara no és així, d'acord?, aquí es fan una sèrie, es donen oportunitat de vedats, però entre d'altres coses, sobretot, perquè la gent entra dins casa teva, cosa que no li faria gràcia que entrassin dins el seu pis, anassin a la cuina, es fessin un cafè amb llet i encara vostè els hagués de donar les gràcies. O li demanassin l'escriptura de propietat del seu pis, que passa avui en dia en la pagesia, i ho saben molts dels que estan asseguts aquí.

Clar, vostè viu fora de la nostra realitat, a vostè li ha tocat un debat que lògicament no el domina i ha de fer tot el que pugui, i jo ho entenc i jo li ajudaré si vol, a l'esprint li puc ajudar tot el que sigui per tal de treure la Llei agrària endavant.

(Alguns aplaudiments)

Vostè em parla de titularitat de camins públics que aquesta llei agrària hauria de dur, escolti, això és competència dels consells insulars i vostè ve i em demana... aquí m'acusa, a més, que entr en competències dels consells insulars i vostè em diu aquí que ho hauria de tocar. No és aquí que s'ha de tocar, escolti, això és una llei agrària, és una llei agrària, del sector agrari, em parla de quatre lletres... em parla d'una cosa que també em fa gràcia, de la plusvàlua. Efectivament, ho he sentit bé, PSOE, el Grup Socialista, no vol que els vostres terrenys valguin una peça de quatre, no volen que no valguin res...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... volen que no tengueu valor, els vostres terrenys han de valer res, zero, això demana el Grup Socialista...

(Alguns aplaudiments)

... que valguin zero. Per tant, us posarem a sobre totes les restriccions possibles per tal que valguin zero, perquè ells hi volen pasturar i hi volen pasturar, a més, de franc. Això és el que vostè demana.

Per tant, aquest tema nosaltres el venim patint des de fa molts d'anys i el venim reclamant des del sector, venim reclamant diverses coses, dignitat per a aquest sector, cosa que no s'ha fet gaire coseta mai. Val?

Què és un sector necessitat i vostè...bé, ha dit una sèrie de coses i que vol... i jo he apuntat bla, bla, bla. Els he sentit cinquanta mil vegades, jo i els que estan asseguts allà, parlar de tot això.

Bé, m'ha dit que volia arraconar les forces polítiques, escolti, no, és que vostès s'han arraconat tot sols, vostès no han fet ni una passa per dir vull parlar d'això i d'allò quan nosaltres els hem donat l'oportunitat.

Em diu que les ajudes mal compensades per l'administració autonòmica, que només vénen ajudes de la Unió Europea. Home! Per dignitat, per dignitat, no em parlin d'ajudes vostès que varen deixar 30 milions d'euros a pagar al sector, per dignitat, i varen eliminar la Conselleria d'Agricultura. Per tant, per dignitat haurien d'anar un poc més en compte i haurien de ser un poc més humils, eh?

(Alguns aplaudiments)

Efectivament, miri, jo per als pagesos, sap què vull? Jo vull que puguin viure de la seva activitat, però a la vegada també vull que el valor patrimonial de les seves finques sigui el correcte i que no es quedi ancorat a fa trenta i quaranta anys, això és el que vull, que és el que li passa a qualsevol tipus d'indústria. Un senyor posa una indústria, una fusteria, guanya doblers fent de fuster, però aquella nau guanya valor també, al cap de trenta anys no val el mateix que valia fa trenta anys. Idò, a la pagesia les quarterades per fer agricultura es paguen pràcticament al mateix preu, pràcticament al mateix preu. Aquí hem d'aconseguir llevar-li aquell valor urbanístic per fer una caseta, nosaltres no demanam això, no hem demanat en cap moment això.

Li vull dir, Sr. Mas, no se l'ha llegida, em pareix que és l'article 91.3 que deixa ben clar, no es poden fer habitatges amb aquesta llei, no volem saber res de fer... d'urbanitzar fora vila nosaltres, ara, una altra cosa és que necessitem les infraestructures necessàries.

Em dol que vostè també em digui, després hi entraré un poc més, em parli de construir en menys de 14.000 metres perquè avui hi ha assegut aquí el conseller Morro, que va ser qui va fer el Decret 147/2002, que molts bons resultats ha donat a la pagesia, i aquest és el que diu això que vostè diu, i nosaltres l'hem agafat íntegre i l'hem posat perquè està bé, és el que diu que en determinades situacions, i molt restrictivament, molt restrictivament, es poden baixar dels 14.000 metres quan siguin explotacions prioritàries, per exemple. Què ha passat aquests darrers dotze anys? Què ha passat? Allò dels 14.000 metres, no sé si ho sap vostè, supòs que tampoc, això la Llei del sòl rústic no ho deia, eh?, es va posar en el Decret 147/2002 per primera vegada, perquè per fer instal·lacions en el sòl rústic per part de pagesos la Llei del sòl rústic en cap moment no deia que hi hagués de ser a més de 14.000 metres. Per tant, es va posar una trava i nosaltres l'hem mantinguda aquesta trava, i només es va deixar una porta oberta per a explotacions prioritàries o altres explotacions professionals que això, clar, vostè supòs que tampoc no ho sap, però per ser explotació prioritària s'hi ha d'aferrar, eh?, això és presentar la declaració de renda cada any i demostrar que més del 50% dels seus ingressos vénen de la pagesia. Això no és tan bo de fer, en totes les Illes Balears en tenim 300, en totes les Illes Balears, i es controlen i es mantenen tot el temps.

Home!, vostè, Sr. Pons, em deia que han presentat 160 esmenes, és veritat que han presentat 160 esmenes. Miri, li diré, no hi vull entrar perquè serà el debat que fareu després, però perquè la gent entengui les esmenes que ens ha fet vostè, per exemple, m'han fet una a l'article 51.g) nosaltres deim, "... fomentar el desenvolupament de programes de millora genètica", i vostès ens posen, "... fomentar el desenvolupament de programes sustentables de millora genètica animal". Ho he

parlat amb els meus i miri que jo fa molt de temps que em dedic a això, no sé què vol dir això, m'ho explicarà supòs després. Això és el tipus d'esmena que m'ha presentat.

Una altra, "... fomentar els mètodes de producció ramadera convencional, integrada, ecològica i els específics de les Illes Balears potenciant l'ús de les noves tecnologies", això diu la llei, i vostès em demanen, la seva esmena és girar i dir el mateix, però posar davant "ecològica", després "integrada" i després "convencional". Bé, *el orden de los factores no altera el producto*, però si és un caprici tan gros, tan gros ho podem posar, diu bé el mateix, només que ens posa davant l'ecològica, després la integrada i després la convencional. L'ecològica pesa un 5% sobre tota la producció, nosaltres ho hem anat posant per importància, però bé, si és un caprici tan gros, no sé, podríem... però és que no millora res, també em sap greu haver-li d'acceptar una esmena que no millora res, que és un caprici.

Una altra diu, miri, vostè que m'ha demanat, i el Sr. Mas també, que està oberta, que pot entrar tothom i tal, escolti, Sr. Mas, allò que em demana el PSOE és eliminar preferents, que és precisament fer pedra angular on restringeix que no pugui entrar qualsevol dins el sector a aprofitar-se'n. Idò, em demanen que no, que sigui per a tothom. Avui en dia qualsevol persona s'apunta al Registre d'Explotacions Agràries amb una quarterada i ja està, ja té els mateixos drets que un que és pagès, quasi en el cent per cent. Nosaltres no ho volem això, precisament aquesta llei és restrictiva al màxim perquè se'n beneficiïn al màxim els pagesos. Si vostè no ha estat capaç d'entendre, i ara li explicaré un poc i intentaré allò que és la definició d'explotació preferent, vostè s'ha fet un embull entre les prioritàries que si no són preferents i tal, bé, jo intentaré... fins i tot s'ha embullat amb la SRM, la SRM és la Societat Rural Menorquina, això el Sr. Marc Pons ho toca haver de saber, ell és menorquí, i hi ha el pagès i el propietari, i a posta sempre hem exigít que un dels dos ha de ser el pagès, almenys, però per mantenir la SRM, per mantenir la Societat Rural Menorquina.

Jo entenc que és un món un poc complicat per a gent que no ho domina, que no ho coneix, però bé, també els demanaria que en lloc de fer asseveracions tan contundents, bé, almenys deixassin un poc una porta oberta a la possibilitat que no ho hagin entès o que no... o bé, o fins i tot de demanar-nos de què va.

Sr. Mas, jo crec que a vostè li agrada el polo, perquè només ha vist el polo, el polo, és a dir, en tota la Llei agrària només ha vist el polo i s'ha engatat de polo, i em sap greu haver-li de dir, ha agafat un gat de polo. Vull dir-li que no és el mateix de malnom ser pagès, com és vostè, que ser pagès de veritat i viure de la pagesia, hi ha moltes...

(Alguns aplaudiments)

I li ho dic ja que vostè vol utilitzar el malnom en aquesta cambra, ho dic amb un sentiment que, a més, li vaig dir, si jo apreciï a qualche professor dels que he tengut mai és el seu parent, el mestre "pagès", de malnom "pagès", el millor mestre possiblement que ha passat a la història de Sant Joan. Per tant, li tenc un reconeixement i estic content que avui l'hagi tret perquè em dóna l'oportunitat de reconèixer-li.

Miri, és una llàstima, Sr. Mas, que, a més, pertanyent al grup polític que pertany, no m'hagi parlat més d'agricultura i ramaderia i s'hagi quedat encallat dins el polo, de veritat. No tenc cap dubte que vostès sí que són una gent a la qual aquest món de la pagesia els interessa, aquest món de la pagesia els interessa defensar-ho, ho he viscut, a vegades coincidint amb els arguments i a vegades discrepant, però sí que he viscut... i crec que amb bona intenció vostès sempre han volgut ajudar aquest sector, però és una llàstima que no em parli més d'agricultura i ramaderia i no hagi estat capaç de trobar-ne més dins tota aquesta llei agrària, perquè és una llei que tots els pagesos i ramaders hi han trobat coses, tots. Com és possible que vostès no hi trobin quan realment els que entenen, hi viuen i han de sobreviure n'han trobat? Aquí qualche cosa ens falla, és a dir, aquí la societat política està desvinculada de la societat civil que representa els interessos de la pagesia realment, i això hauríem de veure si ho acostam. Per tant, jo els demanaria que fessin un esforç.

Vostè m'ha dit que això és un colador. Miri que ens hem passat hores perquè no fos un colador, miri que ens passat hores perquè estam cansats de veure com gent ve a aprofitar-se de la pagesia i dels pagesos, i aquesta és la pedra angular del que vostè no ha entès que és l'explotació agrària preferent. L'explotació agrària preferent no deixa entrar ningú que no faci realment agricultura i et diu que per ser explotació agrària preferent has de ser explotació prioritària, que això és una definició europea, per tant, més del 50% dels teus ingressos vénen de la pagesa i m'ho demostres sempre, o pagès professional, que és una cosa similar també, o després també defensam l'explotació més territorial, aquí què passa? Hi hem posat un capítol, aquí passa que per ser explotació agrària prioritària aquí hi pot haver un espavilat que vengui, contracti dues quarterades a fer tomatiugeres en regadiu i automàticament podria ser explotació agrària preferent. Nosaltres no ho volem, i a posta hem posat un mínim de 10 hectàrees en continu o 72 finquetes per aquí i per allà, perquè per fer això ja t'has d'espavilar, ja no és bo de fer, li diria que quasi és impossible. Un que vulgui aprofitar-se d'aquesta llei per posar un restaurant fora vila, com alguns han dit, que aquesta llei no ho permet o per fer comerços fora vila.

El Decret 147/2002 és el que vostè m'ha recriminat que nosaltres hem tornat a posar aquí a la Llei agrària, talment pràcticament, eh?, pràcticament talment. M'estranya que vostès mateixos, el mateix grup polític seu, fes aquest decret, que li dic que crec que ha estat bo per a la pagesia i que ha posat nivells que no hi havia a la Llei de sòl rústic, idò, m'estranya molt que ara em venguin vostès a afusellar-ho, quan, ja li dic, ha estat, jo crec, un decret que ha ajudat a la pagesia.

M'ha parlat del cost d'insularitat. Aquesta llei el reclama, el cost d'insularitat, davant les institucions europees i davant les estatals, però li diré una altra cosa, per primera vegada hem aconseguit, i això s'aprovarà si no hi ha res de nou a principis de desembre, que es reconegui la insularitat amb reials decrets i que, a més, es pagui aquesta insularitat, o els efectes negatius d'aquesta insularitat. I ho hem aconseguit nosaltres ara, i el pròxim bot ha de ser Brussel·les. I també amb el Pla de Desenvolupament Rural hi som, estam intentant aconseguir, perquè encara és prest per dir si ho haurem aconseguit, perquè a Brussel·les alguns ens diuen que sí i alguns que no, però crec que estam en bona línia per aconseguir neutralitzar aquests efectes negatius de la insularitat.

Una altra cosa que li he de dir, escolti, aquesta llei no permet construir absolutament res que no es deixàs construir d'aquí endarrere, no és veritat que deixem construir més, és que no és veritat, no, no és veritat. Una altra cosa és que potenciem que es puguin utilitzar totes les construccions que ja hi ha fetes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Val?, les construccions que hi ha fetes alguns de vostès s'estimen més que caiguin i estiguin en runes, com aquesta que feia ara "aaai", idò no, idò no, nosaltres no ho volem...

(Alguns aplaudiments)

... perquè segurament aquells que fan "aaai" no tenen res, els és igual, però nosaltres ens estimam molt més veure aquestes edificacions ben conservades i utilitzades d'acord amb el temps actuals, fent les coses que es puguin fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...i fent-les per a explotacions agràries preferents, per tant, per a pagesos que visquin de la pagesia o per a gent que faci realment agricultura. Això és el que nosaltres cercam.

(Se sent una veu de fons que diu: "ai!")

M'entén? I volem aconseguir un tracte just, nosaltres ho volem aconseguir el tracte just precisament, nosaltres intentam potenciar moltíssim el sector i estirar també, i crec que vostè també ho ha dit, tota la indústria agroalimentària, és un dels pilars d'aquesta llei, un dels pilars.

He començat per contestar-los un poc allò que vostès em diuen i jo els faré una pinzellada ràpida dels continguts d'aquesta llei. És una llei que dóna instruments, m'ho haureu sentit dir moltes vegades, dóna instruments al sector, no dóna subvencions, les ajudes i les subvencions vénen a través de la política agrària comunitària, i aquesta llei a posta la volem tenir aprovada per a 2015, en gener de 2015 ha d'arrencar perquè també arrenca la nova reforma de la política agrària comunitària i necessitam que estiguin les dues en vigor i es donin la mà, saben per què? Miri, no sé si ho he deixat allà o ho duc aquí, tenc un llistat... quatre o cinc empreses agroalimentàries,

aquesta indústria que tant em reclamava el Sr. Mas que hem de potenciar, en aquesta indústria tenim quatre empreses que han renunciat a la subvenció, subvenció europea, sap per què? Perquè no han pogut treure l'interès general encara, i duen dos anys, i hi han hagut de renunciar perquè els hem donat 18 mesos perquè així ens ho estableix la normativa europea, ens dóna 18 mesos per executar la inversió, i per aquesta mentalitat urbanita i urbanística que hi ha hagut, que ha fet normes que ens han encotillat a tots per igual, ha fet que gent estigui avui en dia perdent l'ajuda comunitària, i això fa que nosaltres no puguem complir tal vegada amb el cent per cent del Pla de Desenvolupament Rural, per mor d'això.

Per tant, aquesta és una llei que dóna instruments, dóna eines, damunt la taula hi haurà un càvec, hi haurà un tractor, hi haurà uns cultivadors, hi haurà una recol·lectora, cadascú que agafi el que hagi de menester i hi haurà algú que segurament no en sabrà utilitzar cap o no en voldrà utilitzar cap, però hi haurà gent que sí, i aquesta llei aquí, aquí dins aquesta llei dóna aquests instruments, els que la sàpiguen llegir i la vulguin explotar. Exigeix a l'Estat i a la Unió Europea el reconeixement del fet insular, com ja els he dit; dóna facilitats per a l'inici del desenvolupament de l'activitat agrària i de la complementària; obre la porta al desenvolupament d'activitat complementàries, agroturístiques, de diversificació agrària... escolti, és que això està definit a la Llei 19/1995 de l'Estat, estan, les activitats complementàries, estan definides, però és que a la Llei del sòl, de l'any 1997, d'aquesta comunitat també estan definides, i amb aquest camí, quan es varen fer els plans territorials, algú, algú va carregar les escopetes i va posar traves i traves perquè la Llei de sòl rústic, com li dic, deia que totes aquestes activitats complementàries no havien de menester interès general, però algú, amb mentalitat urbanita i urbanística, va decidir que les activitats agràries, idò també. Així haurem d'anar a besar la mà d'algú per demanar-li que, per favor, em doni l'autorització al cap de dos anys i mig, en alguns casos tres, quatre, cinc, sis i set anys de tramitació. I el que cerca aquesta llei és tot el contrari, el que es pot fer es pot fer i que es faci aviat i el que no es pot fer, no es pot fer.

Es defineixen clarament les activitats agràries i es crea la categoria d'explotació preferent, el que li he comentat, Sr. Mas. Què són explotacions preferents? Són les que ja tenen la condició de prioritària, l'explotació on un dels titulars sigui agricultor professional. Parlant de l'explotació rural menorquina, la SRM, deim que almenys el 50% ha de ser un pagès, un pagès prioritari o un pagès professionals, això vol dir que volem que es mantengui aquest equilibri dins aquestes societats, no volem que agafi cap força o que agafi preponderància una part sobre l'altra. I després el que li he dit abans, explotacions que generin en ocupació una UTA, una unitat de treball agrari.

Em sap greu perquè també és una... bé, és un argot que nosaltres els pagesos utilitzam molt i sabem perfectament que diu, però més o manco perquè es facin una idea, per aconseguir una unitat de treball agrari s'han de tenir aquestes 72 hectàrees en cereals, en ametllers, etc.

Els principals beneficis per a les explotacions agràries preferents quins són? Idò, els canvis d'usos d'edificacions existents, només per a aquestes que estan acotades i mai, mai per destinar a habitatge, això queda perfectament clar. La llei no tracta en cap cas l'ús d'habitatge, que es regirà per la normativa territorial i urbanística que li sigui aplicable.

La venda directa. La venda directa és un dels pilars d'aquesta llei, la venda directa ja es pot fer a dia d'avui, però en moltes situacions estava un poc de forma al·legal quasi, però està permesa i es considera una activitat agrària. Nosaltres hem lluitat perquè això es continuï considerant una activitat agrària dins la Llei agrària i no una activitat comercial, quan realment també es pot entendre com a activitat comercial.

En aquesta llei, a més, feim una altra cosa, permetem que explotacions agràries preferents, és a dir, pagesos que viuen de la pagesia puguin fer agrupacions i, per tant, fomentam el cooperativisme, un cooperativisme que és més comercial, de transformació i comercial que productor, i aquest és qui ha d'estirar el carro després del productor. Per tant, els que em dèieu que no heu vist aquí potenciació del cooperativisme, l'associacionisme, idò, sincerament, no veig on anam, una altra cosa és que vulgueu, ja dic, que hi hagi exclusivitat per a l'associacionisme. Escolti, no, som en un país lliure on tothom ha de poder viure i tan bé ho pot fer un senyor individual com deu senyors que estan en cooperativa. Aquí qui ha de defensar realment i ha de demostrar que el cooperativisme és bo és el mateix cooperativisme, no l'hem d'haver de defensar *por obligació*, per obligació haureu de ser cooperatives. Això és un mal que s'ha fet durant trenta anys i així estan les nostres cooperatives, així estan.

La consideració que tenim estratègica del sector equí, idò efectivament, per què hem fet, diguem, un apart per al sector equí? Idò l'hem fet perquè de diferents àmbits pareix que el sector equí no volen reconèixer que sigui una alternativa ramadera, i nosaltres aquí volem que quedi ben clar que sí que ho és, una alternativa ramadera, és una bona alternativa ramadera. Qui ho vulgui fer és una bona alternativa ramadera que cuida territori, que cuida paisatge i que dóna doblers; és una alternativa qui la vulgui emprar, però si vostè vol continuar amb les vaques pot continuar amb les vaques, no té cap problema ni un; de fet les estam potenciant amb unes ajudes que no vénen a través d'aquesta llei, que vénen a través d'altres, i perquè ho sàpiga -ja ho he dit en alguna ocasió- si ara rebien mig milió d'euros en rebran un i mig, a partir de l'any que ve les vaques, entre altres lògicament a Menorca, que és allà on hi ha el volum més gros.

Hi ha un compromís del sector amb el medi ambient. Fomentam la reutilització i l'ús d'aigües regenerades per a finalitats agràries; regulam la producció i la gestió dels subproductes de residus agraris, i per primera vegada també regulam la producció, l'emmagatzematge i la gestió dels fems. Això és una cosa que també és importantíssima; els pagesos o els ramaders que produeixin fems hauran de demostrar on han aportat com a adob aquell fems. Això no existia fins ara; per tant nosaltres també amb aqueixa llei volem que es doni compliment amb les màximes garanties mediambientals.

Una altra de les coses que es fan és un impuls decidit pel sector forestal com una activitat agrària, i aquí hi ha aprofitaments forestals per a fusta i no per a fusta. Per què? Bé, tots sabem què va passar fa quaranta o cinquanta anys, que es va aturar d'explotar realment els boscos i així ha anat, han anat creixent, han anat creixent de forma descontrolada. Per què?, idò senzillament perquè no hi ha negoci. A partir d'aquí amb aquesta llei, i de la mà dels col·legis d'enginyers agrònoms i forestals, sobretot dels forestals, el que hem fet ha estat donar les possibilitats perquè es tornin poder explotar els nostres boscos per transformar en biomassa i per tant en energies netes, i a la vegada als propietaris i als gestors que hagin de fer tota la cadena els surti rendible poder-ho fer.

Fomentam també els productes locals. M'han dit que no, i és que els productes de curt recorregut i els productes locals dins aqueixa llei també es fomenten. Es crea el catàleg d'aliments tradicionals de les Illes Balears amb l'objectiu de preservar i valorar el nostre patrimoni alimentari; s'inclouran també els aliments típics i tradicionals. Per tant no torn a entendre com em diuen que hem de fer això si ja s'està fent.

Fomentam la incorporació de joves i de dones al sector. Impulsam també i unificam el registre d'estadístiques; la veritat és que aquesta comunitat no està bé a nivell estadístic, les estadístiques les hem de millorar moltíssim perquè són fonamentals a l'hora de prendre segons quines decisions. Cream..., hi ha la creació d'un banc de terres, aqueixes terres que la gent no sap què n'ha de fer, idò es crea un banc perquè es puguin gestionar i qualcú les pugui sembrar. La declaració de zones catastròfiques. Cream uns agrocompromisos que reglamentàriament el Govern podrà establir mesures de suport i foment de compromisos de caràcter intersectorial. I també cream la Conferència sectorial de consellers dels consells insulars i el mateix conseller del Govern.

És a dir, és una llei que maldament no els agradi és una llei moderna, que permetrà que els pagesos i els propietaris puguin rendibilitzar la seva activitat i mantenir les seves finques; una llei que protegeix els recursos naturals, el medi ambient, el territori i el paisatge; una llei que pretén dignificar, i això és importantíssim, dignificar socialment el treball dels agricultors i dels pagesos i les pageses; una llei que vol deixar també ben clar que fora vila és propietat privada en la immensa majoria; una llei que no dóna ajudes ni subvencions sinó eines per impulsar l'economia i l'ocupació agrària; una llei que va en paral·lel amb el nou pla de desenvolupament rural i sintonitza amb la filosofia de la nova PAC; una llei que reclama el reconeixement i la compensació de la insularitat; una llei que pretén donar facilitats per a l'inici de l'activitat complementària i de l'activitat agrària; una llei que impulsa la rehabilitació i reconstrucció del patrimoni rural ja construït, fomentant i facilitant els canvis d'ús; una llei que en cap cas no tracta sobre la construcció d'habitatges, que es regirà per la normativa territorial i urbanística d'aplicació; una llei que manté l'esperit i la lletra de la Llei del sòl rústic de l'any 1997 i del Decret 147/2002; una llei que impulsa i facilita la realització d'activitats complementàries de diversificació agrària recuperant per al sector l'agroturisme, etc., i només per a explotacions agràries preferents; una llei que impulsa la creació

d'agroindústries com a motor del sector productor -també els he dit moltes vegades, sense tafones no hi ha oliveres, sense bodegues no hi ha vinya, sense magatzems que transformin l'ametlla no hi ha ametllers-; una llei que impulsa la producció local i els canals curts de distribució; una llei que impulsa i regula la venda directa per part dels mateixos productors com a activitat agrària o complementària; una llei que determina i regula el règim hídric així com la utilització de les energies renovables a les explotacions agràries; una llei que regula els productes derivats d'origen agrari i la seva utilització, així com la dels fems i purins i el compost d'origen agrari, amb major control sobre el seu ús; una llei que impulsa el món del cavall com a alternativa ramadera; una llei que impulsa la gestió i els aprofitaments forestals amb especial potenciació de la biomassa i que regula també els vedats de recursos silvestres; una llei que impulsa la formació, la recerca, el desenvolupament i la innovació, així com les estadístiques d'origen agrari; una llei que fomenta l'associacionisme i el cooperativisme agrari; una llei que impulsa el relleu generacional i la incorporació de la dona i els discapacitats al món agrari; i amb tot això que els he dit, sincerament encara no puc entendre que hagin presentat una esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Cinc minuts per rebatre'n quaranta-cinc d'intervenció. Intentaré ser esquemàtic en les respostes, Sr. Company.

El Sr. Company ha començat amb aquesta..., que li agrada a ell fer tant, allò d'amagar-se darrere el sector en el moment en què rep determinades crítiques, i diu que aquesta llei està consensuada. Jo no ho qüestiono, açò; sé que hi ha un cert acord; però hem de ser conscients que aquest acord parteix de les exigències que fa el conseller Company. Jo li dic, li plantejam si estan d'acord a fer un pla de reestructuració del sector lleter, que hi hagi recursos per veure com afrontam la quota lletera; els ho ha proposat, açò, a vostès? D'acord. No, no, és que açò podria estar en aquesta llei. Per tant sí, hi ha certs acords, i jo li dic, home, és que si ens hagués cridat a nosaltres, és que si hagués estat disposat a assegurar amb nosaltres, Sr. Company, llavors hi hauria hagut més possibilitats d'ampliar aquests acords i de reforçar més el sector agrari, per suposat que sí.

Quan es barallava amb la Sra. Salom pel tema de les competències i quan també ho feia amb el sector hotelier, nosaltres telefonàvem el Sr. Company i li demanàvem que per favor ens passés la llei, l'esborrany de llei. La resposta és que com que canviava tan de veres s'havia estimat més entregar-nos-el en el moment en què estava tancat. Aquesta és la realitat, Sr. Company, telefonades des del grup parlamentari per demanar precisament aquesta informació, i que vostè a la reunió de totes les forces polítiques després va comentar. Per tant aquesta és la realitat, Sr. Company, hauríem volgut un acord

molt més ampli en qüestions que haguessin reforçat molt més el sector agrari, i malauradament no hi són.

I li hem fet algunes propostes, jo em sum a la reflexió que feia el Sr. Mas i també li feim ara. Vostè no ha contestat: està disposat a suprimir la declaració d'interès general per a una tafona, per a una formatgeria, però en canvi a demanar-la per a un camp de polo? Tancam un altre acord tots junts?, defensam de ver el sector agrari i arraconam el camp de polo, Sr. Company? No ho ha contestat aquí, açò, eh?, n'ha fugit, i per tant hauríem ampliat tots l'acord, hi seríem tots i donaríem estabilitat tots de cara al futur. No sentim les seves respostes.

Em critica el Sr. Company dient que bé, jo visc a Es Mercadal i que per tant no en sé gaire, d'açò, i jo li dic que segurament té raó i que possiblement aquest sigui un dels problemes grossos que té el conseller Company, i és que du vint anys a primera línia, vint anys a primera línia, marcant i condicionant decisions governamentals, per al que és bo i per al que és dolent...

(Remor de veus)

Sí!, sí!, les hem viscudes. A Menorca, a Menorca, empenyia que s'enduguessin les vaques perquè hi havia retards en els pagaments del Proagro, ens en recordam, d'aquestes qüestions, sí, les hem viscudes, sí, Sr. Company. Si açò no és bo ni és dolent. Sí, Sr. Company!, si açò no és bo ni és dolent. Sr. Company, açò no és bo ni és dolent. Jo ara el que sí li dic és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Company, vostè podrà intervenir després.

EL SR. PONS I PONS:

...mentre vostè, en aquests darrers vint anys, Sr. Company, mentre vostè en aquests darrers vint anys reclamava pagaments immediats de Proagro, provacum, tot aquest tipus d'ajudes, mentre vostè feia tot açò i pressionava -jo açò ho puc entendre-, quan ha arribat a la conselleria els ha llevat tots. Sí, el Proagro, el provacum, el proporc, llavors certificades, campanyes de sanejament, campanyes de prevenció, sembra d'arbres, beques d'investigació... Ara les ajudes no són necessàries. A Campos vostè explicava que aquelles explotacions que no siguin rendibles hauran de tancar, s'han acabat les ajudes, i jo li dic, home, açò no consona per res amb el que havia defensat vostè durant vint anys quan era a l'altra banda. I ara li torn a dir i li torn a demanar: falten sis mesos perquè acabi aquesta legislatura, Sr. Company, sis mesos; tot indica que hi haurà un canvi de govern, i si no hi ha un canvi de govern sembla que punts davant del president Bauzá no n'ha fet gaire com perquè pugui seguir; què succeirà després?, tornarem a demanar i reclamar al Govern el provacum, el proporc, el Proagro?, i ficarem tota aquesta pressió que vostè ha fet en moments determinats?

Home, jo crec que hauríem de ser un poc més seriosos, Sr. Company, a vostè li ho he de dir, i li ho he de dir quan resulta...

(Alguns aplaudiments)

...que posa en qüestió les feines que fins ara s'han desenvolupat. Fins i tot crec que si és honest hauria d'haver explicat també no només l'herència que vostè es va trobar sinó l'herència que la Sra. Moner va deixar: 9 milions de provacum compromesos al sector i que va resultar que no eren a cap partida pressupostària, 6 milions d'euros del proporc, 14 milions d'euros de camins rurals..., tot sense partides pressupostàries que el president Antich, sense fer la demagògia que hem sentit aquests tres anys aquí de l'herència rebuda i l'herència rebuda, i vostè açò ho sap molt bé, el president Antich d'una manera discreta va anar solucionant cada un d'aquests problemes.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per tant d'aquestes qüestions, Sr. Company, n'hauríem de ser conscients.

(Més aplaudiments)

Diu... Vaig fent algunes qüestions d'aquestes, vaig responnent. He explicat també les propostes que no sabem si ens acceptarà el conseller Company o no. *La agricultura de las Islas Baleares en peligro de extinción*; Sr. Conseller, document de 2012, fet pel conseller Company; *¿por qué la agricultura de las Baleares no funciona?*, el primer punt: *el elevado precio de la tierra, fruto de la presión del mercado inmobiliario*.

(Remor de veus)

Clar, quan nosaltres li deim que no estableixi camps de polo, hipòdroms, activitats en sòl rústic, està incrementant immediatament el preu de la terra, que vostè ha dit que era -vostè mateix, eh?- un dels problemes que suposaven un deteriorament a l'hora de fer avançar el camp de Mallorca, de Menorca, Eivissa i Formentera. I nosaltres hauríem volgut, Sr. Company, li ho havíem demanat, que hi pogués haver aquí mesures directament per fer front a aquestes qüestions.

Del sector aquí vostè mateix s'ha contradit. Nosaltres no li deim que el sector equí no pugui ser estratègic, no en tenim cap d'inconvenient, si parlem de cavalls per als pagesos, cap ni un; el que li demanam és: i per què el sector ramader no ho pot ser?, per què el sector de l'agricultura ecològica tampoc no ho pot ser?, per quin motiu vostè es nega a açò? I a la llei, article 58.1, diu: "El sector equí es considera una prioritat estratègica de la política agrària a les Illes Balears perquè es considera una vertadera alternativa a la ramaderia"; la liberalització de la quota lletera és l'any que ve, l'alternativa és el sector equí. I jo li dic, Sr. Company, que siguem valents, ajudem als pagesos que d'aquí a un any ho passaran malament, perquè a Europa els alemanys, els francesos, els holandesos rebentaran el preu de la llet; s'han acabat les quotes lleteres, podran produir tot el que vulguin, i quan un pot produir tot el que vulgui, i nosaltres jugam aquí en condicions desfavorables perquè no tenim la seva climatologia ni la seva estructura agrària, llavors han de fer alguna cosa, i si la resposta és la que va donar vostè a Campos dient que qui no és rendible que tanqui, és el pitjor plantejament

que hi pot haver, i així ho entenem nosaltres, que hi pot haver per part d'un conseller.

Hauríem volgut, Sr. Company, la possibilitat, i esperam, encara tindrem una segona rèplica de cinc minuts més, l'oportunitat de poder..., que ens pugui en tot cas dir si accepta algunes d'aquestes propostes. Creim que són molt sensates, moltíssim. Esperam en tot cas poder ampliar aquest acord on tots ens voldríem sumar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Sr. Conseller, ens heu fet trampa, eh? Heu fet trampa. La incidència és per contestar-nos a nosaltres, no per explicar la llei, però bé, anem a...

Jo no som pagès, però som pagès de malnom, i el meu padrí, que durant 32 anys vaig viure amb el padrí, em va transmetre l'orgull de ser pagès, em va transmetre què és ser pagès i aquest enorme tresor que tenim nosaltres, Sr. Conseller. Per tant és vera que faig de misser però estic ben orgullós del meu malnom, de l'ofici del meu padrí i dels meus avantpassats, i m'ha de transmetre aquest esperit, Sr. Conseller. Estic content que el meu parent també li pogués ensenyar a l'escola.

Sr. Conseller, jo li demanaria un poc d'humilitat. Quan vostè aquí dalt diu "miri, jo l'ajudaré, no ha estat capaç d'entendre", Sr. Conseller..., i és un tema que aquest govern crec que en peca, de falta d'humilitat; és a dir, aquesta humilitat és bona, pensar que l'altre també pot tenir part de raó, Sr. Conseller, es bo, ajuda al pacte, al diàleg, no es pot posar per damunt de tot dient "jo l'ajudaré, jo li explicaré el que vostè no ha estat capaç d'entendre".

El decret del 2002. Aquí hi ha el Sr. Mateu Morro, un gran conseller d'Agricultura, del qual el nostre grup polític n'està ben orgullós, de la seva feina política que va fer durant aquells quatre anys, segurament un dels millors d'agricultura que hi va haver, i ens poden vantar en aquest grup polític d'aquesta feina enorme que va fer en favor de l'agricultura, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Morro. I a més a més li he de dir que el Sr. Morro tampoc no en parla malament, de vós. Ha fet molt per la pagesia, i vós heu dit una cosa, Sr. Conseller, deu dit que aquest decret del 2002 ha estat molt bo per a la pagesia; sí que ho ha

estat, molt bo, i tant, però ara permeti'm que li expliqui una cosa: allò era un decret, no té rang de llei. No, no, no és un tema secundari, no és un tema secundari, és absolutament important, perquè tal com publica el Consell Insular de Mallorca al seu compendi sobre les lleis rústiques, publicat cada any, un compendi, explica ben bé què implica ser un decret i què implica ser una llei. Aquest decret és molt bo, però aquest decret no permet posar-se per damunt la llei, no permet botar-se l'ordenació territorial. Escolti, miri, l'ordenació territorial és un consens a què hem arribat; hi ha l'ordenació territorial, i a partir d'aquí penjam la política industrial; on col·locam la indústria?; on col·locam les grans superfícies? política comercial; on col·locam les urbanitzacions i on col·locam també l'agricultura? El que no podem fer és posar l'agricultura del que és consens general, Sr. Conseller. Aquest decret és molt bo, nosaltres el defensam, és la porta oberta per ajudar els pagesos, nosaltres hi som, sempre hi hem estat, al nostre grup polític ningú no ens donarà cap lliçó de pagesia, ningú, entre altres, ja li dic jo, el meu malnom és pagès, i només faltaria que en això ens hagués de donar cap lliçó, Sr. Conseller.

Habitatges. Jo no n'he parlat, d'habitatges, Sr. Conseller, jo no n'he parlat; jo he parlat de polo. Diu que m'he engatat de polo; i tant, que m'he engatat de polo!, i en parlaré, de polo per amunt i polo per avall, perquè no em farà creure que tenguim res a veure amb l'agricultura, Sr. Conseller!, o que no heu llegit la rondalla del pagès deixondit? No em fareu creure que això té res a veure amb l'agricultura, Sr. Conseller! Heu vist mai cap pagès jugant a polo? I polo per amunt i polo per avall, i clar que en parlaré, de polo!, és que és l'esperpent de la llei! Llevi-ho, tot d'una! Aprovi la meva esmena, encara l'ajudaré, Sr. Conseller. Llevi el polo, què feim amb un polo dins ANEI?, polo dins ANEI, Sr. Conseller! I el Sr. Marc Pons es demana per què el sector equí és prioritari. Miri, perquè amb els porcs no es pot jugar a polo, amb els porcs no es pot jugar a polo! Només per això, només per això.

Venda directa. Fa emmendori de la venda directa com un avantatge de la llei. Miri, la venda directa dels pagesos és legal des de la Llei 26/2006, 25/2006, article 18; és legal i (...); per tant no és cap novetat, no és cap novetat, Sr. Conseller.

Explotació agrària preferent. Un colador, un colador. Em deis que no ho he llegit bé. Miri, Sr. Conseller, i tant que ho he llegit bé. Jo no parlava de la societat rural menorquina, que és un article, que és l'única institució del dret civil foral menorquí que existeix a la Compilació de Dret Civil balear; jo parlava de l'article 5.v).3; diu, parla de societat rural menorquina, societat civil, comunitat de béns o qualsevol altra forma associativa en què almenys un 50% dels socis siguin agricultors professionals; en el cas que es tracti d'una societat anònima..., escolti, això és el colador, eh?, això és el colador. Jo en sé molt, de societats anònimes..., bé, perdoni, hauria de ser més humil, disculpi, és vera que m'he equivocat, però és vera que he fet molta feina amb societats civils, amb societats anònimes i societats limitades; és vera que n'he fet, és part de la meva feina. Disculpi, hauria de ser més humil, és vera, però és així, és un colador, això és el colador, Sr. Conseller.

Diu que l'interès social... estan tres anys per interès social. Bé, en primera nosaltres sempre hem votat a favor. Sra. Maria Salom, i què feim al consell?, estan tres anys per donar l'interès social? No sé si era una crítica, no sé si era una crítica que feia a la Sra. Salom...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, no es pot dirigir a un diputat.

(Remor de veus)

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, acabaré, però bé... No, no sé... Miri, Sr. Conseller, nosaltres som per la pagesia. Si m'aprova l'esmena del polo, del polo, eh?, i m'engataré de polo perquè és la ridiculització de la llei, és un error seu, llevi-la i segurament avançarà, llevam el polo. Les ANEI les protegim... No, idè si no és una errada encara pitjor. Llevam les ANEI i llevam allò de l'explotació agrària preferent, i nosaltres volem la venda directa, volem l'agroindústria i els costos d'insularitat. Escolti, el REB -encara n'hem de parlar en aquest parlament- fa set anys que s'hauria d'haver aprovat, i l'únic que tenim són 20.000 euros dins un calaix d'un estudi que no ha servit per a res. No sé ni si s'ha presentat a Madrid.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental el conseller Gabriel Company sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mas, vostè no ha acabat de llegir, una vegada més, l'article 5.v), on parla de les societats anònimes: "En el cas que es tracti d'una societat anònima, les accions han de ser nominatives; així mateix en aquest cas almenys el 50% del capital social, si n'hi ha, ha de permetre..., ha de pertànyer a socis que siguin agricultors professionals"; per tant la mateixa condició que puguin tenir les SRM o la mateixa condició que puguin tenir societats agràries de transformació, etc. La normativa europea demana que més del 50%, o el 50% o més dels seus socis siguin agricultors professionals. Per tant està igualment tancat, Sr. Mas, ben igual. Vostè pot dir que no, però..., jo no li vull tornar a dir que és que no ho entenem, i no vull que m'acusis una altra vegada de falta d'humilitat i coses d'aquestes, però jo el que voldria és, escolti, que vostè entengués..., bé, l'esperit de la llei crec que l'entén, però que també entengués alguns dels conceptes que hi ha, que seriosament a vegades ens hi hem de posar tots, a entendre exactament el que volen dir les coses, no es pensi que sigui una cosa que..., vostè potser no ha entès una cosa, jo potser li he hagut de donar cinquanta voltes, també, i discutir molt amb la meva gent per arribar a veure exactament què diu i per tancar les esletxes que puguin haver deixat segons quines coses.

Escolti, Sr. Pons, dia 1 d'abril de 2014; se li va entregar l'esborrany de la Llei agrària...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, perdoni, l'esborrany de la Llei agrària perquè vostès fessin aportacions. Tota aquesta gent va estar fent aportacions fins fa un mes o dos... Bé, jo vull parlar de l'aportació que varen fer, realment, no me'n varen fer... No, no...

(Petit aldarull)

No, no..., no perquè..., no perquè..., Sr. Pons, sincerament, val més que no en parlem, val més que no en parlem, no és qüestió de fer..., m'entén?

Aqueixa pot piular tot el que (...) i nosaltres no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, no pot intervenir.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Li ho he dit, li ho he dit exactament igual, exactament igual. No saben res.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Bé, aleshores jo el que vull que quedi clar, perquè vostè, Sr. Pons, ha pogut donar a entendre que no havíem comptat amb res; no, l'estratègia política que duen vostès és aquesta, se'ls donen els papers i després vénen a aqueixa tribuna i diuen que no se'ls tengut en compte. I vostè què ha fet?, vostè està molt preocupat per aqueixa llei?, molt preocupat no hi deu estar, o quasi gens, perquè a mi no m'ha telefonat ni una vegada per demanar-me coses, per venir, per demanar-me una reunió. Zero, no m'ha telefonat ni una vegada, ni mitja. Per tant vostè no ha estat gens preocupat, ni el seu grup, per fer una llei agrària amb nosaltres. Vostè el que ha estat és preocupat de veure com ve aquí a intentar crear divergències, etc., quan aquest sector on en necessita, de divergències; precisament per primera vegada en molts d'anys és un sector que va unit en defensa d'aquesta llei, i vostès pareix que el que volen ara és que es torni..., no els va bé això, pareix que no volen que hi hagi aqueixa unanimitat dins el sector, i aqueixa llei ho ha aconseguit, que tothom defensi i tothom s'hi sent una mica representat.

Vostè em parla d'un pla de reconversió lletera. Escolti, això són plans específics i puntuals, això no és propi de cap llei agrària que estiguem fent, és que és confondre un altre pic les coses, el *tocino* amb la velocitat. Escolti, els plans de conversió lletera veurem, veurem si se n'ha de fer qualcun i veurem què es farà i què no es farà, perquè alguns diuen que la llet baixarà de preu, alguns diuen que pujarà. El mercat de la llet és bastant inestable i moltes vegades no respon a coses normals de mercat, Sr. Pons, eh?, i en aquests moments ens està passant el mateix, i és vera que hi ha, bé, dubtes de veure per on prendrà la cosa. Però també li he de dir una cosa: vostè supòs que desconeix completament i absolutament la manera d'actuar de la Unió Europea. Si vostè avui fa un pla de reconversió lletera en aqueixa comunitat autònoma l'hi tomben, no l'hi deixen fer,

perquè això és competència deslleial amb altres comunitats autònomes, això és intervenir dins el mercat i per tant no l'hi deixen fer, no l'hi deixen fer. És així de trist. La legislatura passada el que es va fer va ser posar ajudes damunt la taula a causa de fenòmens meteorològics adversos, que varen tenir vostès la desgràcia de patir-ne un parell, com l'any 2000-2001 hi va haver una sequera terrible. D'acord, idè miri, nosaltres avui és un bon dia, no només perquè parlem d'agricultura en aquest parlament sinó també perquè plou, i això per als pagesos era ben necessari, ploure, perquè els farratges ja se'ns morien, però vostès fins i tot amb això del ploure no varen tenir sort, què vol que li digui?, però no em faci culpable a mi d'això, tampoc, eh?

Després, miri, les ajudes..., l'única ajuda que ha caigut, i precisament per això que jo li dic i precisament perquè hi va haver comentaris a alguna sectorial d'agricultura a Madrid, ha estat l'ajuda del Proagro, que donaven un tant per vaca; les altres s'han mantengut. Hi va haver dues línies puntuals que varen ser el proboví i el provacum; aqueixes dues varen ser línies puntuals per ajudar que les explotacions ramaderes es posassin així com deia la normativa europea, fent sobretot fosses estanques de purins per evitar contaminació d'aqüífers, i això és el que hi va haver i el que es va fer, però l'única ajuda que ha quedat aquí és la del Proagro. Però vostè, escolti..., totes les altres, el Proalfa continua ben vigent, és a dir, que continuam subministrant alfals a un preu assequible pels costos d'insularitat, intentam neutralitzar aquests costos d'insularitat i que els pagesos o els ramaders en aquest cas tinguin un alfals al millor preu possible.

No és que posi en qüestió allò fet fins ara jo, Sr. Marc Pons; no, el que passa és que les coses són com són, i avui en dia a la comunitat autònoma de les Illes Balears se li ha reconegut que és la comunitat autònoma que està més avançada en temes de pagaments de la política agrària comunitària, la que paga més aviat i amb més percentatge -això les estadístiques ho diuen-, el ministeri ens reconeix aqueixa professionalitat, no tenen inconvenient a dir-ho, les altres comunitats autònomes en això, excepte qualcuna del seu partit, que troba que a Balears se la beneficia massa des de Madrid, això és vera, que hi ha qualche comunitat autònoma del PSOE que troba que a Balears no l'haurien de beneficiar tant, però llevat d'això la veritat és que a les altres comunitats autònomes a Balears se li té un respecte i se'ns dona també suport als temes que nosaltres defensam.

Vostè ha dit que els pagesos d'aquí a un any ho passaran malament pel sector lleter. No, miri, els pagesos del sector lleter ho passen malament des de fa bastants d'anys, bastants d'anys, i a dia d'avui continuen passant-ho molt malament. Què intentarem nosaltres?, intentarem amb el Pla de desenvolupament rural mirar si podem aconseguir una línia d'ajudes de transport, que això està..., bé, està almenys damunt els papers, i després el que també intentarem, que crec que ja ho tenim, ja està aconseguit, és que les ajudes acoblades al sector lleter com li he dit s'incrementin en pràcticament 1 milió d'euros, i això per al sector serà una bona injecció.

Quant a..., no em vull estendre perquè després em compta els minuts i possiblement té raó que m'he allargat tant, no sabia que haguessin estat quanta-cinc minuts, Sr. Pons, però bé, tampoc no fa gens de mal que en aquest parlament un pic cada trenta anys es parli quaranta-cinc minuts o cinquanta d'agricultura. Jo crec que és una cosa que és bona, no se n'havia fet cap ni una, de llei agrària, i llevat d'aquests flaixos que l'agricultura és estratègica per a les Illes Balears no se n'havia parlat. Dels altres sectors possiblement sempre se n'ha parlat molt més; per tant permetin-me que emprem un parell de minuts més, sobretot també que els pagesos que han pogut venir aquí també puguin veure que en aquest parlament no hi ha problemes per parlar massa d'agricultura.

El Sr. Mas em deia que el decret es posa per damunt altres normes. És que no és vera, Sr. Mas. La Llei del sòl rústic de l'any 1997, que és la llei que marca què es pot fer i què no es pot fer dins el sòl rústic, deia que les activitats complementàries s'havien de poder fer i no havien d'anar per interès general. L'interès general es va posar després quan hi va haver un desenvolupament dins els plans territorials, i aquí sempre hi ha hagut estirades i afliuxades, però la Llei del sòl rústic -miri-ho vostè- no diu res ni dels 14.000 metres, ni tampoc no diu res d'això altre. Per tant el fet que posem un decret, el que deia un decret fins ara, a nivell de llei no els hauria de preocupar, i molt manco si realment són conscients, i vostè m'ha dit que sí, que el que du és bo; si el que du és bo és que ja li hauríem d'haver pegat abans una coça per amunt a nivell de llei, no hauria d'haver quedat ni a nivell de decret; per què, i és bo?, quin problema tenim? És a dir, no volem ajudar la pagesia? A la pagesia se li ajuda fent coses d'aqueixes molt més que a vegades donant-li una subvenció.

Miri, amb els porcs no es pot jugar a polo, és vera, que no es pot jugar a polo; amb els porcs el que se sol fer són matances i sobrassada o botifarrons, i per a això estan, i hi ha una part del nostre sector que continuarà fent porcs, i hi ha una part del sector que potser farà cria de cavalls, i una part del sector fa ovelles. Quin problema hem de posar a una determinada gent que en un determinat moment vulgui dir "ara vull fer cria de cavall", "ara vull millorar fins i tot la raça que tenc"? Darrere tot això hi ha tot una economia tremenda, és a dir, amb els cavalls de trot, que la majoria de cavalls de trot està en mans de molts de pagesos, etc., a Menorca, a Mallorca, a Eivissa, escolti, darrere això hi ha tota una economia, eh?, des de menadors, joqueis, gent que ferra els cavalls, poden venir estrangers aquí si tenim unes bones instal·lacions..., és a dir, això és potenciar el món del cavall, i a més el cavall té una cosa que no té una vaca, i vostè ho sap, no en faré broma: no l'has de munyir dues vegades cada dia ni has d'estar els 365 dies, i et dona molta més economia potser que una vaca. Bé, aqueixa és una alternativa, en un moment donat almenys hem de deixar la possibilitat que hi hagi aqueixes alternatives. Molts de vaquers em diuen "nosaltres en lloc de sang tenim llet, llet de vaca duim"; d'acord, em pareix molt bé, si no vols canviar i pots aguantar, cap problema, i de fet et volem donar suport tot el que sigui possible, però d'aquí a no cercar alternatives que puguin anar bé un determinat moment, perquè una persona que avui en dia té una vaqueria, com aquell que diu una explotació cavalls d'aqueixes que parlem la du amb la boina, eh?, és molt més complicat dur avui en dia una ramaderia de vacum de llet fent una llet extraordinària com fan els nostres ramaders, que haver de cuidar potser 30 o 40 cavalls, però el rendiment econòmic és

molt diferent, i tampoc no és el mateix, quasi quasi pots anar en bata a cuidar un cavall, i aquí deçà no és el mateix, eh?

Per tant jo crec que això sí que és una alternativa que pot anar bé, i com a illa ens pot anar bé, perquè crec que mengen molts farratges, poden continuar sembrant els nostres camps, i si ens hem de supeditar que sigui un tema de camps de polo..., el nostre repadrins no feien l'agricultura i la ramaderia que feim nosaltres, eh?, han canviat moltíssim les coses, moltíssim. Per tant no dubti que potser en pot sortir qualcun, de pagès, que jugui a polo, eh? De fet jo el que reclam amb aqueixa llei és dignitat per als pagesos, i no li vull fer demagògia, però és que s'hagués pogut interpretar que vostè troba que un pagès no està a l'alçada suficient per jugar a polo... No li vull entrar en això, no, no li vull entrar en això, però vostè i qualche companya seva potser m'hagués fet aqueixa demagògia, perquè en altres coses me n'han fet, de demagògies d'aquestes, però no hi vull entrar, no és això, però no descarti... Per què descarten que en un moment donat una persona pugui optar per això?, i per què no pot oferir això a ca seva?, i sigui un pagès que cuida els seus cavalls i doni aqueixa alternativa a gent que li agradi tot el tema aquest? Per què no? Per tant no ho coarti, no ho aturi, i li estic parlant com una cosa molt factible. No pensi en aquells potser que vénen a fer una quantitat de doblers o tenen una quantitat de doblers i s'instal·len aquí i compren una finca, que aquests també hi són; no, no, pensi en una persona que té una finqueta; són 4 hectàrees que es necessiten per a això, eh?, no necessites..., hi ha pagesos que les tenen, les 4, les 10, les 14, les 20, les 25. I per què no li ha de deixar aqueixa possibilitat? No la hi llevi; potser hi guanyarà doblers i continuarà mantenint un territori, i aquests doblers li permetran continuar conreant les 200, 300 o 400 quarterades que du per altres llocs, que és el que volem, perquè el que volem és que continuïn mantenint-se com a explotacions agràries preferents. Si no perden la possibilitat de poder fer totes aqueixes activitats. Per tant l'endemà hauria de deixar de fer polo, l'endemà hauria de deixar de tenir l'agroturisme. Això ho diu aqueixa llei, també. Al que és tomar les edificacions no hi hem arribat, però des del 2002 tampoc no hi vàrem poder arribar, amb el decret 147.

Per tant, en resum... Bé, no, una altra cosa; la venda directa no és una novetat; vostè em deia del 2006. No, no, de l'any 95; la llei 19/95 de Madrid et diu que es pot fer venda directa i que es considera una activitat agrària. Per tant crec que en aquest aspecte ve de molt enrere la venda directa. Però aquí sí que hi ha una novetat, i és que nosaltres potenciam l'associacionisme d'explotacions agràries preferents per vendre els seus productes; és a dir, un senyor que fa oli a la Serra de Tramuntana, amb un altre senyor que fa formatge a Menorca, amb un altre que fa vi al Pla i Llevant o a Binissalem, amb un altre que pugui fer un altre producte, una sobrassada i tal, si són explotacions agràries

preferents, d'aquelles que més del 50% dels seus ingressos vénen de pagesia, etc., aquests senyors nosaltres el que deim és "vos podeu unir i fer venda directa d'aquells productes a les vostres explotacions, de tots els productes a totes les vostres explotacions", i això sí que és innovador, és molt innovador, i jo crec que això potencia, perquè si vostè ha d'anar a comprar només un formatge a un lloc potser li fa un poc de "daixò", però si sap que en aquell lloc hi trobarà ja cinc o sis productes i que té la garantia que són d'aquí, que són produïts aquí, per tant de recorregut curt, d'aquells que nosaltres volem potenciar d'economia local, escolti, jo crec que en això estarem completament d'acord que és una cosa bona i això sí que és una novetat dins la llei agrària que nosaltres presentam.

I en definitiva l'únic que els demanaria és que mirem si en el debat que es pugui produir mirem de sumar-nos al màxim de coses possibles, perquè és el que jo voldria. No em demanin..., d'entrada el debat d'esmenes l'hauran de fer amb el grup parlamentari; lògicament nosaltres també hi solem participar, ens solen demanar opinió i solem dir el que pensam, però si són coses que no aporten res a la llei realment és difícil haver-los-ho d'admetre just pel fet de dir "us n'hem admès cinquanta", però les coses que puguin millorar realment la llei i tal, no dubtin que som el primer que les vull; jo la col·laboració que puguin aportar-nos, sense cap dubte. En això val aquell refrany, i en aquest cas vostè serà el misser, que saben més un ase i un misser que un misser tot sol.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Intervencions en contra. Per part del Grup Parlamentari Popular, la diputada Assumpció Pons i Fullana.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull començar la meua intervenció en aquest debat donant la benvinguda a les organitzacions professionals agràries i agrair-los la seva implicació, la feina, les hores de feina que han dedicat, i les aportacions en positiu que han fet a aquest projecte de llei, perquè vostès són els veritables protagonistes, protagonistes d'un sector que es mereix tot el reconeixement que mai no ha tingut.

Durant més de trenta anys d'autonomia el camp de les nostres illes no ha disposat mai d'un marc general per regular, per ordenar i per impulsar les seves activitats. Per aquest motiu el Partit Popular es va fixar, entre els objectius d'aquesta legislatura i com a prioritat per al sector primari, redactar i aprovar la primera llei agrària de Balears, i així ho ha fet el Govern de José Ramón Bauzá, qui ha complert aquest compromís, gràcies a la feina de diàleg i de consens duta a terme, principalment pel conseller, pel Sr. Company, amb tots

els representants del sector. Rebi, per tant, la felicitació del meu grup parlamentari.

La llei agrària cobreix, per tant, aquest buit legislatiu i també dona resposta a una antiga reivindicació de tot el sector, reiteradament demanada. Però avui aquí, quan anam a començar la tramitació parlamentària d'una llei que modernitza el camp de Balears i que beneficia els pagesos professionals, fruit, com he dit, d'un gran acord, ens trobam que la primera resposta dels dos grups de l'oposició són dues esmenes a la totalitat. Ja coneixem, perquè desgraciadament ho hem patit, la política del no a tot que practiquen sistemàticament PSOE i MÉS, tant quan són al Govern com quan són a l'oposició. Però el Grup Popular qualifica d'irresponsable, irresponsable i autèntic despropòsit aquest rebuig a la totalitat d'una llei la qual és valorada i rebuda, entre d'altres qualificatius, següents: "Constitueix una oportunitat per a la pagesia", segons la Mesa agrària de Mallorca, integrada per l'Associació intersectorial agrària, Unió de Pagesos, Associació de Fora Vila i de Porcí i Pagesos de Sa Pobla, que, textualment, afirmen "Quaranta anys parlant de territori sense tenir en compte la gent que viu en el territori", la llei agrària té el suport de tot el sector agrari.

I segons Tomás Cortés, president d'ASAJA Balears i exconseller d'Agricultura, "és un repte pendent i necessari per a les Illes Balears", i afegeix, "És fonamental disposar d'aquesta llei agrària, honesta, valenta i decidida, capaç de canviar el rumb d'un sector en crisi, i per evitar l'abandonament de l'activitat agrària a Balears".

A Menorca, les organitzacions professionals agràries, FACME, AGRENA, AGRAME i Unió de Pagesos, manifesten: "Una llei necessària per ordenar i fomentar el sector, inspirada en idees positives que ajuden a recuperar-lo i a donar-li les oportunitats que es mereix".

Com pot la Sra. Armengol, i lament que no sigui present en aquest debat, que així ho va dir el passat 15 d'octubre, oferir el suport del PSIB-PSOE al sector ramader i prometre la seva declaració com a sector estratègic de les Illes Balears; com pot dir açò la Sra. Armengol, després d'haver desmantellat la Conselleria d'Agricultura, com pot dir açò?

(Alguns aplaudiments)

Com pot oferir aquest suport després d'haver deixat sobre la taula, sense pagar els pagesos, més de 30 milions d'euros en ajudes de la PAC, estatals i de la mateixa comunitat? Com pot oferir aquest suport? Algú creu aquest suport, després de no haver presentat el Grup Socialista ni una sola proposta de resolució específica sobre el camp en el debat de política general, celebrat fa quinze dies? Algú creu aquest suport? Perquè si realment li preocupés tant com diu, alguna iniciativa sobre el camp hauria registrat la Sra. Armengol, però la realitat és zero, ni una proposta del PSOE a favor del sector agrari, ni una proposta del Partit Socialista.

(Alguns aplaudiments)

Però encara és més greu, encara és més greu, el Grup Socialista, en el Consell de Menorca, va presentar en el Ple de dia 27 d'octubre, una moció amb la qual pretenia instar els grups parlamentaris d'aquesta cambra a incorporar esmenes a aquest projecte de llei, quan el termini de presentació d'esmenes ja havia acabat feia dues setmanes. Com poden veure, senyores i senyors diputats, un magnífic exemple de coordinació, d'enteniment entre el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Socialista en el Consell de Menorca, aquest és el gran interès del PSOE per la reactivació del camp, com va afirmar la Sra. Armengol, aquest és el seu interès per l'agricultura i per la ramaderia.

En relació amb l'esmena de totalitat del Grup Parlamentari MÉS, que, per cert, només consta de set paraules "per ser contraproductiu als interessos generals balears", amb set paraules pretén rebutjar la feina de més de dos anys i carregar-se, carregar-se un projecte de llei que consta de 179 articles, dividits en un títol preliminar i deu títols, cinc disposicions addicionals, tres transitòries, una derogatòria, nou finals i un annex, pretén carregar-s'ho amb set paraules.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Mas, Sr. Mas, és contraproductiu donar instruments, que no subvencions, i oferir eines als professionals del camp per viure amb dignitat i que amb la seva feina puguin cobrir els costos d'explotació? És contraproductiu exigir a l'Estat i a la Unió Europea la compensació i reducció dels costos d'insularitat? És contraproductiu eliminar burocràcia i substituir la declaració d'interès general per la declaració responsable? És contraproductiu recuperar l'esperit dels agroturismes, com a activitat complementària, i afavorir la venda directa de la producció pròpia a les explotacions com a complement de la renda dels pagesos? És contraproductiu impulsar la creació de cooperatives i associacions d'agricultors per a aquesta comercialització directa? És contraproductiu reconèixer el sector aquí, amb un cens de 19.000 cavalls a Menorca, no substituir-lo, reconèixer-lo com a activitat estratègica, tal com demanen totes les associacions agràries de Menorca? És contraproductiu la reutilització d'aigües regenerades per a finalitats agràries, d'acord amb el Pla hidrològic? És contraproductiu donar suport al sector forestal amb la regulació dels seus recursos per facilitar la producció de biomassa i el foment de productes locals i marques de qualitat de Balears?

Rebutja avui, el Grup MÉS, el Decret 147/2002, redactat per l'aleshores, per l'exconseller del PSM, Sr. Mateu Morro, i firmat per l'expresident Antich, que ja autoritza les activitats agràries complementàries? Vostè el rebutja avui? Sense cap dubte, Sr. Mas, que ha estat un gran conseller, però vostès li rebutgen el seu decret, essent del seu mateix partit.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Mas, cregui'm que, una vegada més, es contradueixen vostès mateixos en tot.

En relació amb l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, són crítiques i desqualificacions sense cap argument ni cap justificació. I m'explicaré.

No és cert, Sr. Pons, no és cert que aquest projecte de llei envaeixi competències pròpies dels consells insulars, vostè, precisament vostè, com a expresident del Consell de Menorca, hauria de saber que els consells exerceixen la potestat reglamentària en les competències pròpies, en aquest cas, agricultura i ramaderia, però sense perjudici de la coordinació la qual correspon al Govern de les Illes Balears.

(Remor de veus)

Els articles 21 i 22 de la Llei agrària fixen els criteris de relació entre els consells i la comunitat autònoma, fonamentada en els principis de lleialtat institucional, cooperació i coordinació.

No és cert, Sr. Pons, que la llei agrària possibiliti els usos complementaris en sòl rústic, sense cap control administratiu, tota vegada que està perfectament regulat el control d'agricultura i sanitat, amb el títol 10, dedicat al règim d'inspecció, infraccions i sancions.

No és cert, Sr. Pons, que no s'hagin recollit els sectors estratègics agrícoles i ramaders, quan la producció agrícola i la ramadera estan expressament recollides i reconegudes com a estratègiques en els capítols cinquè i sisè de la producció agrària.

I no és cert, Sr. Pons, que sigui un projecte de llei absolutament permissiu amb els transgènics, quan el concepte "transgènic" no apareix ni una sola vegada a cap article; en canvi, promou la biotecnologia per a la millora genètica.

I tampoc no és cert, Sr. Pons, que estigui ple de conceptes jurídics indeterminats, quan és un projecte de llei tècnicament rigorós que aconsegueix i respecte l'Estatut d'Autonomia, aplica la Llei estatal 19/95, de modernització de les explotacions agràries, recupera l'esperit original de la Llei del sòl rústic del 1997 i s'adequa plenament a la Llei 45/2013, de desenvolupament sostenible del medi rural.

I finalment, Sr. Pons, la llei agrària no propicia cap especulació del sòl rústic, com vostè afirma erròniament; no afecta per a res, per a res l'habitatge, tota vegada que continua sotmès al règim jurídic d'ordenació territorial vigent i, a més, respecte el Decret 147/2002 en tot allò que afecta les condicions de l'informe d'agricultura i l'exigència de parcel·la mínima de 14.000 m².

Com a novetat, incorpora les reconstruccions i rehabilitacions del patrimoni rural ja edificat, només es permeten instal·lacions de nova planta amb ús agrari i producció pròpia.

Finalment, legalitza les instal·lacions destinades a aquest ús, construïdes amb anterioritat a la Llei 1/91, sempre que siguin ubicades a explotacions agràries en funcionament quan entri en vigor la llei agrària i no tinguin expedients urbanístics oberts.

On és, on és, idò, Sr. Pons, l'especulació administrativa que l'únic que la veu és vostè, on és l'especulació, on és?

Miri, aquesta és una llei necessària per garantir la supervivència i la continuïtat del camp de Balears, una llei reclamada i reivindicada pel sector, una llei ben pactada i molt consensuada, una llei que dóna eines i instruments per a l'agricultura i per al desenvolupament rural de les nostres Illes, una llei positiva i constructiva, la qual, per primera vegada, reconeix la feina, reconeix l'esforç i reconeix la dignitat dels pagesos, els dóna els valors que fins ara els hem negat, fins ara els hem negat, i els situa a la categoria que l'oposició es nega a acceptar.

En definitiva, una llei que neix amb voluntat de millora i que no es mereix aquestes esmenes a la totalitat del PSOE i de MÉS.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica dels grups que han intervengut a favor de les esmenes, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Pons, vostè sap que l'apreciï, el que passa és que arriba dues hores tard a aquest debat, em sap molt de greu. Si vol ara, de rèplica, li explic tot el que la Sra. Moner va deixar damunt la taula, si vol li puc explicar sense cap problema. Si vol, li puc explicar totes les ajudes que el Sr. Company ha llevat aquesta legislatura i que, per cert, no ha contestat, no sabem si la pròxima, quan ja no sigui conseller, es trobarà també amb ganes que es tornin implantar o no es tornin implantar, per tant permeti'm vostè que li pugui recordar.

O, si vol, li explicaré totes les inversions que s'han perdut dins aquesta legislatura. El Govern de l'Estat va fer un pla de 700 milions d'euros d'inversions en regadius que es van repartir per tota Espanya, Andalusia, Castella i Lleó, Catalunya, Castella-La Manxa, Aragó, Comunitat Valenciana, i on va resultar que les Balears van decidir que no s'hi volia presentar, els vam perdre aquests doblers. El conseller Company va explicar en comissió, i és a l'acta, que eren inversions innecessàries, i avui en certa manera ho deia un poc, en açò d'utilitzar aigua depurada no és el que toca. I mentrestant continuam fent malbé els nostres aqüífers i els acabarem pagant, i vam perdre aquests doblers.

El conseller Company va renunciar al PDRS, hi havia 14 milions d'euros, se'n recordarà vostè que, amb el canvi de Govern, tant Galícia com La Rioja el van poder tancar i el conseller Company va dir que renunciava a açò, i tampoc.

I a nosaltres ens hauria agradat, tampoc no va posar damunt la taula, amb la negociació del que representa aquesta nova PAC, les compensacions com a conseqüència de la liberalització de la quota lletera. I ens hauria agradat que el conseller Company hagués posat damunt la taula aquesta liberalització.

Ens respon ell ara que nosaltres demanam un pla i que no sabem si açò és necessari o no, que ja ho veurem, ens ha dit, si han de fer un pla o no han de fer un pla. El problema és que aquí falten nou mesos i quan arribi el moment, malauradament alerta que madona no sigui morta. I per açò li demanàvem, i no ara, hem fet proposicions no de llei que cada vegada la Sra. Pons ens ha votat en contra. No és cert açò que diu que des del PSIB-PSOE no haguem fet aquesta legislatura cap proposició no de llei en matèria d'agricultura.

(Remor de veus)

Han de ser un poc seriosos, han de ser un poc seriosos, Sra. Pons, un poc seriosos, ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

I vostè..., específica, per suposat que sí, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Pons, no té la paraula. Sra. Pons, no té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Per suposat que sí, i açò no és possible, que pugui aquí dalt i faci afirmacions...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... com aquesta.

Ens anirem, Sr. Company, sense cap possibilitat d'acord, no hi serà; hauríem volgut, de ver, hauríem volgut que a la seva intervenció vostè ens hagués dit que s'obria una porta a la negociació. Hem estat concrets, aquests que ens acusen sempre que som el partit del no, hem estat molt concrets: suprimim la declaració d'interès general, els exemples que posa sempre, per la tafona, per la formatgeria, per la sala de desfer, per tot el que sigui activitat agrària pròpiament suprimim la declaració d'interès general, nosaltres defensam açò, ara, hi estam d'acord. I li diem ara.

No em posi dins el mateix sac altres activitats que no són ben iguals, Sr. Company. Si està vostè disposat a acceptar açò, fem una passa cap endavant molt important tots i, malauradament, no hi ha voluntat. Ara, hi pensam bé qui és qui diu que no i qui és qui diu que sí, Sra. Pons, quan parlam d'aquestes coses.

Bé, doncs avui, no sé si de manera accidental el Sr. Morro ha estat un poc protagonista, l'han deixat bé, jo crec que evidentment l'he de deixar bé, però sí em permetrà, després de lloar tantes vegades el seu decret, li diré que amb aquesta llei el maten. La disposició derogatòria única, el Decret 147/2002, de 13 de desembre, pel qual es desplega la Llei 6/1997...

(Remor de veus i algunes rialles)

Per tant està bé, està bé que es tregui pit i que a un moment determinat es vulgui treure i dur-lo a banda, però el que hauríem de fer, Sr. Company, seria, en tot cas, ajustar-nos a determinades coses per millorar-les i no per desvirtuar-les, com fa vostè, amb aquesta llei.

De la Llei del sòl rústic, que ens ha dit que resulta que no parla per a res de la parcel·la mínima la Llei del sòl rústic, ni que fa referència als usos complementaris perquè tot açò és del Pla territorial, jo li dic: llegeixi l'article 25 i l'article 26 i veurà com a la Llei del sòl rústic de les Illes Balears l'article 26 fa referència als 14.000 m² i l'article 26 fa referència als usos complementaris. Per tant, en tot cas, siguem un poquet més rigorosos.

Faig algunes referències més, aquest parlament, dia 14 de setembre del 2007, declarava Balears lliure de transgènics. Açò que explicava abans també que hi ha massa coses que encara s'han d'acabar d'estudiar i que açò era l'argument per no fer-ho, aquest parlament declarava Balears lliure de transgènics, era una declaració per unanimitat de totes les forces polítiques.

Nosaltres el que proposam era que quedés inclòs en la llei, que no ho menyspreem. Si el 2007 el Partit Popular va votar a favor d'açò, per què aquestes esmenes ara ens les han de rebutjar en contra? Les podrien incloure directament dins aquesta llei també, no?, en lloc de decantar-les directament i aquesta era la proposta.

De la defensa de les cooperatives, no em vull estendre, Sr. Company, he pogut fer un poc una ullada a les al·legacions presentades per les diferents entitats, i de les cooperatives n'hi ha la meitat que no les han acceptat. És més, quan mires fins i tot què és el que deia el conseller Company quan encara no era conseller Company i les cooperatives iniciaven fusions ell trobava que açò era temptar contra la lliure competència. Està bé aquí fer el discurs de les cooperatives, però també està bé després recollir-lo en tota la seva magnitud si de ver el que nosaltres volem és fer avançar el camp de les Illes Balears.

I acab amb una darrera reflexió. Fa ara un any, dia 7 de novembre de l'any passat, aquest parlament aprovava la Llei de pesca. La Llei de pesca era la primera llei de pesca impulsada pel Sr. Company on era espectacular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant. Era espectacular. D'aquella llei nosaltres ja vàrem dir que hi havia problemes i que aquells problemes acabarien en modificacions. En aquesta llei agrària, que no és només llei agrària, és llei agrària i de pesca perquè canvia una quarta part de la Llei de pesca que vostè mateix va aprovar fa ara un any; 25 articles del centenar que hi ha queden corregits amb aquesta llei agrària i açò tampoc no pertoca. El que hauria pertocat era en tot cas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

...haver canviat la Llei de pesca i no introduir aquí canvis a la Llei de pesca a l'agrària perquè açò l'únic que fa és generar incertesa jurídica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps per al Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Sra. Pons, miri, és la meua primera esmena a la totalitat que faig a una llei i no n'he sabut més. La veritat és que té raó, que anava a fer una frase i l'hauria d'haver motivada més i li deman disculpes, tot i així li dic que jo crec que després he exposat prou arguments i motius per defensar l'esmena a la totalitat. No n'he sabut més, procuraré la pròxima vegada fer-ho millor.

Vós deis que nosaltres som els del no, de la política del no a tot, no? El Sr. Conseller ha dit que el decret aquest de 2002 que ara el maten i això estava molt ben fet i ho va fer el Sr. Mateu Morro, vull dir... i que ha estat molt bo per a l'agricultura, per tant, no som el del no a tot, ni prop fer-hi! Vàrem impulsar i molt l'agricultura en tot el que vàrem poder els anys en què vàrem governar i vàrem dur la Conselleria d'Agricultura i vàrem tenir aquesta responsabilitat, és més, reivindicam aquest decret, reivindicam aquest decret com a una feina de governança, com a una feina molt ben feta, és clar que sí. Nosaltres sempre estam devora els pagesos i hem volgut ajudar els pagesos, en la mida que hem pogut i com n'hem sabut, ara, de cap de les maneres nosaltres no admitem el color a les explotacions agràries preferents, que en parlaré després. És un autèntic colador, és l'enganyifa de la llei. És l'enganyifa de la llei i tornarem a la societat anònima i societat limitada, que en parlàvem.

De cap de les maneres no admetrem camps de polo... o bé, admetrem, o no ens sembla bé de cap de les maneres -i ho volem dir ben alt-, camps de polo ni segons què als ANEI. Els ANEI, ens va costar moltíssim que aquesta societat arribàs a la protecció dels ANEI. El territori, cada pam del territori, cada quarterada que ens queda és sagrat, és el nostre paisatge, és la nostra matèria primera. Que no heu sentit el vostre president quan en el tema de les prospeccions va dir "el paisatge, el territori és el primer"? És clar que sí!, i hem de ser gelosos, hem de ser avars de cada quarterada que ens queda, Sra. Pons, i els ANEI és la nostra constitució territorial, no es poden tocar els ANEI, i del polo, en parlarem del polo.

Primer de tot, jo vull ridiculitzar els pagesos. El meu padri era pagès i quan jo vaig descobrir que era pagès i les meves arrels, molt d'orgull de ser pagès!, molt d'orgull! I he passejat per tot on he pogut el meu malnom de Pagès, mai de mai ridiculitzaria un pagès, mai.

Entenc que no ho ha volgut fer, Sr. Conseller. Ara, què té a veure el polo amb la pagesia?, què té a veure? Vós em deis "és que el propietari del terreny estarà content perquè en treurà uns doblers", jo, en això hi estic d'acord, i si li col·loc una gran superfície comercial per molts de doblers, no n'estarà content?, també n'estarà content?, però parlem de pagesia, parlem d'agricultura i això és una cosa diferent. Ara, si el que es vol impulsar, activitats econòmiques diferents de l'agricultura, aquest és un altre debat, no és de la Llei agrària, és el que jo dic, Sr. Conseller. Aquí parlem de la Llei agrària, parlem de la pagesia, de pagesos, de produir, de sembrar cols, de sembrar tomàtigs, parlem de tot això, però de polo no, de polo no. No en parlem, senyor, o en podem parlar, però a nosaltres no ens sembla correcte i de cap de les maneres posar un polo dins ANEI.

Explotacions agràries preferents. Miri, en cas que es tracti d'una societat anònima les eleccions han de ser nominatives, això vol dir *a sensu contrari* que també és possible la societat limitada. La transmissió de les participacions de societats limitades no té per què registrar-se en registre mercantil com saben molts missers que hi ha aquí asseguts. Per tant, es pot transmetre sense que ningú no ho sàpiga. Això és un autèntic colador. Basta que hi hagi un pagès que figuri a la primeria per després col·locar un polo dins un ANEI (...) ho tenim així, Sr. Conseller, i això és incontrolable, no el pot controlar ningú i en qualsevol cas la llei no ho controla, no ho controla, un autèntic colador.

El REB, costos d'insularitat, Sra. Pons, els costos d'insularitat, miri, aquest és un tema... miri, es va aprovar l'Estatut d'Autonomia el 2007, donaven set..., l'Estatut d'Autonomia és la llei de lleis, és la nostra llei primera, la llei fonamental, ens donava 7 anys per tenir el nou REB. Això acabava dia 1 de març del 2014, han passat més de 7 mesos i el Govern no ha fet res, res de res i això, Sra. Pons, que a Madrid governa el mateix partit que governa aquí. Quan se n'adonà el Govern, corrensos va encomanar un informe a la Universitat perquè ens diguessin el que ara sabem, que ens costa molt la insularitat, 20.000 euros ens ha costat, i aquest estudi el tenim dins un calaix de la comunitat autònoma, no sabem on, però res pus. Ara ja ens queden quatre mesos per acabar la legislatura i no tendrem REB ni prop fer-hi, no prop fer-hi, i això que ara com mai l'haguéssim pogut tenir perquè era el mateix partit. Per

tant, no em parli de costos d'insularitat perquè aquí aquest govern s'ha demostrat impotent més enllà d'encomanar un estudi i gastar 20.000 euros de fer res pus en el tema de la insularitat amb el Govern espanyol.

Sr. Conseller, lament que no vulgui avançar en l'acord. Nosaltres som aquí per fer feina per a la pagesia, li donam la mà. Nosaltres continuarem fent feina al Parlament per fer feina en aquesta llei i per millorar-la i, per tant, nosaltres sí que estam disposats i l'instam a parlar, però per a nosaltres és obvi que si vostè està disposat a llevar el tema del polo, el tema dels ANEI, no tocar-los, i el tema de les explotacions preferents que són un colador, també llevar-ho, nosaltres hi som perquè nosaltres, perquè nosaltres, en la pagesia, sempre hi hem cregut. Som un partit que va néixer a la pagesia i que tenim arrels profundes arrels pageses, ara i sempre, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Assumpció Pons i Fullana per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull lamentar -i ho dic molt sincerament- que per part de diputats, en aquest cas del Sr. Pons, es falti a la veritat. Crec que hem de ser més rigorosos, com pot comprendre, Sr. Conseller, en aquestes condicions es fa molt difícil poder anar a acords.

(*Alguns aplaudiments*)

Miri, aquest projecte de llei, ho vegin vostès o no ho vulguin veure, és el projecte de llei que el sector havia reclamat o estava reclamant feia més de 30 anys, té el suport de totes les organitzacions professionals agràries de les Illes Balears, de la Federació d'Entitats Locals, la FELIB, Col·legi d'Enginyers Agrònoms, Col·legi de Veterinaris, Associació Forestal de Balears, tothom hi ve d'acord, coincideixen que és una llei positiva, necessària, que modernitza el sector i amb un enfocament global que regula l'agricultura i el seu desenvolupament rural, una llei que també afronta el problema del relleu generacional, que respecta les competències dels consells insulars i també dels ajuntaments, un projecte consensuat amb un objectiu compartit per tot el sector; i aquest objectiu és aconseguir una gestió activa del territori i del medi ambient a partir de l'activitat agrària.

Amb aquestes esmenes a la totalitat, primer, no suposa no respectar i menysprear tota la feina feta, no voler escoltar el sector agrícola ramader de Balears aquí present, a les seves associacions i OPA, vulnerar l'ample enteniment aconseguit i finalment provocar l'abandonament del camp en deixar-lo sense instruments, els usos i les activitats que necessita urgentment per gestionar amb eficàcia el 88% del territori d'aquestes illes, com són les zones agrícoles i les zones forestals.

Vull lamentar... i cregui'm, Sr. Mas, estic espantada, estic estorada, com diu vostè, que el seu grup es limiti a copiar textualment -textualment- les al·legacions del GOB, fins i tot emprant les mateixes frases i els mateixos comentaris, no vull pensar si és per manca d'idees pròpies o sincerament perquè vostè ralla en nom d'aquesta associació...

(Alguns aplaudiments)

En lloc d'aportar uns arguments constructius i positius perquè, ho torn repetir i m'hi reafirm, sempre estan instal·lats en el negativisme i en la crítica oportunista, però a més, ja que jo he anomenat el GOB, miri, li he de dir que efectivament aquestes al·legacions varen ser registrades dia 7 d'octubre per la Sra. Conxa Juanola, o sigui, aquesta mateixa senyora havia anunciat 41 dies abans que dimitia com a presidenta interinsular del GOB i dos dies després s'incorpora a Ara Maó, un col·lectiu que s'anomena cooperativa d'esquerres integrat per PSM-Més, Iniciativa-Verds i Esquerra Republicana de Catalunya.

(Remor de veus)

La Sra. Conxa Juanola va renunciar. Ha quedat ben clar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PONS I FULLANA:

...idè, ha quedat ben clar, crec, senyores i senyors diputats, qui marca i qui condiciona la política del Grup MÉS, qui la marca i qui la condiciona.

(Remor de veus)

Miri, el Grup Popular felicita el Govern per la magnífica feina...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PONS I FULLANA:

...duïta a terme, per haver estat capaç de complir el compromís polític de redactar i presentar en aquest parlament la primera llei agrària de Balears i per fer-ho des del diàleg i amb l'acord que el conseller ha practicat des del primer dia i que ha aconseguit amb tot el sector.

A la vegada ens dirigim als dos grups de l'oposició...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. PONS I FULLANA:

...ens dirigim als dos grups de l'oposició i els instam, no en benefici nostre, en benefici del camp, a retirar aquestes esmenes a la totalitat perquè constitueixen un atac sense arguments a la modernització de l'activitat agrícola, ramadera i forestal. Els ho deman per coherència política i per al sector que és present avui aquí, si no ho fan, òbviament, hi votarem en contra.

Són unes esmenes que neguen respostes i instruments que demana el sector, unes esmenes inspirades en l'error i en una concepció urbanística del camp totalment errònia. Però permetin-me, ja per acabar, Sr. Pons i Sr. Mas, una darrera reflexió: si tot el sector agrari està unit per primera vegada -per primera vegada- entorn a aquesta llei agrària, qui som nosaltres, qui som els polítics per rompre aquest acord? Pensin-hi, pensin-hi.

(Remor de veus)

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyores diputades, començarem les votacions. A causa que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei les votarem conjuntament. Per tant, els demanaria que els grups parlamentaris, les persones o els diputats que votin a favor de les esmenes aixequin la mà... a favor de les esmenes que per favor aixequin la mà.

Si no vaig errada són 24 vots a favor.

Ara demanaria als diputats que estiguin en contra de les esmenes que aixequin la mà, per favor.

Són 31.

Per tant, demanaria abstencions... demanaria abstencions, hi ha alguna abstenció.

1 abstenció.

Per tant, queden rebutjades les esmenes per 31 vots en contra de les esmenes, 24 vots a favor de les esmenes i 1 abstenció.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS